

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

యుగేశక్తి గాయత్రి

సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం

పాదపద్మే తయోః శ్రిత్యా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

<p>సంకల్పం - సంరక్షణ వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య శక్తి స్వరూపిణి మాతా భగవతీ దేవి శర్మ</p>	<h2>మార్పు</h2>
<p>ప్రధాన సంపాదకులు డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా సంపాదక మండలి కందర్ప రామచంద్రరావు డాక్టర్ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ పోన్నూరు హైమవతిశాస్త్రి ముక్కామల రత్నాకర్ డి.వి.ఆర్.మూర్తి</p>	<p>నిత్యం పరమేశ్వరుని ధ్యానిస్తూ, నిరంతరం సమర్పణ భావంతో జీవించే వ్యక్తిజీవితంలో తప్పనిసరిగా మార్పువస్తుంది. మట్టి మనకు అందమైన పూలను ఇస్తోంది. చెత్తకుప్పలు ఎరువుగా తయారవుతున్నాయి. భగవంతుని స్మరణలో, సమర్పణలో మార్పు చెందిన వ్యక్తులు కూడా శక్తి స్వరూపాలే. సమర్పణ వల్ల మానవునిలో కనిపిస్తున్న పశువు రూపాంతరం చెంది దేవతగా మారుతాడు.</p>
<p>సంపుటి 11 - సంచిక 12 మే 2010 విడిప్రతి రూ॥ 10.00 సం॥ చందా రూ॥ 120 3 సం॥ చందా రూ॥ 350 10 సం॥ చందా రూ॥ 1116</p>	<p>జీవితంలో ఆధ్యాత్మిక సత్యం విచిత్రంగా ఉంటుంది. చెడ్డవాని హృదయంలో కూడా మంచి, బీజరూపంలో దాగి ఉంటుంది. అతనే గనుక ఆధ్యాత్మలో అడుగుపెట్టినట్లైతే పైకి కనిపించే చెడు మొత్తం పటాపంచలైపోతుంది. కనిపించకుండా దాగి ఉన్న మంచితనం పైకి వచ్చేస్తుంది. ఇక్కడ జరిగిన మార్పుల్లా కనిపించడంలోనే.</p>
<p>Please send drafts in favour of SRI VEDAMATA GAYATRI TRUST BUSINESS DIVISION, HYDERABAD</p>	<p>భగవంతుని స్మరిస్తూ తనను తాను సమర్పించుకొనిన వ్యక్తిని ఈర్ష్య, ద్వేషం, వైరం లాంటివి సమీపించలేవు. ప్రతీ వ్యక్తిలో ఒక మూల దైవం ఉంటే, రెండవ మూల పశువు ఉంటాడు. ప్రభువుకు, పశువుకు మధ్య విరోధం ఉండదు. పశువు నుండి ప్రభువు దాకా చేరడానికి వికాసం మాత్రమే ఉంటుంది. దీనిని బాగా అర్థం చేసుకుంటే ఆత్మ పతనం కాని, ఏవిధమైన సంఘర్షణలుగానీ ఉండనే ఉండవు. తనను తాను హింసించుకున్న వ్యక్తి సుఖపడలేడు. అజ్ఞానంలో కూరుకుపోతాడు.</p>
	<p>సహజమైన చైతన్యంలో చిన్న అంశాన్ని కూడా మనం అణచివేయలేం. అణచివేత అనేది ఎంతో కాలం కొనసాగదు. విజయాలకు మూలం అణచివేతకాదు. అణచివేయడం అంటూ ఆరంభిస్తే దానికి అంతం అంటూ ఉండదు. సంపూర్ణ విజయ మార్గంలో అణచివేత ఉండదు. బోధన ఉంటుంది. అక్కడ మురికిని తొలగించాల్సిన పనిలేదు. ఆ మురికినే ఎరువుగా తయారు చేసుకోవడం జరుగుతుంది. భగవంతుని నిరంతరం స్మరించుకుంటూ తనను తాను అర్పించుకోవడం అనేది ఒక రసాయన శాస్త్రం లాంటిది.</p>

పత్రిక అందనివారు, పత్రికకు సంబంధించిన సూచనలు, సలహాలు ఇవ్వదలచినవారు క్రింది నంబర్లను సంప్రదించగలరు.
(1) 9603509900 (2) 9032674117

సువాసన లేని పుష్పం, క్రియాశీలత లేని మాటలూ ఎంత బాగున్నా వ్యర్థమే.

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయం : మార్పు 1
2. విషయసూచిక-సద్గురు వచనామృతం : ఆవేశపడవద్దు 2
3. వేదమంత్రం : సఫలతకు రాజమార్గం 3
4. వర్తమాన భారతం : ప్రాణం ఉంటే ప్రపంచం ఉంటుంది 4
5. ఉపాసనకు రెండు పాదాలు : జపం-ధ్యానం 5
6. ధ్యానం అంటే ఏమిటి? ఎందుకు? ఎలా? 7
7. పరమపూజ్య గురుదేవుల జన్మ శతాబ్ది : 8
8. 2400 కోట్ల మంత్రజపం 8
9. బాలల భవితకు బంగారు బాట-7 : 9
10. వరకట్నం పుచ్చుకునేదిలేదు-ఇచ్చేదిలేదు 9
11. ధారావాహిక : ప్రక్షోభనిషద్-6 10
12. ఆధ్యాత్మ దర్శనా ప్రకరణ 12
13. తత్వచింతన : దమము-దానము-దయ 12
14. ధారావాహిక : పరమేశ్వరుని చిరునామా-12 15
15. పక్షిజగత్తు 15
16. మనం-మన ఆరోగ్యం : 18
17. ఆయుర్వేద విశిష్టత - దాని రహస్యం 18
18. ధారావాహిక : హనుమత్కథామృతం-24 20
19. వాయుదేవుని ఆగ్రహం-హడలిపోయిన అవని 20
20. కుటుంబ నిర్మాణం : 22
21. సుఖప్రదమైన దాంపత్య జీవితానికై కొన్ని సూత్రాలు 22
22. ధారావాహిక : భక్తిగాధ-30 : 24
23. పరిశుద్ధమైన మనస్సువల్లే భక్తి-జ్ఞానమూ పరిపక్వమౌతాయి 24
24. ప్రత్యేక వ్యాసం : బుద్ధ జయంతి సందర్భంగా 26
25. జీవితాలలో జీర్ణించుకుపోయిన బుద్ధుడు-బుద్ధత్వం 26
26. పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి-2 28
27. మనం మన మార్గాన్ని మార్చుకోవాలి 28
28. వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికత : 31
29. కర్మసిద్ధాంత ఆవిష్కర్త - విశ్వవారా ఋషి 31
30. జీవించేకళ : పెద్దల పట్ల కృతజ్ఞత చూపండి 33
31. గాయత్రీమాత-24 శక్తిధారలు : బుద్ధి-సిద్ధి-11,12 35
32. మహిళాజాగరణ : ఇప్పుడు అమ్మాయిలను 36
33. బ్రతకనిస్తున్నారు (2000 జనాభాలో 12 మంది 36
34. అమ్మాయిలు) 36
35. నా వారితో నా మాట : 2011-2012 (శతాబ్ది సం॥) 38
36. శతజయంతి ఉత్సవాల రూపురేఖలు-16 : 38
37. జన్మశతాబ్దికి ఇంకా 284 రోజులు మాత్రమే ఉన్నాయి 38
38. ఏ పుస్తకంలో ఏమున్నది? -యజ్ఞం ఒక సమగ్ర శాస్త్రం 40
39. 28 మార్చి, 2010వ తేదీ ఆదివారము జరిగిన భారతీయ సంస్కృతి 41
40. జ్ఞాన పరీక్ష 2009 బహుమతి ప్రదానోత్సవముపై సమీక్ష 41
41. దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయము : 43
42. గురుకులాల నుండి విశ్వవిద్యాలయాల ఆవిర్భావం 43
43. వార్తలు 46

సద్గురు వచనామృతం

ఆవేశపడవద్దు

ఆపద కలిగినప్పుడు ప్రజలు దిగులు, శోకం, నిరాశ, భయం, గాభరా, క్రోధం, పిరికితనం వంటి విషాదకరమైన ఉద్వేగాలలో చిక్కుకుంటారు. సంపద లభించినపుడు అహంకారం, మదం, మాత్సర్యం, అతిభోగం, ఈర్ష్య, ద్వేషం వంటి ఉద్రేకాలలో మునిగిపోతారు. ఈ ఉద్రేకాలు మనిషి ఆంతరిక స్థితిని పిచ్చివాళ్ళ స్థితికి దిగజారుస్తాయి. ఇటువంటి స్థితి మనిషికి ఆపద, భయం, హాని, అనర్థం, అశుభం తప్ప మరి వేటిని ఇవ్వజాలదు.

జీవితం ఒక ఉయ్యాల. దానిలో వెనుకకూ, ముందుకూ ఊపు ఉంటుంది. ఊగేవాడు ముందుకువచ్చినప్పుడూ, వెనుకకు వెళ్ళినప్పుడూ కూడా సంతోషంగా ఉంటాడు. నియంత్రణ లేని తృప్తల ఎండమావులలో మనసు అతి దీనునివలె, నిరుపేదవలె, గర్భదరిద్రునివలె ఎల్లప్పుడు వ్యాకులతతో నిండి ఉంటుంది. ఈ స్థితిలో ఉన్న మనిషి ఎప్పుడూ దుఃఖితుడై ఉంటాడు. ఎందుకంటే ఊయలలో ఊగేవాడు ఆనందించిన విధంగా జీవితంలోని మంచి చెడు సంఘటనల యొక్క తీపి, చేదు రుచులను ఆనందంగా ఆస్వాదించడు. తన అదుపు లేని తృప్తలకే ప్రాధాన్యం ఇస్తూ ఉంటాడు. తన మనసుకు అనుకూలమైన విధంగానే అంతా జరగాలని కోరుతూ ఉంటాడు. అలా జరగటం సాధ్యపడదు కనుక తాను కోరుకున్న సుఖం లభించదు. ఇటువంటి దృష్టికోణం కలిగిన మనుషులు నిత్యం, అసంతృప్తితో, లేమిలో దుఃఖంలో మునిగి ఉంటారు. వారు ప్రతి నిమిషం దురదృష్టవంతులమని భావిస్తూ ఉంటారు.

(అఖండ జ్యోతి, నవంబరు, 1952,)

పండుగలు	
మే 2010	
01-05-2010	మే డే
18-05-2010	శంకర జయంతి
27-05-2010	బుద్ధ పూర్ణిమ
జూన్ 2010	
07-06-2010	హనుమజ్జయంతి
12-06-2010	వటసావిత్రి వ్రతం
21-06-2010	గాయత్రీ జయంతి, గురుదేవుల మహావ్రయాణం
26-06-2010	కబీరు జయంతి

విద్య, ధర్మం, మంచిమాట, మంచి అలవాటు ఇవి ఎవరి దగ్గర ఉన్నా నిస్సంకోచంగా స్వీకరించాలి.

వేద మంత్రం

సఫలతకు రాజమార్గం

ధృతవ్రతోధనదాః సోమవృద్ధః స హివామస్యవసునః పురుక్షుః ।

సంజగ్మిరేపథ్యారాయో అస్మిన్భ ముద్రేన సిస్థవో యాదమానాః ॥

భావార్థం : సముద్రం తానుగా కోరుకోకపోయినా అనేక నదులు దానిలో చేరిపోతూ ఉంటాయి. అదే విధంగా కష్టపడి పనిచేసే వారి చేతిలో లక్ష్మీదేవి ఎల్లప్పుడూ నివాసం ఉంటుంది. వారికి ధనలోపం ఎన్నడూ ఉండదు.

సందేశం : “ సేవా పరమో ధర్మః” ఇతరులకు సేవ చేయుట ప్రపంచంలో అన్నింటికంటే పునీతమైన కార్యం. ధర్మంలోని ఒక ప్రధాన అంగం. కలసిమెలసి పని చేయడం అంటే ఒకరి కొకరు సహాయం చేసుకోవడమే. సామూహిక భావన అంటే అదే. విద్య, ఆరోగ్యం, సంస్కృతి, విజ్ఞానం, వ్యాపారం, శిల్పం మొదలైన రంగాలలో మానవుని అత్యున్నత స్థానానికి చేరుస్తుంది. సమాజ కల్యాణ కార్యాలలో మన సామర్థ్యం, ప్రతిభ వినియోగపడాలి. దుఃఖితులకు, రోగులకు, అసహాయులకు సహాయం చేయడం, సత్కార్యాలలో సమాజసేవా సంస్థలకు సహకరించడం మన ధర్మం. “కృషితో నాస్తి దుర్భిక్షమ్ అని కదా సూక్తి.”

ప్రజలలో ఒక భ్రమ ఉంటుంది. దాన ధర్మాలు చేస్తే ఆధికంగా నష్టపోతాం అనుకుంటారు. వాస్తవం చెప్పాలంటే ఇతరుల మేలు కొరకు చేసిన సహాయం మనకు అనేక రెట్లుగా తిరిగి వస్తుంది. “వంద చేతులతో సంపాదించు. వేయి చేతులతో పంచు” అనేది శాస్త్రవాక్యం. ఇతరులకు సహాయం చేసేవారు ఎన్నడూ దుఃఖితులు కారు. ఇతరులకు దానం చేయడం అంటే భగవంతుని పొలంలో నాటుకోవడమే అవుతుంది. ఒక్కొక్క గింజనుండి వేలగింజలు లభిస్తాయి. కృషి చేయడంలో మనుష్యుడు ఎప్పుడూ నిర్లక్ష్యం చేయరాదు. నిజాయితీతో కష్టించి వీలైనంత ఎక్కువ సంపాదించాలి. తన బ్రాహ్మణోచిత అవసరాలు తీర్చుకుని, మిగిలిన దానిని పరోపకారానికి వినియోగించాలి.

సముద్రంలో అపార జలరాశి ఉంటుంది. అయినా దానిని తన కోసం ఉపయోగించుకోదు. సూర్యుని సాయంతో ఆవిరి చేసి, మేఘాలకు ఇచ్చివేస్తుంది. ప్రపంచానికి దాహం తీర్చు అంటుంది. తనకంటూ ఏమీ కోరదు. అయినా సముద్రంలో జలం ఎన్నడూ తగ్గిపోదు. అసంఖ్యాకమైన నదులు ఎప్పటికప్పుడు నీటిని సమకూరుస్తూనే ఉంటాయి. అదే విధంగా పరోపకారంలో నిమగ్నమైన వ్యక్తికి ఎప్పుడూ ధనానికి లోటు ఉండదు. అన్నివైపులనుండి అన్ని రకాలైన సహకారం అందుతూనే ఉంటుంది. ఇతరులకు ఉపకారం చెయ్యాలి అన్న కాంక్ష మనస్సులో కలుగగానే దైన్యం నశిస్తుంది. దుఃఖం దూరం అవుతుంది. బుద్ధికి నూతన తేజస్సు కలుగుతుంది. మనస్సుకు స్థిరత్వం ఏర్పడుతుంది. మన ప్రతిభాపాటవాలను పరమార్థానికి ఉపయోగిస్తూ ఉంటే పరమాత్మ యొక్క అనుగ్రహం తనంతటతానుగా లభిస్తుంది. అంతేకాదు. సమాజం కూడా సహకరిస్తుంది.

విద్వాంసులు, బ్రాహ్మణులు సఫలతకు రాజమార్గమైన పరోపకార పద్ధతిలో కృషి చేయాలి.

సత్యం స్ఫురించాలంటే, హృదయం గాయపడేందుకు సిద్ధంగా ఉండాలి.

వర్తమాన భారతం

ప్రాణం ఉంటే ప్రపంచం ఉంటుంది

ఆధ్యాత్మిక జీవన సరళితో పోరాడుదాం

ఇది మనందరికీ సంబంధించిన విషయం. నిజంగా మనం ఆరోగ్యంగా ఉన్నట్లైతే ప్రపంచంలో సుఖ సంతోషాలతో ఉండగలం. ఇంట్లో ఒకరు అనారోగ్యంగా ఉన్నా ఇంటి వాతావరణమే మారిపోతుంది. దాని ప్రభావం అందరిమీదా పడితీరుతుంది. అందరి ముఖాలమీద విచారం ఉంటుంది. బంధుమిత్రుల నుండి ఫోన్లు వస్తూ ఉంటాయి. ఉత్తరాలు వస్తూ ఉంటాయి. ఈమెయిల్స్ వస్తూ ఉంటాయి. అందరం శారీరికంగా, మానసికంగా ఆరోగ్యంగా ఉండగలగడం, మన పనులను మనమే చేసుకోగలగడం భగవంతుని కృపగా భావిస్తాం. ఇది మన కుటుంబ విషయం.

దేశం అనే కుటుంబంలో అనేకమంది అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్నారు. భయంకరమైన వ్యాధులతో మ్రగ్గిపోతున్నారు. అంగవైకల్యంతో అలమటిస్తున్నారు. అయినా మనకేమీ బాధ అనిపించదు. వారిని గురించి కొంచెం కూడా ఆలోచించం. ఇప్పటికీ మనం ఆరోగ్యంగా ఉండవచ్చు. ఎప్పటికీ ఇలాగే ఉండగలమా? వారిని గురించి ఎందుకు ఆలోచించలేక పోతున్నాం? జాతీయాస్థాయిలో ప్రజలను ఎందుకు జాగృతపరచలేకపోతున్నాం? అని ప్రశ్నించుకోవాలి.

1. మధుమేహ వ్యాధి విషయంలో భారతదేశం ప్రపంచానికే రాజధాని అయిపోతుంది. 2010 చివరకు వచ్చే సరికి మధుమేహరోగులు దాదాపు 5 కోట్ల మందిని మించి పోతారు. ఇది వంశపారంపర్యంగా కూడా వస్తుంది. అందులోనూ ఆధునిక జీవనశైలి, ఆధునిక ఆహార విహారాలు మరింత పెంచిపోషిస్తున్నాయి. చైనా మనకు చాలా దగ్గరలోనే ఉంది. 2010 నాటికి మనకంటే ముందుకుపోయి 9 కోట్లమంది మధుమేహ రోగులను తయారుచేస్తుంది. ప్రపంచమంతాటా కలిసి 33కోట్లమంది (332 మిలియన్లు)

మధుమేహంతో బాధపడుతూఉన్నారు. దీని శాతం పట్టణాలలో చాలా ఎక్కువ. వర్తమానదేశాల్లో 170% రోగులు 2015 నాటికి పెరిగిపోతారు. అంటే ఈ నాటి 9 కోట్ల నుండి పెరిగిపెరిగి దాదాపు 22.6 కోట్లు అయిపోయే అవకాశాలు కనిపిస్తున్నాయి. ప్రపంచస్థాయిలో ఇంకెంతగా పెరిగిపోతుందో చెప్పడం కష్టం.

2. ఇక కేన్సరు గురించి చెప్పాలంటే అంతకంతకు పెరిగిపోతూనే ఉంది. ప్రతీ సంవత్సరం మూడు లక్షలమంది ఈ వ్యాధితో మరణిస్తున్నారు. “నేషనల్ కేన్సర్ రిజిస్ట్రీ ప్రోగ్రాం” వారి లెక్కల ప్రకారం 2025 తర్వాత ఈ మరణాల సంఖ్య సంవత్సరానికి 14 లక్షల వరకు పెరుగే అవకాశం ఉంది. ఇప్పటికే 20 లక్షలకు పైగా మనుష్యులు ఈ వ్యాధికి చికిత్సపొందుతున్నారు. వీరిలో 40% బ్రతికే అవకాశాలు లేవు.
3. గుండె జబ్బు రోగులకు కూడా మనదేశం రాజధాని అని చెప్పవచ్చు. 2020 నాటికి 10 కోట్ల వరకు హృదయ రోగుల సంఖ్య పెరిగిపోతుంది. ఇప్పటికే 5 కోట్లకు మించిపోయారు. వీరిలో 15% మందికి “ఎంజియోప్లాస్టి” చికిత్స వెంటనే చేయాల్సి ఉంది. అన్నింటికన్నా విచిత్రమైన విషయం ఏమంటే క్రొత్తగా వచ్చిపడుతున్న వ్యాధులు 80%.

జీవన శైలి - వ్యాధులు

ఈనాటి జీవన శైలి మారిపోయింది. కూర్చున్న చోటనుండి కదలకుండా అన్ని సౌకర్యాలు అందుబాటులోనికి వస్తున్నాయి. సుఖాన్ని అందించే సాధన సంపత్తి పెరిగిపోతూ ఉంది. దినచర్యలో వచ్చిన మార్పులవల్ల శరీరానికి అలుపు అనేది లేకుండా పోయింది. ఫలితంగా కేన్సరు, గుండెజబ్బు, మధుమేహం

గొప్ప త్యాగాలవల్లనే గొప్ప కార్యాలు సాధించబడతాయి.

మొదలైన వ్యాధులు పట్టిపీడిస్తున్నాయి. ఇవి ప్రాణాంతక వ్యాధులు. ఇవి వచ్చాయంటే నలుగుర్ని చుట్టుముడతాయి. శరీరకంగానూ, ఆర్థికంగానూ పీడించి పీడించి చంపివేస్తాయి. గడిచిన 5 సంవత్సరాలలో భారతదేశం ఈ రోగుల గురించి 950 అరబ్బులు (అరబ్ = 100 కోట్లు) ఖర్చు చేయాల్సి వచ్చింది. రాబోయే 5 సంవత్సరాలలో ఈ రోగాల గురించే 58 అరబ్ డాలర్లు ఖర్చు చేయల్సి ఉంటుంది. సాధారణ వ్యాధులైన జ్వరం, విరేచనాలు మొదలైన వాటికి చేసే ఖర్చు వేరుగా ఉంటుంది. నిజం చెప్పాలంటే మన జాతీయ ఆదాయంలో అధికంగా ఈ ప్రమాదకరమైన వ్యాధులకే ఖర్చు చేయాల్సి వస్తోంది. మన దేశం తరుణ దేశం అయినప్పటికీ తరచు జబ్బుపడుతోంది. ఇప్పటికైనా దినచర్యలో మార్పురాకపోతే, ఆహారవిహారాలలో మార్పు రాకపోతే త్వరలోనే మరికొంత జబ్బుపడకతప్పదు.

శిశుమరణాలు

ఇక్కడ జన్మించిన శిశువుల్లో లక్షకు 149 మంది పుడుతూనే మరణిస్తున్నారు. చాలామంది పుట్టిన 28 రోజుల లోపలే మరణిస్తున్నారు. దానికి అసలైన కారణం అవసరమైన సాధన సామాగ్రి అందుబాటులో లేకపోవడం. తర్వాత నెలలు నిండకమునుపే జన్మించడం. న్యూమోనియా కారణంగా శ్వాస ఆడకపోవడం మరొక్క కారణం. నిర్లక్ష్య భావం కొంత. అంటువ్యాధులు కొంత. క్రమంగా పెరుగుతున్న సౌకర్యాలవల్ల కొంతవరకు శిశుమరణాలు తగ్గముఖం పట్టాయి.

వికృత ఆహారం - ఫలితాలు

ఈ రోజుల్లో ఫాస్ట్ ఫుడ్ ఒక వ్యసనంగా మారింది. దాని కారణంగా ప్రజల ఆరోగ్యం పూర్తిగా దెబ్బతింటోంది. పిల్లలు కిశోరావస్థలోనే విపరీతంగా లావైపోతూ ఉన్నారు. యువతలో గుండెనొప్పి చోటు చేసుకోవడానికి కూడా ఇలాంటి ఆహారమే ముఖ్యకారణం. పిజ్జా, పాస్తా, బజ్జీలు, పరోటా, సమోసా, మాంసాహారం మొదలైనవన్నీ అత్యధికంగా అనారోగ్యాన్ని కలిగిస్తూ ఉన్నాయి. ధూమపానం కూడా మత్తు పదార్థాలలాగా పట్టి విడవడం లేదు. “ఫ్లోరిడా కే రిక్రీమ్ రిసెప్ట్ ఇన్స్టిట్యూట్” ఆలూచిప్స్

తినేవారుమీద పరిశోధనలు చేసింది. ఫలితంగా వారు అనారోగ్యం పాలు అవుతున్నారని తేల్చి చెప్పింది. ఇలాంటి వారంతా 90% బరువు పెరిగిపోతున్నారు. బరువు పెరగడం వల్ల అనేక దుష్పరిణామాలను ఎదుర్కొంటున్నారు. ఇది పట్టణాలలోనే అధికంగా జరుగుతోంది. దీని వల్ల వీరి ఐక్యూ కూడా ప్రభావితం అవుతోంది. ఇదంతా పాశ్చాత్య సంస్కృతీ ప్రభావమే అనక తప్పదు.

భోజనంలో మితం లేకపోవడం వల్లనే ప్రపంచ ప్రజలంతా ఉదర వ్యాధులతో బాధపడుతున్నారు. ఆకలి అయినా కాకపోయినా మానవుడు తింటూనే ఉంటాడు. పశువులు ఆ విధంగా తినవు. ఆకలి అయితేనే ఆహారం తీసుకుంటాయి. మనం అట్లాకాదు. తిన్న వెంటనే కూడా రుచిగల పదార్థం కనిపిస్తే చాలు తినివేస్తాం. రుచిగా ఉన్నది కదా అని అధికంగా తినేస్తే అది అరగదు సరికదా! ఒకొక్కసారి విషంగా మారిపోతుంది. అరగడానికి మందులు వేసుకోవచ్చు అనుకుంటారు. అది చాలా పొరపాటు. ఇలాంటి పనుల వల్లనే మానవునికి రాకూడని జబ్బులు వస్తూ ఉంటాయి.

“ఆల్ ఇండియా ఇనిస్టిట్యూట్ ఆఫ్ మెడికల్ సైన్సెస్” క్షుణ్ణంగా పరిశోధనలు నిర్వహించి ఈనాడు 25 నుండి 35 సంవత్సరాల వారిని కూడా రక్షిపోటు, బరువు పెరగడం, మధుమేహం (షుగర్), హృదయరోగాలు చుట్టుముడుతున్నాయంటే ముఖ్యకారణం “అదుపులేని తిండి” అని తేల్చిచెప్పింది. మహానగరాల్లో నివసించే యువత చాలా వేగంగా ఈ వలలో చిక్కుకుంటూ ఉంది. క్రమం లేని ఆహార విహారాలు యువతను అనారోగ్యపు రొంపిలోనికి దించివేస్తున్నాయి. గుండెజబ్బుల నిపుణుడు డా॥ నరేశ త్రేహాన్ మాట ప్రకారం - “పనిని తప్పించుకు తిరిగేవారు ఒత్తిడి (డిప్రెషన్) అలసట, మార్పు లేని జీవనశైలి వల్ల అధిక శాతం యువత గుండెజబ్బులకు లోనవుతూ ఉంది. దానివల్ల అభద్రతా భావం పెరిగిపోతోంది. ప్రపంచమంతటిలో 100 కోట్ల ప్రజలు ధూమపానానికి బానిసలయ్యారు. వారిలో 13 సంవత్సరాల వయస్సుగల వారే ఎక్కువ మంది ఉన్నారు.”

వృద్ధాప్యం శరీరానికే గాని, మనస్సుకు కాదు.

అన్నింటికన్నా అతిభయంకరమైన వ్యాధి డిప్రేషన్. ఈ వ్యాధి వయస్సుతో నిమిత్తం లేకుండా అనేకమందిని పట్టిపీడిస్తోంది. కొందరు పిచ్చివారైపోతున్నారు. కొందరు ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నారు. ఈ వ్యాధి గడిచిన 20 సంవత్సరాలలో వేగంగా పెరిగిపోయింది. “వరల్డ్ హెల్త్ ఆర్గనైజేషన్” వారి లెక్క ప్రకారం 2015 నాటికి దాదాపు ప్రపంచ జనాభాలో సగం మంది మానసిక రోగులుగా తయారవుతారు. మానసిక ఒత్తిడి వల్ల రకరకాల శారీరక వ్యాధులు పుట్టుకొస్తాయి. దీనికి తగిన వైద్యం కూడా లభించదు. ఈర్వ్య, అసూయలు పెరిగిపోతాయి. ఎన్నడూ చూడనంత క్రోధం, ద్వేషం కనిపిస్తాయి. ఫలితంగా కొత్త కొత్త రోగాలు ఆవిర్భవిస్తాయి.

10 మహా వ్యాధులు

ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ భారతదేశంతోపాటు వర్ధమాన దేశాలను జాగ్రత పరచడం కోసం 2010 నాటికి స్థిరపడబోతున్న 10 మహావ్యాధుల గురించి తెలియచేయడం జరిగింది. 1. కేన్సరు 2. అంటువ్యాధులు 3. క్షయం (టి.బి) 4. ఉబ్బనం 5. న్యూమోనియా 6. ఎయిడ్స్ 7. మలేరియా 8. డయేరియా 9. మధుమేహం 10. గుండె జబ్బు. ఈ వ్యాధుల వల్ల ధన వ్యయం, శారీరక బాధలతోపాటు వృద్ధాప్యం చాలా ముందుగానే వచ్చి కూర్చుంటుంది.

విముక్తికై ఏం చేయాలి?

పాఠకులను భయపెట్టడం మా ఉద్దేశ్యం కాదు. వాస్తవాన్ని తెలియచెయ్యడం మాత్రమే, జాగ్రతపరచడం కూడా అని అర్థం చేసుకోవాలి. దేశం అనే గుండె ధమనుల్లో రక్త ప్రసారాన్ని సరిచేయడం కోసం చెప్పతున్నాం. మనదేశంలో మానసిక ప్రశాంతత కోసం, ఆధ్యాత్మికత యొక్క మహత్తును చాటడం కోసం యోగాను అభ్యాసం చేస్తాం. స్వలో స్థిరత్వాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోవడమే స్వస్థత అని చెప్పతారు. ‘స్వస్థత’ అంటే రాగద్వేషరహితమైనది అని అర్థం. కోరికలకు దూరంగా ఉండడం అని కూడా. ఆధ్యాత్మ ప్రధాన జీవితం గడుపుతూ స్వధర్మ పాలన చేసేవారి శరీరం దైవమందిరంగా భావించాలి. అలాంటి భావనతో

ఆత్మ సంయమనంతో నియబద్ధ జీవితం గడిపినట్లైతే ఆరోగ్యం ప్రాప్తిస్తుంది.

“సమదోషః సమాగ్నిశ్చ సమాధాతుమల క్రియః
ప్రసన్నాత్మేంద్రియమనాః స్వస్థఇత్యభి ధీమతే”

సుశ్రుత సూక్తం (15/41)

భావం:- “దోషములు, ధాతువులు, మలము, అగ్ని మొదలైన శారీరక వ్యాపారాలు సమతలంగా వికారహితంగానూ, ఇంద్రియాలు, మనస్సు, ఆత్మప్రసన్నంగానూ ఉన్న స్త్రీ పురుషులు ఆరోగ్యవంతులు.”

యోగేశ్వరుడైన శ్రీకృష్ణుడు గీతలో “తగిన ఆహారం, తగిన విహారం, తగిన స్వప్నం, తగిన బోధ, తగిన చేష్టలు కలిగి ఉండాలని కర్మయోగంలో తెలియచేశాడు. యోగ ఎల్లప్పుడు దుఃఖనాశకమని చెప్పాడు. ఆహార విహారాలలోనూ, కర్మకాండలలోనూ, నిద్రయందు, జాగ్రదావస్థయందు యోగివలె నడుచుకోవాలని చెప్పాడు. మనం చెప్పుకునే యోగ కృష్ణపరమాత్మ గీతలో చెప్పిన యోగ, పతంజలి అష్టాంగయోగం, ఘేరండ సంహితలోని యోగ క్రియలు మన జీవితాలను తీర్చిదిద్దడానికి మార్గదర్శకాలు. ఆయుర్వేద ఋషులు సమగ్రమైన చికిత్సా విధానాలను తెలియచేశారు. అటువంటి దేశంలో పుట్టిన మనం ఈనాడు రోగపీడితులం అవుతున్నాం.

జాతీయ స్థాయిలో ఆరోగ్య నూత్రాల గురించి చర్చించుకోవాలి. పౌష్టిక ఆహారమీద, ఆధునిక జీవనశైలిమీద చర్చించుకోవాలి. చర్చలో తేలిస విషయాలను సామాన్యజనుల దాకా తీసుకునివెళ్లాలి. యుద్ధప్రాతిపదికమీద ఇప్పుడు పనులు చేయాల్సి ఉంది. ప్రాణం ఉంటే ప్రపంచం ఉంటుంది. దేశం ఆరోగ్యంగా ఉంటేనే జగద్గురువు అవుతుంది. మనం సమగ్రమైన ఆధ్యాత్మమార్గంలో నడవాలి. యోగ, ఆయుర్వేదం అభ్యసించాలి. అనారోగ్యాన్ని దూరంగా తరిమేయాలి. జీవితాలలో ప్రసన్నతను సాధించుకోవాలి. ప్రతీదానికి ప్రభుత్వం మీద ఆధారపడకుండా స్వచ్ఛందంగా సాధించుకోవాలి. ఆధ్యాత్మిక సంస్థలు చిత్తశుద్ధితో పనిచేయాలి.

పంచుకోవడం దైవీ గుణం - దాచుకోవడం రాక్షస గుణం.

ఉపాసన - రెండు పాదాలు : జపం-ధ్యానం

ధ్యానం అంటే ఏమిటి? ఎందుకు? ఎలా?

ధ్యానానికి రూపం ఆధారంగా ఉండాలి. నిజమే. కానీ కేవలం రూపం మాత్రమే సరిపోదు. దానిలో గాఢమైన తన్మయత కావాలి. సాకార ఉపాసనలో ఇష్టదైవానికి అత్యంత సన్నిహితంగా ఉండి, ఆయనలో లీనమైపోవాల్సి ఉంటుంది. ఈ లీనమైపోవడాన్ని ఉన్నత స్థాయి ప్రేమను ఇచ్చి పుచ్చుకోవడంగా భావించవచ్చు. ఇక్కడ ఉన్న బంధాన్ని భగవంతుడు-భక్తుని మధ్య, తల్లి-బిడ్డల మధ్య, భార్య-భర్తల మధ్య, సఖుడు-సఖీ మధ్య యజమాని-సేవకులమధ్య గల ఘనిష్టమైన సంబంధం అనుకోవాల్సి వస్తుంది. ఇందులో ఆత్మీయతను పెంచుకోవడానికి సహాయం లభిస్తుంది.

లౌకిక వ్యవహారాల్లో ఆత్మీయుల మధ్య కాసుకలు, సేవలు ఇచ్చిపుచ్చుకోవడాలు జరుగుతాయి. త్రికరణ శుద్ధిగా అంటే మనస్సు, మాట, కర్మల ద్వారా ఆత్మీయతను, ఆనందాన్ని పంచుకోవడం జరుగుతుంది. నవవిధ భక్తిరూపాలలో ఇచ్చిపుచ్చుకునే వ్యవహారం ఉంది. కాని ఇక్కడ ఇచ్చి పుచ్చుకోవడాలు అంటే భావనాత్మకమైనవిగా ఉంటాయి. అప్పుడే భగవంతుడు-భక్తుని మధ్య ఆత్మీయతా బంధం పెరిగిపోతుంది. భక్తుడు తన అహంకారాన్ని, క్రియను, ఆలోచనలను, సంపదను, తన సర్వస్వాన్ని భగవంతుని చరణాలపై అర్పిస్తూ “పరమాత్మా! ఈ వైభవం అంతా నీవు అందించినదే కదా! దీనిని వ్యక్తిగతమైన కోర్కెలు తీర్చుకోవడానికి, ఆశలను పండించుకోవడానికి, గొప్పదనాన్ని ప్రదర్శించుకోవడానికి ఉపయోగిస్తున్నాం. అది ధర్మం కాదు. భగవంతునికి సంబంధించిన ప్రయోజనాల కొరకే ఉపయోగించాలి. వ్యక్తి ఆ ధనానికి కేవలం ట్రస్టీ లాంటి వాడిని మాత్రమే అని భావించాలి.

ధ్యానం యొక్క ఏకైక లక్ష్యం భగవంతుడు-భక్తుని మధ్య ఏకత్వతా భావాన్ని కలిగించడమే అవుతుంది. అది జరగాలంటే

కేవలం ఏదైనా చిత్రాన్ని చూస్తూ కూర్చోవడం కాదు. భక్తుడు తన స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ శరీరాలను, క్రియ, ఆలోచన, భావాలను ఈ శ్వరార్పణ చేయాలి. వాటిని దివ్య ప్రయోజనాలకే ఉపయోగించాలి. అంతేకాక భౌతిక పరమైన ధన సంపత్తిని అర్పించగలగాలి. సమర్పణ యొక్క తాత్పర్యం - వ్యక్తిగతమైన, భౌతికమైన కోర్కెలను తగ్గించుకోవడం, తనపై తాను నియంత్రణ కలిగిఉండటం, ఉన్నతమైన ఆదర్శాలను పెంచుకోవడం మొదలైనవాటిని అంతరాళంలో స్థిర పరచుకోవాలి. దీనినే ఆత్మ సమర్పణ అని కూడా అంటారు. ధ్యానం ద్వారా ఇలాంటి నిష్ఠ పక్వత చెందుతుంది.

భక్తుడు తన యొక్క సమర్పణకు బదులుగా భగవంతుని అనుగ్రహం లభిస్తుందని విశ్వసించాలి. అందుకొరకే రకరకాలైన ఆకారాలు కల్పించుకోవాలి. సాకార ధ్యానం చెయ్యాలి. సాకార ధ్యానంలో తన ఇష్టాలకు సంబంధించిన దృశ్యాలను చూసుకుంటూ ఉండాలి. ధ్యానంలో భగవంతుడు-భక్తుని మధ్య ఇచ్చి పుచ్చుకోవలసిన విషయాల వరకే ఏకాగ్రత అవసరం. భౌతిక విషయాలకు సంబంధించిన లాభాలు, లావాదేవీలు అడ్డురాకూడదు. శూన్యావస్థ, యోగనిద్ర లేక సమాధి స్థితులలో ఏకాగ్రతకు ప్రముఖ స్థానం ఉంది. మనస్సును ఎటూ చెదిరిపోనీయకుండా ఒకే బిందువుపై కేంద్రీకరించడాన్నే ధ్యానం అనవచ్చు.

కనుకనే ఉపాసనలో ధ్యానాన్ని ఒక చరణంగా భావించడం జరిగింది. అందువల్ల సాధకుడు ధ్యానం ద్వారా ఏకాగ్రతను, ఏకాగ్రత ద్వారా ధ్యానాన్ని అలవరచుకోవాలి. రెండూ పరస్పర పూరకాలు అని మరచిపోరాదు.

(అనువాదం ఊటుకూరు సత్యనారాయణ గుప్త)

★★★

సిద్ధాంతలేని ఆచరణ గ్రుడ్డిది-ఆచరణలేని సిద్ధాంతం వంధ్య - లెనిన్.

పరమపూజ్య గురుదేవుల జన్మ శతాబ్ది-2400 కోట్ల మంత్రజపం

కారణజన్ములైన పరమపూజ్య గురుదేవులు గాయత్రీ మంత్రజపం ద్వారానే విజయాలు సాధించారు. వారి జన్మ శతాబ్దినాటికి మనం అంటే దక్షిణ భారత విభాగం 2400ల కోట్ల గాయత్రీ మంత్రజపాన్ని సామూహికంగా నిర్వహించి గురుదక్షిణగా సమర్పించాలన్న నిర్ణయం జరిగింది. ఇప్పటికే అనేకచోట్ల ప్రారంభింపబడింది. పరిజనులందరు రోజుకు మూడు మాలలు మంత్ర జపం చేయాలి. మీమీ బంధుమిత్రులను ప్రభావితం చేసి వారిచేత జపం చేయించాలి. ఏ రోజైనా ఏ కారణంగానైనా చేయలేకపోయినట్లైతే మరియొకరోజు పూర్తి చేసుకోవచ్చు. సగటున రోజుకు మూడు మాలలు వచ్చేలా చూసుకోవాలి. మూడు మాలలకన్నా ఎక్కువ చేయగలిగితే మరీమంచిది. మూడుమాలలు చేయలేనివారు కనీసం ఒక్క మాలైనా చెయ్యాలి.

ముఖ్యగమనిక : ప్రముఖ కార్యకర్తలు, పరిజనులు తమతమ ప్రదేశాలలోని పాఠశాలలకు పర్యటించి విద్యార్థుల చేత కనీసం 10-15 నిమిషాలు మంత్రజపం చేయించాలి. ఇప్పటికే

చీరాలలోని ఒక పాఠశాలలో చేయించుచున్నారు. “విద్యార్థులలో జ్ఞాపకశక్తి పెరిగింది. ఏకాగ్రత కుదిరింది. బుద్ధివికసించింది. ప్రవర్తనం మారింది” అని తెలియచేశారు. కనుక మన ప్రయత్నం ఆ వైపుగా సాగాలి. లెక్కింపు సౌకర్యార్థం క్రింద ఒక పట్టిక ఇవ్వబడింది. దానిలో 31 గడులు ఉన్నాయి. ప్రతిరోజు ఆ రోజు చేసిన మాలల సంఖ్యను ఒక్కొక్క గడిలో వెయ్యాలి. చేయనిరోజు డాష్ పెట్టాలి. నెలపూర్తికాగానే క్రింది ప్రొఫార్మాను నింపి క్రింది చిరునామాకు పంపాలి. ఈ పేజిని చింపుకొని నింపవచ్చు. లేకపోతే స్వయంగా తయారుచేసుకోవచ్చు.

శ్రీ కె.పి.విఠల్, 48 LIG-II, బి.కె.గూడా,
సంజీవరెడ్డినగర్, హైదరాబాద్-500 038
ఫోన్ : 040-23705749, సెల్ : 9989655310

ఇట్లు

మీ

అశ్వినీ సుబ్బారావు

(విశ్వగాయత్రీ పరివార్-దక్షిణ భారత సంయోజకులు)

2400ల కోట్ల సామూహిక గాయత్రీ మంత్రజపము

తేదీ ..... నుంచి ..... వరకు

నెం : పూర్తి జప మాలల సంఖ్య :

ప్రతిరోజు మీరు మంత్రజప మాలల సంఖ్యను పైన ఇచ్చిన గడులలో రాయండి					

పేరు : .....

గోత్రము : .....

చిరునామా : .....

.....

.....

పుట్టిన రోజు మరియు వివాహదినము : .....

.....

ఫోన్ : .....

.....

యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రికకు క్రొత్త చందాదారులను చేర్చించండి.

.....

తోటి మానవునికి సేవ చేయడమూ దేశభక్తే.

బాలల భవితకు బంగారు బాట-7

వరకట్నం పుచ్చుకునేదిలేదు - ఇచ్చేది లేదు

గురుదేవుల కలలు నెరవేరుతున్నాయి

విద్య వివేకాన్ని, విచక్షణా జ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. అందుకే “అందరికీ విద్య” అన్న అంశంపై దేశం నలుమూలలా విశేష కృషి జరుగుతూ ఉంది. విశేషంగా దక్షిణ భారతదేశంలోని కేరళ రాష్ట్రం విద్యారంగం రెక్కలు విప్పుకుంది. విద్యావంతులకు కేరళ పెట్టింది పేరు. విద్యా-విజ్ఞానాలకు నిలయమైన కేరళ వైద్యరంగంలోనూ తనదైన స్థానాన్ని నిలబెట్టుకుంది. ఆయుర్వేద, మూలికావైద్యం మొదలైనవాటిని ఔపోసనపట్టి “పంచకర్మల” వైద్యానికి రూపకల్పన చేసింది. విజ్ఞానం విస్తరించిన వేళ దేనినైనా సాధించగలుగుతాం కదా!

అలాంటి కేరళలో “నీలాంబుర్” అనే గ్రామం. ఆ గ్రామ సర్పంచి “అద్యయన్ షాకత్” వారి యువ ఎం.పీ. సచిన్ పైలెట్. 2008లో పంచాయతీ కౌన్సిల్ ఒక సర్వే నిర్వహించింది. ఆ సర్వేలో తేలిక ఆశ్చర్యకర విషయం ఏంటో తెలుసా? ఆ గ్రామంలో 25% మందికి సొంత ఇళ్లు లేవు. ఇక సర్పంచి ఊరుకుంటాడా? కారణాలు ఆరా తీశాడు. వారంతా కూతుళ్ళ పెళ్ళిళ్లు చేయడానికి అప్పులు చేశారు. అప్పులు తీర్చడానికి ఇళ్లు అమ్ముకున్నారు. కట్నాల కోసం 20 ఏళ్లు కూడా నిండని కొడుకులకు పెళ్ళిళ్లు చేస్తున్నారని తేలింది. సర్పంచి ఆలోచనలో పడ్డాడు. చక చక సర్వేలు సాగిపోయాయి.

నీలాంబుర్ గ్రామంలో 2008 నాటికి పెండ్లి కావల్సిన యువతీ యువకుల సంఖ్య 4698. సర్పంచి బాగా ఆలోచించాడు. గ్రామం బాగుపడాలంటే మౌలిక సదుపాయాలకన్నా ముందు మనుషుల మనస్తత్వం మారాలనుకున్నాడు. దానికి పరిష్కారం కట్నాల ప్రసక్తిలేని పెళ్ళిళ్లే అని నిర్ణయించుకున్నాడు. షాకత్ ఆలోచనకు అన్ని పార్టీలవారూ మద్దతు పలికారు. ప్రజల మధ్యకు వెళ్లాడు. తిరిగి తిరిగి అతి కష్టం మీద అన్ని కులాల వారినీ ఒప్పించాడు. విషయం తెలుసుకున్న యువతీ యువకులు స్వచ్ఛందంగా ముందుకు వచ్చారు. పంచాయతీ తరపున అవేర్నెస్ క్లాసులు, వ్యక్తిగత కౌన్సిలింగ్ లు విస్తృతంగా నిర్వహించారు. దీనిని అమలుపరిచే వారికి వివిధ పథకాల్లో ఆర్థిక సాయం అందించాలని నిర్ణయించారు. అన్నింటి ఫలితంగా ఆగ్రామానికి

సంబంధించిన యువతీ యువకులు దాదాపు 2000 మంది కట్నం ఊసెత్త కుండా పెళ్ళిళ్లు చేసుకున్నారు. 2008 జనవరిలో యువనేత, యువ యం.పి. సచిన్ పైలెట్ ఆ గ్రామానికి వచ్చాడు. సర్పంచి షాకత్ బహిరంగ సభను ఏర్పాటు చేశాడు. ఆ సభాముఖంగా షాకత్ “కట్నం ఇవ్వం - తీసుకోం” అంటూ తీర్మానం చేశాడు. ఎం.పి సమక్షంలో గ్రామస్థులంతా “కట్నం ఇవ్వం - తీసుకోం” అంటూ ఏకగ్రీవంగా ప్రమాణం చేశారు. అనాటి నుండి ఈనాటి వరకు అదే మాట మీద నిలబడ్డారు.

2 సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. 5-3-2010 నాడు రెండు వెబ్ సైట్లు ప్రారంభించారు. ఈ వెబ్ సైట్లలో ఉచితంగా సమోడుచేసుకోవచ్చు. ప్రపంచంలో ఏ మూల ఉన్నా పరవాలేదు. నీలాంబుర్ గ్రామంవారైతే చాలు. ఇందులో సభ్యులుగా చేరిన వారితో కలసి సామూహిక వివాహాలు పెద్ద ఎత్తున జరిపించే ప్రయత్నాలు జరుగుతూ ఉన్నాయి. ఇప్పటికే 807 మంది అబ్బాయిలు, 678 మంది అమ్మాయిలు తమ ఆమోదాన్ని తెలుపుతూ ముందుకు వచ్చారు. ఈ వెబ్ సైట్ల ద్వారా వధూవరులను వెదుక్కోవచ్చు. వారి వారి అభిప్రాయాలను తెలుసుకోవచ్చు. సలహాలు ఇవ్వవచ్చు, స్వీకరించవచ్చు. చట్ట ప్రకారమైన వివాదాలకు పరిష్కారాలు తెలుసుకోవచ్చు, తెలియచేయవచ్చు. ఇప్పటికే కట్నాల కారణంగా అప్పుల పాలైన వారికి తమవంతు సాయం అందించేవారూ ఉన్నారు.

నేటి బాలబాలికల్లారా! రేపటి యువతీ యువకుల్లారా! విన్నారుగా? మీరంతా తలచుకుంటే మీమీ గ్రామాలన్నింటినీ, “నీలాంబుర్” గ్రామంలా తీర్చిదిద్దుకోవచ్చు. పరమపూజ్య గురుదేవుల ఆశయాన్ని నెరవేర్చవచ్చు. ఇప్పటినుండే సంకల్పాన్ని కూడగట్టుకోండి. ఆచరణలో పెట్టండి.

ఇచ్చుటలో గల కష్టము
పుచ్చుకొనెడి వేళలందు పొందుగదలపన్
వచ్చును సాంఘిక నాయము
మెచ్చును లోకంబు నిన్ను మేలగు బాలా !

(27.03.2010 ఈనాడు ఆధారంగా)

గతాన్ని, వర్తమానాన్ని మాత్రమే చూసేవాడు భవిష్యత్తును కోల్పోతాడు - కెనడీ.

ప్రజ్ఞోపనిషద్: 6 ద్వితీయ అధ్యాయం-6

అధ్యాత్మ దర్శనాప్రకరణం

భగవాన్నిర్మమే సృ సృభక్తిసావిధ్య నంయుతాన్
సువిధాం తత్ర స్వాతన్త్ర్యాభ్యయనస్య చ సందదౌ (24)

దిశాం ధారం జీవనం చ ప్రాప్తం గతివిధిం తథా
స్వతన్త్ర మకరోదన్యే ప్రాణినః ప్రకృతిం శ్రితాః (25)

టీకా:- భగవంతుడు మనిషికి శక్తి, అనుకూల పరిస్థితులు ఇచ్చాడు. అంతేగాక స్వతంత్రంగా నడుచుకునే పర్మిషన్ కూడా ఇచ్చాడు. తన జీవితాన్ని ఎలా గడుపుకోవాలనుకుంటాడో ఆ జీవన క్రమం, గతివిధులు ఇచ్చానుసారం చేసుకునే స్వేచ్ఛ కూడా ఇచ్చాడు. ఇతర ప్రాణులు ప్రకృతిని అనుసరించి నడచుకుంటాయి.

మనిషికి ఉన్నటువంటి శక్తి సాధనములు ఇతర జీవులకు లేవు. మనిషికి శరీరబలంతో పాటు బుద్ధిబలం, తన మార్గాన్ని ఎన్నుకునే స్వేచ్ఛ ఇవ్వబడ్డాయి. ఈ స్వతంత్రంగా నడుచుకునే విధివిధానంలో భగవంతుడు కూడా వేలుపెట్టడు.

అస్యాః స్వతంత్రత్వాతాయాస్తానేపయోగం కః కథం మునా
కరోతి సంముఖే సేయం పరీక్షా పద్ధతిః స్థితా (26)

టీకా:- హే మునీశ్వరా! ఈ స్వాతంత్ర్యాన్ని ఎవరు ఏ విధముగా ఉపయోగించుకుంటారు? అనే పరీక్షా పద్ధతే ప్రతి మనిషీ ముందున్నది.

భగవంతుడు మనిషికి శక్తి సామర్థ్యాలతోపాటు వాటిని ఇష్టమొచ్చినట్లు ఉపయోగించుకునే అధికారాన్ని కూడా ఇచ్చాడు. దీనితో పాటు ఈ శక్తి సామర్థ్యాలను దురుపయోగం చేసే వారికి దుర్గతి లభిస్తుందని, సదుపయోగం చేసుకునేవారు తమ మంచిన, పరమార్థంతో పాటు కలుపుకునే వారికి సర్గతి ప్రాప్తిస్తుందనీ చెప్పబడింది. ఏ మార్గం ఎన్నుకుంటారో వారి ఇష్టం.

విస్మరంతి స్వరూపం యే త్యక్తా చోత్తరదాయితా
మైః పతన్తి తు పాతస్య గర్దే తే నిశ్చితం నరాః (27)

టీకా:- ఎవరైతే ఆత్మ స్వరూపాన్ని మరచి బాధ్యతల నుంచి విముఖులౌతారో, వారే పతనం చెందుతారు.

ఆత్మ తత్వం మండుతున్న నిప్పువంటిది. దీనిపై కషాయ

కల్మషాలు, పేరుకుపోతుంటాయి. వీటిని తీసివేసే ప్రయత్నం చేసేవారికి అత్యయొక్కవేడి, వెలుగు అనుభవంలోకి వస్తాయి. అనేకమంది లోపలదాగి ఉన్న సామర్థ్యాన్ని గుర్తించలేక, బాధ్యతలను నిర్వహించలేక పతనం చెందుతారు.

సదుపయుజ్జతే యే తు సౌభాగ్యం ప్రస్తుతం క్రమాత్
ఉద్గచ్ఛన్తి తథాయాన్తి పూర్ణతాం లక్ష్యగాం సదా (28)

టీకా:- ఎవరైతే లభించిన సౌభాగ్యాన్ని సదుపయోగం చేస్తారో వారు క్రమ క్రమంగా ఉన్నత స్థితికి చేరుకుంటారు. పూర్ణత్వం అనే లక్ష్యం చేరుకుంటారు.

పోయిన సమయం తిరిగిరాదు. మానవ జన్మను సదుపయోగం చేసుకునే వారు తక్కువగా ఉంటారు. జీవితాన్ని సముచితంగా ఉపయోగించటం తెలిసినవారు క్రమంగా వృద్ధి చెందుతూ చివరకు అంతిమ లక్ష్యాన్ని అందుకుంటారు.

ప్రత్యక్షం దేవతా నూనం జీవనం యత్తు దృశ్యతే
దేవానుగ్రహ రూపం చ యే తదారాధయన్తి తు (29)

తేధికాః ప్రావ ప్నువన్స్తుచ్చా ఉపలభ్యేః శనైః శనైః
దురుపయుజ్జతే యే తే నరా నిఘ్నన్తి స్వాం గతిమ్ (30)

ఆత్మహన్తార ఇవ చ దుర్గతిం ప్రాప్నువన్తి తే
నహి తాన్ కశ్చి దన్యోపి సముద్ధర్తి భవేత్ప్రభుః (31)

టీకా:- జీవితమే ప్రత్యక్ష దేవత. అది ఈశ్వరుని దయకు ప్రత్యక్ష స్వరూపం. ఎవరు దానిని ఆరాధిస్తారో, వసతులను సదుపయోగం చేస్తారో, వారికి ఇంకా పెద్ద పెద్ద వసతులు నెమ్మది నెమ్మదిగా లభిస్తాయి. దురుపయోగం చేయడమంటే తమ కాళ్ళను తాము నరుక్కోవడమే. ఆత్మహత్య చేసుకునే వారివలె దుర్గతి, దుఃఖం అనుభవిస్తారు. వారిని ఎవరు ఉద్ధరించలేరు.

జీవితాన్ని ఒక సహజమైన బహుమతిగా భావించేవారు దానితో ఆడుకుంటారు. దానిని కనుక దేవతగా భావించి నడుచుకున్నట్లయితే దురుపయోగం చేయరు. మనుషులు దేవతలను తమ కోరికల కొరకు యాచన చేసే సమయంలో ఆత్మదేవుని తలచుకోరు. జీవితాన్ని సదుపయోగం చేసేవారు

అప్పు ఆనందంతో ప్రారంభమై - బాధతో అంతమవుతుంది.

ఎప్పుడు నష్టపోరు. దురుపయోగం చేసేవారికి దండన లభిస్తుంది.

ఆత్మజ్ఞానం నరస్యాస్తి గౌరవం మహదున్ముఖః
యోదిశాం తాం ప్రతి ప్రైతిగతిమస్తర్ముఖీ సతు (32)

భూతం యశ్చ భవిష్యచ్చ విచార్య వర్తతే పుమాన్
ఆత్మావలంబీ స యాతి దృతం ప్రగతి పద్ధతౌ (33)

నాత్రకారిన్యమాప్నోతి యే త్యజన్తవలమ్బునమ్
ఉపేక్ష్య యాత్యహంతారో దుఃఖ దారిద్ర భాగినః (34)

పదే పదే తిరస్కారం సహన్తే యస్త్రణా భృశమ్
నా రక్యః ప్రాప్నువన్త్యే వ న యాన్తి పరయాం గతిమ్ (35)

టీకా:- ఆత్మజ్ఞానమే మనిషికి అన్నింటికన్న పెద్ద గౌరవము. ఎవరైతే ఆ దిశలో నడుస్తారో, అంతర్ముఖులవుతారో, తమ భూత భవిష్యత్తులను ధ్యానంలో ఉంచుకుని వర్తమానమును ఉపయోగించుకుంటారు. అటువంటి వారు ప్రగతి పథంలో నడుస్తారు. దీనిలో ఎటువంటి కష్టము ఉండదు. దీనిని ఎవరు ఉపేక్షిస్తారో వారు దుఃఖ దారిద్ర్యాలతో కొట్టుమిట్టాడుతుంటారు. సద్గతిని పొందలేరు.

మనిషి తనకు లభ్యమైన బుద్ధి, విద్య, బలం, వివేకములను బాహ్యజీవనంలో ఉపయోగించుకుంటే సరిపోదు. తన శాశ్వత స్వరూపమైన ఆత్మతత్వమును తెలుసుకునే ప్రయత్నం కూడా చేయకపోవటమే అన్ని దుఃఖములకు మూల కారణం. మనిషి తన అంతరంగాన్ని గమనించినట్లయితే చిందర వందరగా పడివున్న సంపదలు కనిపిస్తాయి.

భౌతికీః సువిధాః ప్రాదాన్మనుష్యేభ్యః ప్రభుః స్వయమ్
దివ్యానాం చ విభూతీనం నిధిం వపుషి దత్తవాన్ (36)

కిన్తు కార్యమిదం తస్యాధీనాం చ కృతవాన్ ప్రభుః
యద్ వివేకయుతాం బుద్ధిం స్వతన్త్రాం పరిదర్శయేత్ (37)

ఉపయోగం సాధనానాం దురుపయోగమ థాశ్రయన్
సహభాక్ స్వగృధారాయా నారం క్యా వాపి సభవేత్ (38)

టీకా:- భగవంతుడు మనిషికి అనేక భౌతిక వనరులు, వసతులు ఇచ్చాడు. లభ్యమైన బుద్ధిని, వివేకమును ఉపయోగించుకొని లభ్యమైన సాధనములను సదుపయోగం చేసి స్వర్గంవైపు అడుగులు వేయవచ్చు, దురుపయోగం చేసి జీవితాన్ని నరక ప్రాయం చేసుకొనవచ్చు.

మనిషికి రెండు విశేషతలున్నాయి. 1. బాహ్య జగత్తులో ఉపయోగపడే సుఖ సాధనములు, ప్రతికూలతను అనుకూలముగా మార్చుకునే సామర్థ్యం. 2. అంతర్ జగత్తులో దేవతలకు కూడా లభించని ఆత్మిక నంపదను ఉపయోగించుకుని ఋషి-దేవమానవుడు-మహామానవుడు స్థాయికి వెళ్ళవచ్చు. ఇలాంటి సమన్వయం ఇతర ఏ జీవికీ లభించలేదు.

ప్రగతిర్మానవానం యా దుర్గతిర్మాపి దృశ్యతే
తస్య సంరచనా స్వస్య తాత! జానీహీ నిశ్చితమ్ (39)

మానవః స్వస్య భాగ్యస్య విధాతా స్వయమేవ హి
తథ్యమేతద్ విజానన్తి మే తే తు నిజచింతనమ్ (40)

ప్రయాసం సాధుభావాయ యోజయన్తి నతే పునః
పతనం పరాభవం వాసి సహన్తే న చ యస్త్రణామ్ (41)

టీకా:- నాయనా! మనిషిలో కనిపించే ప్రగతి-దుర్గతి అతను తయారుచేసుకున్నవే. ఇది సత్యము. “మనిషి తన భాగ్యం తానే నిర్మించుకుంటాడు.” ఎవరైతే దీనిని అర్థం చేసుకుంటారో వారు తమ ఆలోచనలను ప్రయత్నములను సదాశయముల కొరకు వినియోగిస్తారు. అటువంటి వారికి ఎటువంటి పతనం, పరాభవములు ఎదురుకావు.

మనందరిలో సర్వ సమర్థమైన శక్తివంతమైన సత్తా ఉన్నది. దీనివల్ల భవిష్యత్తు నిర్మించుకోగలం. సృష్టికర్త యొక్క బహుమూల్య బహుమతి ఇదే.

పురుషార్థంగల ఆత్మబల సంపన్నుడు భవిష్యత్తుపై భరోసా వేసుకుని కూర్చోడు. అందువల్ల అతను ఆలోచనలను, ప్రయత్నాలను తన పరిస్థితులను స్వయముగా నిర్మించుకుంటాడు. శాస్త్రాలలో ఇలా వ్రాయబడింది.

కలిః శయానో భవతి సంజిహానస్తు ద్వాపర
ఉత్తిష్టన్వైతా భవతి కృతం సంపద్యతే చరన్ చరైవేత్తి, చరైవేత్తి

అంటే నిద్రపోతుంటే కలియుగం, లేచి కూర్చుంటే ద్వాపర, లేచి నుంచుంటే త్రేతా, లేచి తన లక్ష్యం వైపు అడుగులు వెయ్యడం సత్యయుగం. లక్ష్య ప్రాప్తి కొరకు అడుగులు వెయ్యి. ముందుకు వెళ్ళు.

(అనువాదం : శ్రీ మారెళ్ళ కామరాజు)

★★★

ఆలోచించి వాగ్దానం చేసేవారు దానిని నమ్మకంగా నెరవేరుస్తారు.

తత్వ చింతన

దమము - దానము - దయ

దేవతలకు, అసురులకు మధ్య ఏనాడూ సఖ్యత ఉండేది కాదు. ప్రతి రోజూ ఒకరు ఇంకొకరిని నీచమైనవారిగా చూపించడానికి ఏదో ఒక ఉపద్రవం కలిగించేవారు. ప్రతిరోజూ వారి మధ్య జరిగే పోట్లాటలవల్ల సమస్త సృష్టి అస్తవ్యస్తమయ్యేది. సృష్టికర్తయైన బ్రహ్మ తన సంతానమైన దేవాసురుల మధ్యలో ఎల్లప్పుడూ జరిగే పోట్లాటలను చూసి బాధ పడేవాడు. ఆ మధ్యలో ఒక విలక్షణమైన సంఘటన జరిగింది. సృష్టిలో మనిషి యొక్క ఆవిర్భావం జరిగింది. మానవుడిలో గొప్ప భవిష్యత్తును కలిగించగల అనేక లక్షణాలను చూసి దేవతలు, అసురులు కూడా కంగారు పడ్డారు. వాళ్లు కొన్ని రోజులు పోట్లాటలు లేకుండా శాంతంగా ఉండాలని నిశ్చయించుకున్నారు. దాని వలన సృష్టికర్త బ్రహ్మయొక్క మూడు రకాల సంతానాల మధ్యలో స్నేహం ఏర్పడింది. వాళ్లందరూ ఎంతో ఆనందంతో జీవనయాత్ర సాగించడం మొదలుపెట్టారు.

ఒక రోజున ఆ మూడు వర్గాలకు చెందిన కుల వృద్ధులు వారి స్నేహం శాశ్వతంగా నిలవాలని భావించారు. అందుకోసం అందరూ ప్రజాపతియైన బ్రహ్మదగ్గరకు వెళ్లి శిక్షణ పొందాలని నిర్ణయించారు. అందరికీ వారు చేసిన నిర్ణయము ఎంతోనచ్చింది. అందరూ సృష్టికర్త దగ్గరకు చేరుకున్నారు. వాళ్లనందరినీ చూసి బ్రహ్మ ఆశ్చర్యపడి, “ఏమి నాయనలారా? ఎందుకిట్లా వచ్చారు? ఏమి కావాలి? నాకు అంతా వివరంగా చెప్పండి.” అని అడిగాడు.

దేవతలు, అసురులు, మనుష్యులు ఎంతో వినయంతో చేతులు జోడించి తమ ఉద్దేశ్యాన్ని తెలియజేశారు. బ్రహ్మగారు వారి పట్ల ప్రసన్నతను ప్రకటిస్తూ, “మీ మనస్సులో ఈ మంచి కోరిక కలిగింది. ఇది చాలా సంతోషించదగిన విషయం. ఐతే నా దగ్గర శిక్షణ పొందడానికి ముందు మీరు ఒక సంవత్సరం పాటు ఓర్పుతో ఇంద్రియాలను వశంలో పెట్టుకుని

తపస్సు చేయాలి. ఒక సంవత్సరం పూర్తి కాగానే నేను మీకందరికీ అమృతతత్వానికి చెందిన శిక్షణ ఇస్తాను” అని తెలిపాడు.

అందుకు వాళ్లందరూ ఎంతో వినయంతో బ్రహ్మగారికి ప్రణమిల్లి, “ఓ దైవమా! తమ ఆజ్ఞను మేము శిరసావహిస్తాం. తమ దయవలన మాకు నిజమైన శాంతి లభిస్తుంది.” అని తెలిపి అందరూ సాధనలో లీనమైపోయారు. తపోసాధనవలన దేవతలు అసురులు, మనుష్యుల యొక్క స్వభావాలను అనుసరించి భోగాల మీద కోరిక, హింసా ప్రవృత్తి, సాంసారికమైన ఆనందం మొదలైనవి వారిలో అంతరించిపోయాయి. విరక్తిభావంతో అందరూ ఆధ్యాత్మ చింతనలో మునిగిపోయారు.

ఒక సంవత్సరం పూర్తి ఐనమీదట వాళ్లందరూ వాళ్ల యొక్క పాత ప్రవృత్తులను మరచిపోయి సన్మార్గంలో కొనసాగడాన్ని సృష్టికర్త గమనించాడు. అందువల్ల వాళ్ల కోరిక తీర్చే ఉద్దేశ్యంతో వారికి శిక్షణ ఇవ్వాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. దేవతలు, అసురులు, మానవులు కూడా ఒక సంవత్సరము సక్రమంగా గడిచిన మీదట ప్రజాపతివద్దకువెళ్లి తమకు జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించమని కోరడానికి ఎదురుచూస్తున్నారు. అదే ఆలోచనతో వాళ్లిద్దరూ బ్రహ్మగారి దగ్గరకు వెళ్లి “స్వామీ! తమ యొక్క ఉపదేశాన్ని గ్రహించడానికి తగిన సమయము వచ్చింది. దయచేసి మాకు ఉపదేశించండి!” అని ప్రార్థించారు.

ప్రజాపతిబ్రహ్మ కొద్దిసేపు గంభీరముద్రతో మౌనం వహించి వాళ్లందరినీ సునిశితంగా పరికించాడు. ఒక క్షణం తరువాత ‘ద’ అన్న ఒకే ఒక అక్షరం గట్టిగా పలికి మౌనంగా ఉండిపోయాడు. ఆ ధ్వని ఘంటానాదంగా దేవతలు, అసురులు, మనుష్యుల మనస్సులలో మార్మోగుతోంది. వాళ్లందరూ బ్రహ్మగారి పాదాల దగ్గర కూర్చుని ఏకాగ్ర

కొంతయినా వాస్తవం ఉంటేనే హాస్యం రాణిస్తుంది - తాగూర్.

చిత్తంతో 'ద' యొక్క అర్థమును గురించి ఆలోచించడం మొదలుపెట్టారు.

అందరికన్న ముందు దేవతలు బ్రహ్మగారితో "స్వామీ! మాకు 'ద' అంటే ఏమిటో తెలిసింది. తమరు మమ్మల్ని దమము అంటే ఇంద్రియాలను అదుపులో పెట్టుకోవడం ఉపదేశించారు. నిజానికి మేము అజరులము, అమరులము ఐనా ఇంద్రియపాశాలలో చిక్కుకుని ఉన్నాము. ఇంద్రియ సుఖాన్నే మేము సర్వస్వంగా తలుస్తున్నాము. తమరు చేసిన 'ఇంద్రియనిగ్రహము' అన్న ఉపదేశం నిజమైన ఉపదేశం అది లేనందువలననే ఈర్ష్యా, ద్వేషాలతో నిరంతరమూ పీడింపబడుతున్నాం." అని తెలిపారు.

అందుకు సృష్టికర్త చిరునవ్వులు చిందిస్తూ "నాయనలారా! 'ద' కు అదే అర్థము. ఇక మీరు వెళ్లవచ్చు. ఇంద్రియాలను అదుపులో పెట్టుకోవడమన్నదే 'ద' కు అర్థమని గ్రహించి దానిని ఆచరణలో పెట్టే ప్రవృత్తిని పెంచుకోండి ఇంద్రియ నిగ్రహం లేకుంటే మనస్సు వశంలో ఉండదు. మనస్సు వశంలో లేకుంటే సాంసారిక భోగవిలాసాలనుంచి ముక్తి కలుగదు. ఇప్పుడు మీకు జ్ఞానం లభించింది, మీ మార్గం ప్రశస్తమైనది ఔతుంది." అని వారిని అభినందించారు.

దేవగణము బ్రహ్మచేసిన ఉపదేశాన్ని పొంది వారి పాదాలకు నమస్కరించి దేవలోకానికి బయలుదేరారు. వాళ్ల హృదయాలలో ఇప్పుడు అపరిమితమైన శాంతి నిండింది.

దేవ సముదాయము వెళ్లిపోగానే అసురుల, మానవుల ఆతృత పెరిగిపోయింది. రెండు వర్గాలవారూ త్వరగా బ్రహ్మదగ్గర జ్ఞానాన్ని పొందడానికి, దానిని సార్థకం చేసుకోవడానికి తొందర పడుతున్నారు. అసురులకు తమకు గల విపరీతమైన శక్తిని గురించిన గర్వము ఎల్లప్పుడూ ఉంది. వాళ్లు దేవతలకన్న ముందే బ్రహ్మను దర్శించాలనుకున్నారు. అది కుదరలేదు. ఇప్పుడు మనుష్యులు బ్రహ్మ దగ్గరకు వచ్చి చేతులు కట్టుకుని మౌనంగా నిలబడ్డారు. వాళ్లను చూసి బ్రహ్మదేవుడు, "నాయనలారా! మీరిక్కడికి ఎందుకు వచ్చారు?" అని అడిగారు. అందుకు వాళ్లు "బ్రహ్మదేవా! మేము చేసిన

తపస్సు పూర్తి అయింది. పూర్తిగా ఒక సంవత్సరము తమరు తెలిపిన మార్గాన్ని అనుసరించాం. దయచేసి మాకు ఉపదేశమిప్పించండి." అని ప్రార్థించారు. సృష్టికర్తయైన బ్రహ్మదేవుడు ఈ సారి కూడా లోగడవలె 'ద' అని మౌనంగా ఉండిపోయాడు. ఆ 'ద' అక్షరధ్వని ప్రకృతి నిండా వ్యాపించింది.

మనుష్యులు బ్రహ్మ తమలోని అజ్ఞానాన్ని పోగొట్టడానికే 'ద' అన్న శిక్షణను ప్రసాదించారని భావించారు. సాంసారిక జీవనం పై ఆసక్తి కలిగి ఉన్న తాము ఎప్పుడూ ధనాన్ని ప్రోగుచేసుకోవడంలోనే మునిగి ఉంటామనీ, ఈ ధనాశయే తమ మధ్యలో ఈర్ష్యా ద్వేషాలను, తగువులాటలను రేకెత్తించడానికి మూలమనీ దీనివలననే వారిలో మనశ్శాంతి లేకుండా పోయిందనీ, అందువలన వాటి నుంచి ముక్తిపొందడానికి తమకు బ్రహ్మదేవుడు 'ద' అంటే దానం చేయుమని ఉపదేశించారని అర్థం చేసుకున్నారు. దానముకన్న నిరంతరశాంతినీయగలది మరేదీ లేదని తెలుసుకున్నారు.

అప్పుడు బ్రహ్మ మానవులను, "నాయనలారా! మీరంతా నేను ఉపదేశించిన దాని అర్థం తెలుసుకున్నారా?" అని ప్రశ్నించాడు. వాళ్లు ప్రజాపతిముందు తలలు వంచి, "ఓ బ్రహ్మదేవా! తమమాటవలన మాలోని అజ్ఞానాంధకారం తొలగిపోయింది. మాకు 'ద' యొక్క అర్థము తెలిసింది. తమరు మమ్మల్ని దానము చేయుమని బోధించారు. అని విన్నవించారు. మానవుల యొక్క వివేకవాణిని విని ప్రజాపతి సంతోషించాడు. వారితో, "మీరంతా నేను చెప్పినదానిని చక్కగా గ్రహించారు. ఇక వెళ్లి దానము యొక్క అమోఘమైన మహిమవలన విశ్వాన్ని జయించాలన్న మీ కోరికను నెరవేర్చుకోండి. ఇదే క్రొత్త జీవితాన్ని అందించే అమృతం. దానంతో సమానమైనది మరేదీ బ్రహ్మాండంలో లేనేలేదు." అంటూ వీడ్కోలు పలికాడు.

బ్రహ్మదేవుడిచ్చిన ఆశీస్సులను అందుకుని మానవులు శాంతి, సంతోషాలతో తమలోకానికి వెళ్లిపోయారు, దాన మహిమవలన భూమండలాన్ని ధన్యం చేశారు.

విద్యావంతునకు, విద్యావిహీనునకు ఉన్న భేదం మాటలకు అందదు - అరిస్టాటిల్.

దేవతలకన్నా, మనుష్యులకన్నా తమను తాముగా గొప్పవారుగాను, మహాబలశాలులుగాను భావించుకునే అసురులకు ఉత్తంఠ అపరిమితంగా పెరిగిపోతోంది. కానీ వాళ్లు ఏడాదిపాటు చేసిన తపస్సుకు ఫలితంగా వారి మనస్సులలో హింసకు సంబంధించిన భావాలు శాంతించాయి. లేకుంటే వాళ్లు బ్రహ్మ ఎదురుగానే పోట్లాటకు దిగేవారు. దేవతలను, మనుష్యులను తమ ఆసురీ శక్తితో పీడించేవారు. కానీ ఇన్ని రోజులు వాళ్లతో కలిసి మెలసి నివసించడం వల్ల పెరిగిన పరస్పర సద్భావన సౌహృద్ధతలు కారణంగా వారిలో ఇప్పుడు దుడుకుతనం చాలామటుకు శాంతించింది. అందువల్ల సావకాశంగా బ్రహ్మ దగ్గరకు వెళ్లారు.

అసురులు తన వద్దకు రావడం చూసిన బ్రహ్మ నవ్వుతూ వాళ్లను స్వాగతించాడు. అసురులు వారికి నమస్కరించి, “పితామహా! మేమందరము తమ వద్దకు ఉపదేశము పొందడానికి వచ్చాము. తమనుంచి ఉపదేశము పొంది దేవతలు, మానవులు తమ జన్మలను ధన్యం చేసుకుంటున్నారు. మాపైన కూడా తమ కృపా దృష్టిని ప్రసాదింపజేయండి.” అని ప్రార్థించారు. అసురుల ప్రార్థనా పూర్వకమైన వాణిని విని సృష్టికర్త గంభీరుడైపోయాడు. కొన్ని క్షణాల తరువాత నాలుగు దిక్కులలోను ప్రతిధ్వనించేటట్లు ‘ద’ను ఉచ్చరించి తరువాత మౌనం వహించాడు.

బ్రహ్మదేవుని శ్రీముఖమునుంచి వెలువడిన ‘ద’ అక్షరము యొక్క ధ్వని అసురుల మనస్సులలో అతివేగంగా ప్రవేశించింది. దానిని గురించి తీవ్రంగా ఆలోచించిన మీదట, “బ్రహ్మయొక్క దయవలన ‘ద’ యొక్క గొప్పతనము అంతటా వ్యాపించింది. పుట్టుకతోనే హింసా ప్రవృత్తిగల మన జీవితాలలో మార్పుతీసుకురావలెన్న కోరికతో పితామహుడు మనకు దయను గురించి ఉపదేశించారు. మన క్రూరకర్మల ద్వారా మన స్వార్థాలను సాధించుకోవడానికి ఎప్పుడూ ప్రయత్నిస్తున్నాం. ఇతరుల ప్రాణాలు హరిస్తున్నాము. ప్రజాపతియొక్క ఉపదేశం ఈనాడు మన కళ్లు తెరిపించింది. నిజానికి దయను మించిన ధర్మమేమీ లేదు. ఇదే జీవితంలో

అన్నింటికన్న గొప్ప జ్ఞానోపదేశం.” అనుకున్నారు.

అప్పుడు ప్రజాపతి వారిని “నాయనలారా! మీరంతా నా ‘ద’ యొక్క అర్థము ఏమిటనుకున్నారు?” అని అడిగారు.

అసురులు వినయంతో నిండిన స్వరంతో, “భగవాన్! క్రూర ప్రకృతిగల అసురులమైన మాకు తమరు ‘ద’ అంటే దయ చూపడాన్ని నేర్పించారు. నిజానికి మీ బోధన వలన మాకు నూతన దిశ లభించింది. మేమిప్పుడు జీవన పథంలో సుఖంగా ముందుకు సాగగలుగుతాం.” అని విన్నవించారు.

ప్రజాపతి ప్రేమపూరితమైన నవ్వులను చిందిస్తూ, నాయనలారా! మీరు నా ఉపదేశము యొక్క నిజమైన అర్థాన్ని తెలుసుకున్నారు. మీకందరికీ ఇదిముందే తెలిసి ఉంటే సృష్టిలో హింసాప్రవృత్తులవల్ల లోకాలలో భయోత్పాతాన్ని కలిగించేవారు కారు. ఐనా మీకిప్పుడు జ్ఞానం కలిగింది. వెళ్లండి, అన్ని ప్రాణులమీద దయకలిగి ఉండండి. మీకున్న శక్తి బాధించడానికి కాదు. నిర్బులలకు సహాయము చేయడానికే. ఈ జగత్తులో హింసకంటే బాధను కలిగించేది మరొకటి ఏదీలేదు. దయ, కరుణలకు మించిన ధర్మమంటూ మరేదీలేదు. ఓ అసురులారా! ఇప్పుడు మీరు మీలోకానికి వెళ్లి నా ఉపదేశాన్ని ఆచరణలో పెట్టి అమృతతత్వాన్ని పొందండి.” అని తెలియజేశాడు. అసురులు బ్రహ్మదేవుని ఆశీస్సులు పొంది తమలోకానికి వెళ్లిపోయారు.

మేఘ గర్జనవలె ‘ద-ద-ద’ యొక్క ధ్వని నేడు కూడా ఈ సృష్టిలో వినబడుతూనే ఉన్నది. విద్యుత్తువంటి మెరుపుల తళతళలో ఆ దేవవాణి వినబడుతోంది. “దామ్యత్ దత్త దయద్వయమ్” అనగా దమనము చెయ్యి, దానమియ్యి, దయచూపించు - అని అంటే ఇంద్రియాలను అదుపులో పెట్టుకో, సంపాదించిన దానిని కూడబెట్టకుండా దానము చెయ్యి, సమస్త ప్రాణుల పట్ల దయ కలిగి ఉండు. జగత్తుకు సంబంధించిన సంపూర్ణ జ్ఞానము, సుఖ, శాంతులు యీ మూడింటిలోనే నిండి ఉన్నాయి.

(అనువాదం - అఖండజ్యోతి - జూన్ 2000)

★★★

జీవించినంతకాలమూ ఎలా జీవిస్తున్నామో తెలుసుకుంటూ జీవించు.

ధారావాహిక: పరమేశ్వరుని చిరునామా-12

పక్షిజగత్తు

పక్షులు చూడటానికి బలహీనమైనవిగా కనిపిస్తాయి. మనిషితో పోలిస్తే వాటికి బుద్ధి లభించలేదు. అంత వికసించిన ఇంద్రియాలు లేవు. అయినా కూడా భగవంతుడు వాటిపట్ల వివక్ష ప్రదర్శించాడని భావించరాదు. నిశితంగా పరిశీలిస్తే మనిషి వెనుకబాటుతనాన్ని ఎత్తి చూపేఎన్నో లక్షణాలు వాటిలో ఉన్నట్లు తెలుస్తుంది. తుచ్చమైనవని భావించే పక్షులకు లభించిన ఆ శక్తులు మనిషికి గనుక లభించిఉంటే అతడు దేవతలని చెప్పబడేవారి వైభవానికంటే ఎత్తైన స్థితిలో ఉండి ఉండేవాడు.

భగవంతునికి తన పక్షి సంతానం ఎంతో ఇష్టం. వాటిని కొంతమందికి ఆటబొమ్మలుగా ఇస్తే మరికొందరికి మరోవిధంగా ఇచ్చాడు. ఈ సృష్టిలో ఎవరూ ఎప్పుడు సాధనాహీనులు కారు, సర్వ సంపన్నులూ కారు. ప్రతి ప్రాణికి దాని ఆవశ్యకతకు అనుగుణంగా కావలసినన్ని సాధనాలు అందుబాటులో ఉన్నాయి. వాటితో అవి సంతోషకరమైన, ఆనందమయమైన జీవితాన్ని గడపవచ్చు. పక్షుల ప్రపంచం మీద దృష్టి సారినే అవికూడా భగవంతుని కృపకు పాత్రమైననీ, తమ అవసరాలకు అనుగుణంగా కొన్ని కొన్ని సందర్భాలలో మనిషిని చిన్నవానిగా, వెనుకబడిన వానినిగా చూపే సాధనాలను కూడా అవి పొందగలిగాయని స్పష్టమవుతుంది.

గరుడపక్షి ప్రయాణ వేగం గంటకి 65 నుండి 110 మైళ్ళు వరకు ఉంటుంది. అది ఎప్పుడైనా వేటలో పడితే దానివేగం 200 మైళ్ళకు పెరుగుతుంది. దాని బరువు 5 నుండి 10 కిలోలే అయినా తనకంటే ఒకటిన్నర రెట్ల బరువును తన పంజాలో పట్టి తన గూటివైపు వేగంగా ఎగురుతూ వెళ్తుంది. గరుడ పక్షి చూపు ఆ జాతి పక్షులలో అన్నింటికంటే తీక్షణంగా ఉంటుంది.

నిప్పుకోడి ప్రస్తుతం ఆఫ్రికాలోనే కనబడుతుంది. దీని ఎత్తు దాదాపు 6 అడుగులు, బరువు 300 పౌండ్లు. నడక వేగం 40 మైళ్ళు. ఒక్కొక్కటి పదిహేను అడుగుల చొప్పున గెంతుతుంది.

గుర్రపు సవారీని కూడా ఓడిస్తుంది. దీని కాలి దెబ్బతో గుర్రం కాళ్ళకూడా విరిగిపోతాయి. దీనిని పెంచుకోను కూడా పెంచుకోలేము. ఆఫ్రికాలో ఇవి అడవి గాడిదలు, జీబ్రాలతో స్నేహం చేస్తాయి. ఒకదానితో ఒకటి ప్రేమగా వ్యవహరిస్తాయి. ఆపద ఎదురైనపుడు పరస్పరం సహకరించుకుంటాయి. వాటితో కలిసి తిరుగుతుంది. నిద్రపోతుంది. ధృవ ప్రాంతాలలో కనబడే 6 అడుగుల ఎత్తు, 200 పౌండ్ల బరువుగల భారీ పెంగ్విన్ మనిషిలాగా రెండు కాళ్ళ మీద నిలబడి నడుస్తుంది. సముద్ర జలాలలో ఈత కొట్టడం, చలిని భరించగలగడం దీని ప్రత్యేకతలు. తీవ్రమైన చలిలో అది 3-4 నెలలపాటు ఆహారం లేకుండానే జీవిస్తుంది. మంచు గడ్డలమీద జారుతూ ఆడడం దీనికి చాలా ఇష్టం. ఈ జాతి పక్షులన్నీ భార్యాభర్తల వలె జంటలుగా కలిసి ఉంటాయి. మొగపెంగ్విన్ ముఖ్యంగా ఇంటి బాధ్యతను స్వీకరించవలసి ఉంటుంది.

చెట్లపై ఉండే ఆస్ట్రేలియా టెడీవియర్ తన వీపు మీద అరడజను పిల్లలను మోస్తూ తిరుగుతుంది. ఎక్కడం దిగడంలో ఏ పిల్లా జారిపోకుండా జాగ్రత్త వహిస్తుంది.

శారీరక దృష్ట్యా ప్రపంచంలోనే అత్యంత శక్తివంతమైన 'హిమంగ్ బర్డ్' మెక్సికో ఆఘాతాలలో, పనామా కాలువ తీరాన కనబడుతూ ఉంటుంది. శరీరం పొడవు 3 అంగుళాలు. కాని దాని ముక్కు పొడవు 5 అంగుళాలు. ఇది ఎంత తిండిపోతంటే నిరంతరం తింటూనే ఉంటుంది. తన శరీర బరువు కంటే మూడురెట్ల ఆహారాన్ని ప్రతిరోజూ తింటూ ఉంటుంది. ఆహారం సంపాదించడంలో ఎంతో శ్రమిస్తూ నిత్యం పనిచేస్తూనే ఉంటుంది. మనిషి దీనిలాగా పనిచెయ్యాలనుకుంటే సాధారణ శక్తికంటే 400 రెట్ల శక్తిని ఖర్చుచేయాల్సి వస్తుంది. ఒకేసారి అధికమొత్తంలో ఆహారాన్ని మింగగలదు. ఈ సౌకర్యం కోసమే ప్రకృతి దానికి అంత పొడవైన ముక్కును ఇచ్చింది.

వ్యక్తి ఆలోచనలు మేల్కొంటేనే సమాజం మేల్కొంటుంది.

‘హిమంగ్ బద్ద్’ గాఢంగా నిద్రపోతుంటే ఎవరైనా సరే దానిని ఇటుక ముక్కలాగా ఎత్తవచ్చు. శరీరం శవంలాగా నిశ్చేష్టమై ఉంటుంది. అటూ ఇటూ కదలను కూడా కదలదు.

దీని రెక్కలు ఇతర పక్షులలా కాకుండా హెలికాప్టర్ సిద్ధాంతం మీద మరో విధంగా తయారై ఉంటాయి. ఇది వెనుకకు ముందుకు వంకర టింకరగా భూమి మీద నుండి ఆకాశానికి, ఆకాశం నుండి భూమిమీదకు ఎగరగలదు. చెట్లు, మొక్కలు, కొమ్మలమీద ఆహారం తీసుకునేటప్పుడు కూడా అది కుదురుగా కూర్చోకుండా ఎగురుతూనే ఉంటుంది. ఆ సమయంలో కూడా దాని రెక్కలు సెకనుకు 5 సార్లు ఆశ్చర్యకరమైన వేగంతో కొట్టుకుంటూ ఉంటాయి. అందువలన ఒక అడుగు సమీపంలో ఉన్న ఆకులు గాలి విసురుకు ఊగినట్లు ఊగుతూ ఉంటాయి. వేగంగా ఎగిరే సమయంలో దీని రెక్కలు సెకనుకు 200 సార్లు కొట్టుకుంటాయి. అది ప్రణయ క్రీడను కూడా ఎగురుతూనే గడియారంలో పెండ్ల్యలం లాగా ముందుకు, వెనుకకూ ఊగుతూ పూర్తి చేస్తుంది. గ్రుడ్లు పెట్టేటప్పుడు చెట్టు బెరడు మీద పట్టుదారంతో అందంగా, బలంగా గూడు తయారుచేసుకుంటుంది. చూసేవారికి అది చెట్టు బుడిపెలాగా అనిపిస్తుంది. ఇది పోరాడడంలో కూడా తక్కువేమీ కాదు. నర్మింగ్ బద్ద్ ఎవరితోనైనా యుద్ధానికి దిగితే కత్తిలాంటి దాని ముక్కు శత్రువును తుడిచిపెడుతుంది. ఆడ పక్షికి ఏదైనా వేట పక్షితో ఆపద ఎదురైనప్పుడు చాకు లాంటి తన ముక్కుతో నిర్భయంగా దాడిచేస్తుంది. పెద్ద ఆకారం గల కాకి, గ్రద్ద, డేగ లాంటి పక్షులు కూడా దాని దెబ్బకు గాబరా పడి తలమీద కాళ్ళు పెట్టుకుని పారిపోతాయి. ఎగరడంలో ఇది నేర్పరి. ఏమీ తినకుండా త్రాగకుండా ఏకధాటిగా 12 గంటలు ఎగురుతూ 600 మైళ్ళు ప్రయాణించగలదు.

భవన నిర్మాణం, బట్టలు నేయడం, బుట్టలు అల్లిక లాంటి అనేక శిల్ప కళల మిశ్రమంతోనే పక్షి గూడు తయారు చేసే విద్య తయారవుతుందని తెలుస్తుంది. ఏ కాలేజీలోనూ, స్కూలులోను వ్యావహారిక విద్య నేర్చుకోకుండానే పక్షులన్నింటికి జన్మతః ఈ విద్య తెలుసు. ఋతు ప్రభావం నుండి గ్రుడ్లు - పిల్లల రక్షణకు ఉపయోగకరమైన గూళ్ళను పక్షులన్నీ తయారు

చేస్తాయి. అయితే వాటిలో కొన్నింటికి ప్రావీణ్యత చూస్తూ చూస్తూనే అలవడుతుంది.

వేళాదుతూ ఉండే సాలెగూడు అందరినీ ఆశ్చర్యంలో ముంచెత్తుతుంది. అది ఎంత అందంగా తయారయిందో చూస్తే దాని నిర్మాతను ప్రశంసించకుండా ఉండలేము. దక్షిణాఫ్రికా సాలెగూడు ఇంకొక అడుగు ముందుకువేసి గూటి పోచలను బలంగా అతికించడమేగాక వెంట్రుకల వలవేసి పెనుతుఫాను వచ్చినా తట్టుకునే విధంగా తయారుచేస్తుంది. ఈ తయారీలో అవి గొర్రెల ఉన్నిని కూడా వాడినా ఎక్కువ భాగం పొడవైన, బలమైన వెంట్రుకలనే వాడుతుంది. ఈ దృష్ట్యా గుర్రం మరియు గాడిద తోక కుచ్చు వెంట్రుకలు దానికి ఉపయోగకరంగా అనిపిస్తాయి. ఏనుగు, పంది వెంట్రుకలను కూడా దానిలో కలుపుతుంది. జంతువుల తోకమీద కూర్చుని వెంట్రుకలు పీకడంలో కూడా దాని నైపుణ్యం వేరుగా ఉంటుంది. పొరల మధ్య వెంట్రుకల వల అల్లికను చూసే స్కాటింగ్ లో రకరకాల ముదుల శిక్షణ ఇవ్వడం జరుగుతుంది. స్వెట్టర్ లాంటి వాటిని అల్లడంలో ఆడపిల్లలు చూపే హస్తనైపుణ్యం దీని ముందు బలాదూర్.

పరిపక్వమైన పక్షుల మాట అటుంచితే గుడ్డులో ఉండే అవికసిత పక్షికూడా సామర్థ్యం పొందిన వెంటనే తన శక్తితో గుడ్డును పగులగొట్టుకొని బయటపడుతుంది. జగత్తులో స్వచ్ఛందంగా వాతావరణంలోకి ప్రవేశిస్తుంది.

అండం పొదగబడి చీల్చుకొని పిల్ల బయటపడే సమయంలో అది గజగజ వణుకుతుంది. తాకి లేదా చెవి రిక్కించి చూసి వినగలిగితే దానిలోపల ఖిచిడి లాంటిది ఏదో ఉడుకుతున్నట్లుగా అనిపిస్తుంది. ఇదంతా ఏమిటి? ఇది గుడ్డు చీల్చుకొని బయటకు రావడానికి పిల్ల పక్షులు చేసే సంఘర్షణ. కోడి పిల్ల తన శక్తి సామర్థ్యాలకు అనుగుణంగా బంధనం నుండి ముక్తిపొంది స్వతంత్రంగా జీవించే అవకాశం కోసం పూర్తిగా ప్రయత్నిస్తుంది. ఇందుకోసం అది గుడ్డు పెంకు గోడను పూర్తిగా ఢీ కొంటుంది. అది రెండుగా విడిపోయే వరకు అలా చేస్తూనే ఉంటుంది.

అరుపులతో, కేకలతో సమాజాన్ని మేల్కొల్పలేము.

అనేకసార్లు ఈ పక్షులు మనుషులకు పరీక్షపెడతాయి. ఆ పరీక్షలో మనిషి తెలివి, గొప్పదనం మూగపోవలసిందే.

పక్షులు ఎంతో బుద్ధిగలవే కాక వాటి స్నేహ సద్భావనలు కూడా చూస్తూ చూస్తూనే బయటపడతాయి. మనిషి ఇప్పటికీ నేర్చుకోని మృదు స్వభావం పక్షులలో ఉంది.

పావురాలు, హంసలు మొదలైన పక్షులు పతివ్రతా ధర్మాన్ని మరియు పత్నీవ్రత ధర్మాన్ని పాటిస్తాయి. అవి ఒక ప్రేమ సంబంధం ఏర్పరచుకున్న తరువాత దానిని ఎంతో నమ్మకంగా జీవితాంతం బాధ్యతాయుతంగా నిలబెట్టుకుంటాయి.

మరోపక్షి టీట్ హారీ జన సంచారంలేని సముద్ర తీరాన గుడ్లు పెడుతుంది. అవి కలిసిమెలసి వాటిని పొదుగుతాయి. సంబంధాల గురించి ఆలోచించవు. ఆహారం కోసం ఒక పక్షి ఎగిరి వెళ్ళిపోయినపుడు మరో పక్షి ఆ పాత్ర పోషిస్తుంది. ఈ విధంగా కలిసిమెలసి గుడ్లను, పిల్లలను పెంచి పోషించడం వాటికి చాలా సౌకర్యంగా ఉంటుంది.

గూడు కట్టడం, గుడ్లను పొదగడం నుంచి పిల్లల పాలన పోషణ వరకు పనులన్నీ మగపక్షులు కలిసి పనిచేస్తాయి. ప్రణయం, దాంపత్య సహకారం మరియు శిశుపాలనలో భాగం పంచుకునే వరకు ఉండే బాధ్యతలను మగపక్షి బాగా అర్థం చేసుకుని నిర్వహిస్తుంది. పిల్లలు నీళ్ళలో ఈడడానికి భయపడతాయి. ఈ భయాన్ని పోగొట్టడానికి పెంగ్విన్ పక్షి వాటిని బలవంతంగా నీటిలో వేసి ఈత కళను నేర్పుతుంది. రెండు మూడు నెలల్లో ఈత పూర్తిగా నేర్చుకుంటాయి.

గరుడ పక్షి చాలా బరువుగా ఉంటుంది. అందువలన గూటి నుండి దిగడానికి, ఎక్కడానికి భయపడుతుంది. తల్లి దానికి ప్రమాదాలను ఎదుర్కొనే శిక్షణ ఇస్తుంది. గూటి నుండి క్రిందకి త్రోసి వేస్తుంది. దానితోపాటు ఆవదలో వడకుండా జాగ్రత్తపడుతుంది. అందుకనే క్రిందపడేటపుడు భూమిని ఢీకొనడానికి ముందే తన వీపు మీద ఎక్కించుకుంటుంది. మరల గూటిలోకి తీసుకొస్తుంది. పిల్ల పక్షి స్వతంత్రంగా ఎగరగలిగే స్థితికి వచ్చేవరకు ఈ శిక్షణా కార్యక్రమం జరుగుతూనే ఉంటుంది. జంతువుల వేటలో ఆడ పక్షులే శిక్షణ ఇస్తూ ఉంటాయి.

గాయపడిన వేటను పిల్ల పక్షులకు కొంచెం దూరంలో విడిచిపెడతాయి. దూరంగా కూర్చోని పిల్లలకు వేటలో నైపుణ్యాన్ని సాధించే అవకాశాన్ని ఇస్తుంది.

కర్తవ్యం, బాధ్యత, సహకారం మరియు సద్భావనల దృష్టిలో కూడా పక్షి ప్రపంచం మనిషికంటే ఏ మాత్రం వెనుకబడి లేదు. అవసరాన్ని బట్టి అలాంటి సామర్థ్యం వాటికి లభించింది. మనిషి వాటిని చూసి ఈర్ష్యపడాలి. నేర్చుకోవాలి.

★★★

శ్రీ గాయత్రీ శతకం

25. ఆ మహామాత మంత్రమ్ము నార్తితోడ
వేయి మారులు జపియింతువేని నీవు
త్రుంచు భౌతిక జీవన దోషతతిని
విశ్వజనయిత్రీ గాయత్రీ వేదమాత

భావం: వేదమాత అయిన గాయత్రీ విశ్వానికే జనయిత్రీ. ఆర్తితో, ఆవేదనతో వెయ్యిసార్లు ఆ మహా తల్లి గాయత్రీ దేవి మంత్రాన్ని జపిస్తే నీ భౌతిక జీవితంలో కలిగిన దోషాలను అన్నింటినీ త్రుంచివేసి, నీకు సద్బుద్ధిని ప్రసాదిస్తుంది.

26. మంత్ర మహిమను కొనియాడి మదినిదాల్చి
జపము చేయగ పదివేల సార్లు నీవు
ప్రేత భూతాది ప్రేరణల్ పెళ్లగించు
విశ్వజనయిత్రీ గాయత్రీ వేదమాత

భావం: వేదమాత అయిన గాయత్రీ విశ్వానికే జనయిత్రీ. గాయత్రీ మంత్రపు మహిమాన్విత శక్తిని ప్రశస్తమైనదిగా మనసున భావించి, పదివేల మార్లు నీవు జపముచేస్తే ప్రేత భూతాదులు కలిగించు దోషాలనన్నింటినీ పోగొట్టి నిర్భయునిగా చేస్తుంది.

రచన

సహజ కవి, సాహిత్య రత్న,

శతక చతురానన, పద్య కవితాసుధానిధి

శ్రీ అయినాల మల్లేశ్వర రావు

కాయ కష్టాన్ని హీనంగా చూసే చోట ఫలితం స్తంభిస్తుంది.

మనం - మన ఆరోగ్యం

ఆయుర్వేద విశిష్టత - దాని రహస్యం

ప్రాచీన భారతీయ వాఙ్మయంలో చికిత్సకు సంబంధిన అనేక చమత్కారాలు మనకు గోచరిస్తాయి. సంజీవని మూలికతో లక్ష్మణుని బ్రతికించడం, మహారాజైన వేనుని కణాలనుండి పృథు మహారాజు జననం, తల తెగిపడిన దక్షుని మొండానికి తలనతికించడం, వినాయకుని మొండానికి ఏనుగు తల అమర్చడం ఇవన్నీ ఆనాటి ఆయుర్వేద చికిత్స యొక్క గొప్పతనాన్ని చాటి చెప్తున్నాయి. వీటిని గురించి చదివిన మహామహా వైజ్ఞానికులు సైతం ఎంతో ఆశ్చర్యపోవాలి.

ఆయుర్వేదం ఇప్పటికీ ప్రచారంలో ఉంది. కానీ ఆనాటి విశిష్టమైన చికిత్సావిధానం లభ్యం కావడంలేదు. వీటన్నింటినీ గురించి క్షుణ్ణంగా పరిశీలించినపుడు తెలుస్తున్నదేమిటంటే ప్రాచీన కాలంలోని ఆయుర్వేదం తపస్సాధన, మంత్ర విద్యలతో ముడిపడి ఉండేది. వైద్య సంబంధమైన కార్యాలను మంచి వ్యక్తిత్వం గల ఋషులు చేసేవారు. వారిలో ప్రాణ సంచాలనం చేయగల అలౌకిక సామర్థ్యం ఉండేది. వారి సంకల్పం దృఢమైంది. వారు తమ అంతఃదృష్టి ద్వారానే రోగాన్ని నిర్ధారించడమే కాక రోగి యొక్క వ్యక్తిత్వాన్ని కూడా అంచనా వేయగల సమర్థులుగా ఉండేవారు.

ఆయుర్వేదంతో మిళితమైన తపస్సాధన కేవలం కర్మకాండలు, ఉపచారాలు వరకే పరిమితం కాలేదు. ఇది అఖిల బ్రహ్మాండంలో వ్యాపించిన ప్రాణశక్తిని గ్రహించే పద్ధతి. బ్రహ్మాండంలో అనంతమైన శక్తి వ్యాపించిఉంది. దానిని ధారణచేయాలంటే వ్యక్తిత్వంలో పరివర్తన జరగాలి. తపస్సాధనకు ప్రథమమూ, అనివార్యమయిన విషయం సంయమం. ఈ సంయమం చేత వ్యక్తిత్వంలోని ప్రాణశక్తి క్షీణించకుండా ఉంటుంది. తపస్సాధనలోని మరియొక మహత్వపూర్ణ విషయం తనను తాను శుద్ధి చేసుకోవడం. వికారగ్రస్తుడైన వ్యక్తి బ్రహ్మాండంలో వ్యాపించియున్న

మహాప్రాణాన్ని ధారణ చేయలేదు. అందుచేతనే తనను తాను శుద్ధి చేసుకోవాలి. ఆ తరువాతే ఆ వ్యక్తి ప్రాణశక్తి యొక్క భాండాగారంగా తయారవచ్చు. శుద్ధి తరువాతనే ప్రాణశక్తి అర్జన ప్రారంభమవుతుంది. క్రమేపి ప్రాణశక్తి తనకుతానే అతనిలో నిండిపోతుంది.

మనం దేనినైతే రోగమని అంటామో అది ప్రాణశక్తి క్షీణించడం వల్ల ప్రారంభమౌతుంది. ప్రాణశక్తి బలహీనమౌతున్న కొలదీ అనేక రోగాలు చుట్టుముట్టుతాయి. చికిత్సకు సంబంధించిన అన్ని ప్రక్రియలూ ప్రాణాల్ని బలిష్టంగా చేయడానికే జరుగుతాయి. ఆహారమూ, మందులూ అన్నీ ఇందుకొరకే ఉన్నాయి. ఒకొక్క సమయంలో పౌష్టిక ఆహారం కానీ, మందులు కానీ పనిచేయని పరిస్థితి కలుగుతుంది. అటువంటప్పుడు తపస్సు చేత పునీతమైన వ్యక్తిత్వంగల వైద్యుని ద్వారా ప్రాణాల్ని ప్రసాదించే విధి విధానం ఉపయోగ పడుతుంది.

అధర్వణ వేదంలో అనేకమైన మంత్రాల ద్వారా చికిత్స చేసే విధానం వర్ణించబడింది. వైద్యుడు రోగితో ఇలా అంటాడు.

సోకరిష్ట నమరిష్యసి నమరిష్యసి మాభిభేః
(అధర్వ 1,2,24)
మాభిభేర్న మారిష్యసి జరదష్టిం కృణోమిత్వా
(అధర్వ 5,30,8)

అంటే ఓరోగీ! నీవు భయపడవద్దు, నీవు చనిపోవు, నేను నీకు జీవనమునిచ్చి వంద సంవత్సరాల ఆయుష్షును ప్రసాదిస్తున్నాను.

ప్రాణశక్తిని ఇచ్చే ఈ ప్రక్రియలో వైద్యుడు తన తపస్సాధనతో ప్రాప్తించిన ప్రాణశక్తిలోని ఒక అంశాన్ని ఇచ్చి అతన్ని ఆరోగ్యవంతునిగా చేస్తున్నాడు. ప్రాణశక్తి లభించిన

న్యాయాన్ని ఆలస్యం చేస్తే నిరాకరించినట్లే.

రోగియొక్క జీవనశక్తి దృఢంగా తయారై అతనిలో ఏ విధమైన రోగ శేషమూ లేకుండా చేస్తుంది.

ఆయుర్వేదంలోని ప్రాచీన చికిత్సా పద్ధతుల్లో మంత్ర విద్యకు కూడా మహాత్వపూర్ణమైన స్థానముంది. మంత్రవిద్య చికిత్సలో మంత్రముల చేత ఉత్పన్నమయ్యే ధ్వనులు తరంగాల రూపంలో పైకి వెళ్ళి సూర్యుని యొక్క సూక్ష్మ శక్తులతో కలసి సాధకుని శరీరంలో ప్రవేశిస్తాయి. ఈ శక్తుల ప్రభావం చేత శరీరంలోని రోగాలు నశించిపోతాయి.

ఋగ్వేద, యజుర్వేదాలలో మంత్ర శక్తిని గురించి తెలుపబడింది. ఋగ్వేదంలో మంత్రం తేజోమయమనీ, ఇది రోగ క్రిముల్ని నశింపచేస్తుందనీ తెలుపబడింది. (ఋగ్వేదం 7,8,6) ఇంకొక చోట ఇలా చెప్పబడింది.

యస్మిన్ ఇంద్రో, వరుణో, దేవా ఓకాంసి చకరో?

అంటే వేదమంత్రాలలో ఇంద్రుడు మొదలైన దేవతలు నివసిస్తుంటారని. అధర్వణ వేదం ప్రకాం

అంతర్గాయత్ర్యా మమృతస్య గర్భే (అధర్వణ 13,3,20)

అంటే గాయత్రీలో అమృతబీజముంది. ఈ మంత్రశక్తి చేతనే దేవతలు అసురులను జయించారు. వైదిక వివరణ ప్రకారం అధర్వణముషిని మంత్రవిద్య యొక్క విశేషజ్ఞునిగా చెప్పారు. వారి శిరస్సులో దివ్యశక్తుల భాండాగారం నిండిఉండేది.

మంత్రాన్ని సుస్వరంతో పఠించినపుడు సూక్ష్మ తరంగాలు ఉత్పన్నమై శరీరాన్ని, మనస్సునూ బలిష్ఠం చేస్తాయి. శరీరంలోని మాలిన్యాలు నశించిపోతాయి. ఫలితంగా మానవుడు మానసిక ఒత్తిడి, తలనొప్పి, స్నాయురోగాలనుండి ముక్తుడౌతాడు. మంత్రశక్తి వల్ల చెడు భావనలు నశించిపోయి మనిషి పవిత్రుడౌతాడు. పవిత్రతవల్ల రోగాలన్నీ వాటంతటవే నశించిపోతాయి.

ఆధునిక కాలంలో మరల ఆయుర్వేదం యొక్క పూర్వ గౌరవం తేవాలంటే పైనుదహరించిన రెండు విధానాలను గమనించాలి. మంత్ర విద్యా విశేషజ్ఞులు గాయత్రీ మంత్రాన్ని వేదాలన్నింటి సారమని తెలిపారు.

విధివిధానంగా గాయత్రీ మంత్ర అనుష్ఠానం, తపస్సాధన ఆయుర్వేద విశేషజ్ఞుల జీవితంలో ఉన్నపుడు పూర్వపు వైభవాన్ని ఆయుర్వేదం తిరిగి పొందగలుగుతుంది.

(అనువాదం - కె. అరవిందమ్మ, అఖండజ్యోతి జూలై 1998)

కబలించే కళ్లు

23.సీ॥ నిర్విరామంబుగా నిశ్చలంబుగ వెల్లు దీపానికెదురుగా దీక్షతోడ సాధింపవలసిన సాధనలో తలపోసి ఏకాగ్రచిత్తాన నెదురుచూడ గాయత్రీ మాతయే ఘనముగా నాచేత పనులను చేసేటి పద్ధముదెలిపె ఏ యొక్క రోజైన నేలాటి విఘ్నంబు కలుగకుండగ జూసి కరుణ జూపె

తే॥ దీక్ష శక్తికి దీటైన దీపశక్తి దీప శక్తికి దీటైన దైవశక్తి మానవాళికి దెలుపంగ మరువకనులు కవిని కదిలించె గురుదేవు కంటిచూపు

24.సీ॥ స్వాధ్యాయరంగాన సాధింప విజయంబు సరసమౌ గ్రంథాలు చదువుకొనుచు చదివిన గ్రంథాల సారంబు నంతయు చక్కగా మదులోన సర్దుకొనుచు వ్యాసాలు వ్రాసేటి వ్యాసంగమందునా తెలివిగా నెమరుకు తెచ్చుకొనుచు సందర్భమున్ జూచి సరితూగు ఘట్టాలు చక్కగా వివరించి చాటుకొనుచు

తే॥ గ్రంథపఠనము నందున్న గరిమదెలిపి ఫరస శక్తిని దెలిపేటి పథమునిపుడు మానవాళికి దెలుపంగ మరువకనులు కవిని కదిలించె గురుదేవు కంటిచూపు

రచన-మధుర కవయిత్రీ పొన్నూరు హైమవతీ శాస్త్రి

మోకాళ్లపైవంగే అతి వినయం కన్న - తన కాళ్లపై నిలబడే కర్నకుడే మిన్న

ధారావాహిక: హనుమత్ కథామృతం-25

వాయుదేవుని ఆగ్రహం-హడలిపోయిన అవని

దేవతలు, దానవులు, మానవులు మాత్రమే కాదు. ఈ సృష్టిలోని సకల జీవ జంతువులు గాలి మీదనే ఆధారపడి జీవిస్తున్నాయి. ప్రాణులలోను, చెట్లు చేమలలోను వాటికి తగిన విధంగా వేర్వేరు రూపాలలో ప్రాణశక్తి ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. భిన్న భిన్నలోకాలలోనూ ఇదే పరిస్థితి అనేకరకాలుగా వ్యాపించి ఉంది. ఎన్ని భేదాలు ఉన్నప్పటికీ అందరి జీవన స్పందనకు ఆధారం గాలి మాత్రమే. ప్రాణశక్తి యొక్క ఉచ్చాస నిశ్వాసల ద్వారానే ప్రకృతి తన పరివర్తన క్రమాన్ని నడిపిస్తూ ఉంటుంది. దీనిని అనుసరించే దీర్ఘాయువు, అల్పాయువు నిర్ణయించబడతాయి. సృష్టి మొత్తంమీద 84 లక్షల యోనులు ఈ ప్రాణ సూత్రముద్వారానే కూర్చబడ్డాయి. ఈ ప్రాణ సూత్రాల బలాబలాలపైనే అందరి జీవితాలు ఆధారపడి ఉన్నాయి.

అందరి జీవితాలకు ఆయువును, ఆరోగ్యాన్ని, బలాన్ని పురుషార్థాన్ని, సాహసాన్ని సంకల్పాన్ని, ప్రసాదించగల ప్రాణ దేవత అయిన వాయు దేవుడు ఈ రోజు ఆగ్రహంతో ఊగిపోతున్నాడు. వజ్రాయుధ ధాటికి మూర్ఛిల్లిన పుత్రుని వంక చూస్తూ ఉంటే క్రోధంతో తనను తాను మరచిపోతున్నాడు. పుత్రుని పరిస్థితికి వెతచెందిన పవన దేవుడు తన ప్రాణశక్తిని ఆగుహలో బంధించి ఉంచాడు. దానితో సకల సృష్టి యొక్క జీవన క్రమం నిలిచిపోతోంది. భూమండలం అల్లకల్లోలం అవుతోంది. పుత్రుని వంక చూస్తూ సదాశివుని పిలుస్తూ ఉన్నాడు. కానీ కుమారుని ముఖాన్ని, శరీరాన్ని పరిశీలించడం లేదు. బాల హనుమాన్ కేవలం మూర్ఛపోయాడే తప్ప సజీవంగానే ఉన్నాడు. అతని శరీరంలోని కాంతి రవ్వంత కూడా తగ్గలేదు. ముఖం ఏమాత్రం కమిలిపోలేదు. కేవలం గడ్డం క్రింది భాగం మాత్రమే గాయపడింది. ఇవేమీ గమనించకుండా వాయుదేవుడు మహా మృత్యుంజయ మంత్రాన్ని పదే పదే పఠిస్తూ ఉన్నాడు. ఆయనకు పరమేశ్వరుని మీద పూర్తి విశ్వాసం ఉంది. యమధర్మరాజునే

తరిమి కొట్టిన మహాకాలునకు మృత్యుదేవత ఒక లెక్కా ?

అతురత నిండిఉన్న క్రోధంతో మండిపోతున్న వాయుదేవునికి జరిగిందంతా పరమేశ్వరుని లీల అని తెలియడం లేదు. క్రోధంతోను, ఆవేదనతోనూ బాధపడే వానికి విచక్షణ పనిచేయదు కదా! ఇంద్రునికు గర్వభంగం చెయ్యాలనే ఇదంతా సదాశివుడు సృష్టించాడు. వజ్రాయుధ బలంతో దేవేంద్రుడు విర్రవీగుతున్నాడు. అదంతా తన పరాక్రమమే అని భావిస్తున్నాడు. “మహా శివభక్తుడైన దధీచి మహర్షి యొక్క తపోశక్తి” అని మరచిపోయాడు. ఇదంతా త్రిమూర్తుల కృప అని ఆలోచించడం లేదు. ఆ గర్వంతోనే వజ్రాయుధాన్ని దుర్వినియోగం చేశాడు. ఫలితంగా త్రిమూర్తులకు కోపం తెప్పించాడు. ఎప్పుడూ ప్రశాంత జీవనం గడిపిన దధీచి మహర్షి కూడ ఈ ఘటనతో క్షోభించసాగాడు.

తన యొక్క తపోబలంతోను, తనలోని ఈశ్వర భక్తితోను దధీచి ఎన్ని స్వర్గలోకాలనైనా సృష్టించగలడు. తక్షణమే దేవేంద్రుని భస్మం చేయగలడు. కాని అలా చేయలేదు. అట్లా అని చూస్తూ ఉండలేకపోయాడు. సూక్ష్మరూపంలో హనుమంతుడు, వాయుదేవుడు ఉన్న గుహ దగ్గరకు వెళ్లాడు. ఒకవైపు వాయుస్తంభనవల్ల లోకాలన్నీ తల్లడిల్లిపోతున్నాయి. దేవరాజు ఇంద్రుడు, అతనిని వెంటపెట్టుకుని వచ్చిన రాహువు కూడా నీరసించిపోయారు. ఎవరి బలాబలానైనా ప్రాణశక్తి మీదనే ఆధారపడి ఉంటాయి. అలాంటి ప్రాణశక్తి లోపించినపుడు చెప్పేదేముంటుంది?

ఈ స్థితి ఎవరో ఒక వ్యక్తికి సంబంధించినది కాదు. లోక లోకాంతరాలలో కూడా ఇదే పరిస్థితి. సూర్యభగవానుడు ముందే క్షీణించిపోయాడు. బాలహనుమాన్ మీద వజ్రాయుధ ప్రయోగం ఆయనకేమాత్రమూ నచ్చలేదు. హనుమాన్ చేస్తున్న సుదీర్ఘ సాధనకు సూర్య దేవుడు ప్రత్యక్ష సాక్షిమాత్రమే కాదు, అనేక విధాల సహకరించాడు కూడా. ఆయన బాల్యావస్థలో తపస్సు

దుర్మార్గాన్ని సహిస్తే వ్యవస్థనే విషపూరితం చేస్తుంది.

చేసిన ద్రువుని, ప్రహ్లాదుని చూశాడు. కాని వారి తపస్సులో ఇంతటి నిష్కామత, ఇంతటి పవిత్ర భక్తిభావనలేవేమో అనిపించింది. ఒక వేళ ఉన్నా తమ ఆరాధ్యునిపై ఇంతటి సేవా తత్వం, అర్పణ భావంతో తపస్సు చేయలేదు అనిపించింది. హనుమాన్ యొక్క ప్రతిష్ఠాసలోనూ రామనామమే నిండి ఉంది. మూర్ఛసమయంలో కూడా అంతరంగం నుండి, రోమరోమం నుండి రామనామమే వినిపించసాగింది.

ఈ విషయాన్ని భగవంతుడైన శ్రీరాముడు గమనించకపోలేదు. ఎవ్వరితోనూ ఏమీ చెప్పలేదు. నేరుగా ఆయోధ్యలోని రాజోద్యానం చేరుకున్నాడు. ఆ ఉద్యానంలో ఉన్న శివమందిరంలోనికి వెళ్లి కూర్చున్నాడు. ఆయనను ఎల్లప్పుడూ అంటిపెట్టుకుని ఉండే లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నులు కానీ, జన్మనొసంగిన తల్లిదండ్రులుగానీ రాముని మానసిక స్థితిని అర్థం చేసుకోలేకపోయారు. గ్రహణ సమయం కాబట్టి శివాలయంలో అర్చనకై వెళ్ళాడు కావచ్చు అని భావించారు. గ్రహణం ఎప్పుడు వీడిపోతుందా అని ఎదురుచూస్తున్నారు. సూర్యవంశీయులైన వారికి సూర్యుని ఆరాధించడం తప్పనిసరి కార్యం కదా!

సమయం గడచిపోతోంది. కాని గ్రహణం అంతం కావడం లేదు. విషయం ఏమిటో ఎవరికీ అంతుపట్టడం లేదు. అంతేకాక సకల ప్రాణులు ప్రాణశక్తి అందకపోవడం చేత అవసానదశకు చేరుకుంటున్నాయి. దశరథమహారాజు వసిష్ఠ మహర్షితో ఈ విషయంపై చర్చించారు. “మహారాజా! ప్రకృతిలో ఏదో జరగరాని ఘటన జరిగింది. దాని ప్రభావమే ఇదంతా. అయినా మీరు భయపడవద్దు. శ్రీరామచంద్రుడు ఉన్నంత వరకు ఏ అనర్థమూ జరుగదు.” అని చెప్పిన వసిష్ఠుడు తన సాధనా మందిరానికి చేరుకున్నాడు. ఋషిలోకంలో వసిష్ఠునకు ప్రత్యేక స్థానం ఉంది. సందర్భానుసారంగా ఆయనకు దైవ సంకేతాలు అందుతూ ఉంటాయి. సప్తఋషులలో ఒక్కరుగానూ, ఆయోధ్యకు కుల గురువుగానూ మాత్రమే కాక ఆయనకు సృష్టి వ్యవస్థలో కూడా చాలా బాధ్యతలు ఉన్నాయి.

వసిష్ఠుని సాధనాగృహంలో అప్పటికే దేవేంద్రుడు, దేవగణాలు, ఋషిగణాలు ఎదురు చూస్తూ ఉన్నారు. వసిష్ఠుని

రాకతో దేవేంద్రుడు లేచి నిలబడ్డాడు. “బ్రహ్మర్షి! నా వల్ల ఘోర అపరాధం జరిగిపోయింది. వాయుదేవుడూ, సూర్యభగవానుడు చాలా కోపంగా ఉన్నారు. ఋషులు, మునులు నన్ను ఉరిమి ఉరిమి చూస్తున్నారు. బ్రహ్మదేవుడు కూడా నన్ను క్షమించడు. బ్రహ్మమానస పుత్రులైన మీరే నాకు ఏదైనా మార్గం చూపించాలి. మనమందరం కలసి కట్టుగా వెళ్ళినట్లైతే ఏమైనా ఫలితం ఉండవచ్చు.” అని వేడుకున్నాడు. నీకోసం కాకపోయినా సృష్టిని రక్షించడం కోసమైనా తప్పక వెళ్ళుదాం అన్నాడు వసిష్ఠుడు.

పోటీ

ఒకానొక పట్టణం నుండి ఆలోచనాపరుడైన ఉపాధ్యాయుడు తన విద్యార్థులను విహారయాత్రకు తీసుకుని వెళ్ళాడు. ఎక్కడికో తెలుసా? ఊరికి దూరంగా ప్రకృతి వాతావరణంలో నడవబడుతున్న గురుకులవిద్యాలయానికి. గురుకుల విద్యార్థులు చాలా సాధారణమైన దుస్తుల్లో నిరాడంబరంగా ఉన్నారు. వాళ్ళకున్న సౌకర్యాలు కూడా అంతంతమాత్రంగానే ఉన్నాయి. కష్టపడి వారే స్వయంగా అన్ని పనులు చేసుకుంటున్నారు. అది చూచిన పట్టణ విద్యార్థులు వారిని చూచి హేళన చేశారు.

అది గమనించిన ఉపాధ్యాయుడు ఒక రోజంతా వీరిని వారి సాహచర్యంలో ఉంచాడు. ఎంతో ఆత్మీయతతో వారు అందించిన ఆతిథ్యం వీరికి చాలా నచ్చింది. అందరినీ కలిపి నరదాగా ఆటలు ఆడించారు. ప్రతీ ఆటలోనూ వీరికి ఏమాత్రం తీసిపోకుండా గురుకుల విద్యార్థులు గెలుపొందారు. అనేక విషయాల మీద చిన్న చిన్న చర్చలు జరిపించారు. అన్నింటిలో వారే ముందున్నారు. పట్టణ విద్యార్థులు తొందరపడి హేళన చేసినందులకు పశ్చాత్తాపం చెందారు. ప్రకృతి మధ్యలో చదివిన చదువును అర్థంచేయించాడు ఉపాధ్యాయుడు.

జ్ఞాన సముపార్జనకు మూలం నేర్చుకోవాలనే తపన.

కుటుంబ నిర్మాణం

సుఖప్రదమైన దాంపత్య జీవితానికై కొన్ని సూత్రాలు

నదులు, సెలయేళ్ళు కొండలనుండి, గుట్టలనుండి చిన్న, చిన్న కాలువలుగా జన్మిస్తాయి. అన్నీ కలిసి ప్రవహించే సమయంలో కేవలం పైనుండి క్రిందకు పడటమేకాక, నిరంతరం ప్రవహిస్తూ అందరికీ ఆనందాన్ని కల్గిస్తాయి. భావనలు కూడా అంతఃకరణలోతుల్లో దాగి ఉంటాయి. ఇందువల్లనే అవి నిరంతరం సాగుతూ ఉంటాయి.

దాంపత్య జీవితంలోని ఆనందం అంతఃకరణలోని ఆలోచనా స్థితిలోనే ఉద్భవిస్తుంది. వాటిలో స్వాభావికత, ఏకత్వం ఉంటుంది. ఆ ఆలోచనలు ఒకసారి ఘనిష్టంగానూ, ఒక్కొక్కసారి ఉపేక్షా భావంతోనూ, ఒక్కొక్కసారి విరోధంగానూ మారినట్లైతే అవి అస్థిరమైనవిగా గుర్తించుకోవాలి. అస్థిరత ఎప్పుడు ఏ స్థితిలో ఉంటుందో, వానకాలపు వర్షంలాగా ఎప్పుడు వస్తుందో, ఎప్పుడు వేడెక్కి ఇసుకలాగా మారి ఎగురుతుందో తెలియదు.

ఆలోచనలు అప్పుడప్పుడు అప్రకటితంగా ఉన్నా, వాటి స్వభావం ప్రకటితం కాకుండా ఉండదు. మానవులు సర్వజ్ఞులు కారు. ఇందువలన వారికి సత్యాలను అంగీకరించటానికి ప్రత్యక్ష ప్రమాణాలు అవసరమౌతాయి. ప్రేమ, ఊదాసీనత, విరోధభావాలు ప్రకటింపబడకుండా ఉండలేవు. వాటిని దాచడం సాధ్యం కాదు. మాటల ద్వారా కాకపోయినా మనోభావాలు కళ్ళ ద్వారా, భావాల ద్వారా, పెదవుల ద్వారా ప్రకటింపబడతాయి. నాలుక నిజాలపై ముద్రవేస్తుంది.

సహకారం ముందుగా ప్రకటితమౌతుంది. ఏ పనినైతే బాధ్యతగా తీసుకుంటామో, దానిలో అహంకారాన్ని అడ్డం రానీయక ముందుగా మనవైపునుండి ప్రారంభించడమే సహకారం. దాని ఆధారంగా ఆత్మీయతను అంచనా వేయవచ్చు. ఇంట్లో చాలా పనులుంటాయి. చాలా మటుకు వాటిని స్త్రీలే నిర్వహిస్తూ ఉంటారు. వారికి సహకరించటం భర్త బాధ్యత. తనకు సమయం ఉన్నప్పటికీ ఆపనిని భార్యే చేయాలి. నేనెందుకు చేయాలి? అనే ఆలోచనలో అహంకారం ఉంటుంది. త్రాసులో ఒక వైపు అహంకారం ఉంటే ఇంకొకవైపు అసమ్మతి అనాయాసంగా పెరుగుతుంది.

ఆరవేసిన బట్టలు తీసి మడత పెట్టడం, ఇస్త్రీ చేయడం ఏమంత శ్రమ కలిగించే పనులు కావు. ఈ విధంగా సహాయం చేయడం భార్యపై ఎక్కువ ప్రభావాన్ని కల్గిస్తుంది. నిజంగానే మేమిద్దరం ఒకటే అన్న భావనను కల్గిస్తుంది. ఒకరు ఎక్కువ ఒకరు తక్కువ అనే భావం లేదనిపిస్తుంది. పనులు ఎవరు ఎంత ఎక్కువ చేసినా, తక్కువ చేసినా మగవారిలో దర్పం, స్త్రీలలో హీనత ప్రదర్శింపబడుతుంటాయి. ఇది బయటకు ప్రకటించక పోయినప్పటికీ, అంతరం ఎక్కువవుతుంది. అందువల్ల ఇంటికి రాగానే బట్టలు తీయటం, ఆరవేయటం మొదలైన భార్య పనుల్లో సహాయపడినట్లయితే సహకారమనే మెరుపు మెరుస్తుంది.

ధన వ్యవహారాలన్నీ భర్త చూస్తున్నప్పటికీ, ఆ లెక్కలు చూడటం, డబ్బు జాగ్రత్త చేయటం వంటి విషయాలు భార్యతో సంప్రదిస్తే వారిలో విశ్వాసం దృఢపడుతుంది. ధన వ్యవహారాలన్నింటినీ భర్త తన చేతిలోనే ఉంచుకుని, భార్యకు ఏ విషయాన్ని తెలియనీయకపోతే అది భార్య పట్ల అవిశ్వాసాన్ని, హేయభావాన్ని ప్రకటించినట్లవుతుంది. ఇంకొకవైపు భార్య ఇంటి యజమానురాలిగా కాక తాను కేవలం పనిమనిషిని మాత్రమే అనే భావాన్ని పెంచుకుంటుంది. జీవితం పట్ల స్త్రీలు ఎక్కువ శ్రద్ధ కల్గి ఉంటారు. వారికి ఇంటిపనులలో సహాయపడటం అగౌరవంగా భావించనవసరం లేదు. ఇద్దరూ కల్గిపనిచేయటం వలన ఆడుకోవడంలాగా ఆనందాన్ని కల్గిస్తుంది. సహకార భావనను ప్రదర్శించటం వల్ల ప్రేమను, విశ్వాస భావనను పెంపొందించుకోవచ్చు.

మధురమైన మాటలకు గౌరవంలో ప్రాధాన్యత ఉంటుంది. తిట్లు, చెడ్డమాటలు, కటువైన, అపమానకరమైన మాటలు మనగౌరవాన్ని పెంపొందించకపోగా, ఇతరుల గౌరవాన్ని కించపరుస్తాయి. చెడిపోయిన పనిని పొరపాటుగా భావించి శాంతి స్వరంతో ఆ విధంగా చేసే బదులు ఈ విధంగా చేస్తే మంచిదని చెప్పాలి. దీనివలన పొరపాటును దిద్దుకునే అవకాశముంటుంది. తిట్లతోనూ, దెబ్బలతోనూ, వ్యంగ్యంతోనూ, అపహాస్యం కలుపుతూ తప్పును ఎత్తి చూపినట్లయితే గౌరవానికి సంబంధించిన ప్రశ్నగా

బెన్నత్యాన్ని, వికాసాన్ని కలిగించేదే సరిఅయిన సాహిత్యం - ప్రేమ్చంద్.

తయారౌతుంది. మొండితనం పెరుగుతుంది. తప్పుకు కారణాలు చెప్పే ప్రయత్నం మొదలౌతుంది. అందువల్ల తప్పుదిద్దుకునే ఉద్దేశ్యం పూర్తికాదు. ఇంతేకాక అవమానానికి ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలనే కోరిక మొలకెత్తుతుంది. ప్రశంసించటం కూడా గౌరవమే. ప్రతివ్యక్తిలోనూ మంచిగుణాలు, దోషాలు రెండూ ఉంటాయి. మంచి గుణాలను అందరి ఎదుటా ప్రశంసించటం, లోపాలను ఏకాంతంలో చెవిలో చెప్పటం చేయాలి. గౌరవాన్ని ప్రేమను చిన్న పిల్లలు కూడా గుర్తించగలుగతారు. మరి అలాంటప్పుడు పెద్దవారు వీటిని అర్థం చేసుకోలేరని అనటం సరికాదు. ఇద్దరూ ఒకరినొకరు ఆదరదృష్టితో చూసుకోవాలి. వీలయినంతవరకు మర్యాద పూర్వకంగా సంబోధించాలి. స్నేహాన్ని చిన్న చిన్న బహుమతుల ద్వారా కూడా ప్రకటించవచ్చు. చిన్న పిల్లలు తండ్రి ఇంటికి వస్తే బొమ్మలు, చాక్లెట్లు తెస్తారని ఎదురుచూస్తుంటారు. తేనెట్లుతే నిరాశ చెందుతారు, అదే విధంగా స్త్రీల మనస్సుకూడా పురుషుల నుండి చిన్న చిన్న కానుకలను కోరుకుంటుంది. ముఖ్యంగా పండుగలప్పుడు పుట్టినరోజు, పెళ్లి రోజు మొదలైన విశేష దినాలలో, ఆ కానుకలు తక్కువ ఖరీదైనవి అయినప్పటికీ ఎంతో అమూల్యమైనవిగా భావిస్తారు. దీని వలన పరస్పర సౌజన్యం వృద్ధి చెందుతుంది. పరస్పర అభివాదం చేసుకునే అలవాటు ఇంతకు ముందు రోజులలో లేనప్పటికీ వాటిని కొత్త విధానాలతో సాగించవచ్చు. ఇటువంటి విషయాలను కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా స్వీకరించాలి. భార్యనుండి సహాయాన్ని ఆజ్ఞా పూర్వకంగా కాక అడిగి చేయించుకోవాలి.

ఇంట్లోని పనులను కలిసిమెలసి చేసుకోవాలి. వీలయితే చిన్న చిన్న బజారు పనులను స్త్రీలతో చేయించాలి. దీని వలన వారికి అనుభవం సాహసం, జ్ఞాన వృద్ధి కలుగుతాయి. ఈ విధంగా ఇంటి పనులలో స్వయంగా వారే కాక, పిల్లలు కూడా పాలు పంచుకునే విధంగా చేయటం మంచి సంప్రదాయం. దాంపత్య జీవనాన్ని సరసంగానూ, ఫలవంతంగానూ చేయడంలో పురుషులు వారి దృష్టికోణాన్ని మార్చుకోవలసిన అవసరం ఉంది. చిరకాలం నుండి స్త్రీని హీనంగానూ, పురుషుడిని శ్రేష్ఠుడుగానూ భావించేవారు. కాని నేటి స్త్రీలు వారి చదువుతోనూ సహసంతోనూ అది గడిచిపోయిన భావనగా మార్చారు. దానిని కాలానుగుణంగా

స్త్రీ, పురుషులను అన్ని విధాలా యోగ్యులుగానూ, గౌరవంగానూ ప్రగతి పథంలోనికి నడిపించాలి.

అనువాదం - ఎ.ఆర్.నిర్మల
(యుగనిర్మాణయోజన డిసెంబర్-2003)

★★★

అహంకారం దిగిపోయింది

యోగి చాంగ్ దేవుని వయస్సు 1400ల సంవత్సరాలు. సంత జ్ఞానేశ్వర్ చిన్న వయస్సు నుండే అఖండమైన కీర్తి ప్రతిష్ఠలను సంపాదించాడు. చాంగ్ దేవునికి జ్ఞానేశ్వర్ కు ఉత్తరం వ్రాయాలి అనిపించింది. 1400 సంవత్సరాల వయస్సున్న తాను బాలుడైన జ్ఞానేశ్వరుని ఏమని సంబోధించాలో అర్థం కాలేదు. కాగితం, కలం ముందు పెట్టుకుని కూర్చున్నాడు. ఏమి వ్రాసినా తన పెద్దరికానికి భంగం కలుగుతుందేమో అనిపించింది. చిట్ట చివరకు ఏమీ వ్రాయకుండా తెల్ల కాగితాన్నే పంపించాడు. ఆ కాగితాన్ని చూచి నవ్వుతూ సోదరి ముక్తాబాయికి అందించాడు జ్ఞానేశ్వర్. ఆమె దానిమీద “1400 సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చినా తెల్లకాగితంలాగా శూన్యంగానే మిగిలిపోయావు” అని జవాబు వ్రాసి పంపించింది.

అది చూచుకొని చాంగ్ దేవ్ కాస్తంత పశ్చాత్తాప పడ్డాడు. అయినా ఒక్కసారి జ్ఞానేశ్వరుని కలుసుకుని తన సిద్ధత్వాన్ని ప్రదర్శించాలి అనుకున్నాడు. సింహంపై కూర్చుని, త్రాచు పామును లాఠీలాగా తిప్పుతూ బయలుదేరాడు. అది గమనించిన జ్ఞానేశ్వర్ తాను కూర్చుని ఉన్న బండరాయిని కదలిపొమ్మని ఆదేశించాడు. రాతిమీద కూర్చుని తన దగ్గరకు వస్తున్న బాలయోగిని వృద్ధయోగి చూచాడు. చైతన్యంగల జీవులకంటే చైతన్యం లేని బండను వశపరచుకున్న జ్ఞానేశ్వరుని గొప్పదనాన్ని గుర్తించాడు. సింహాన్ని దిగివెళ్లి ఆ బాలుని కాళ్లపై పడి క్షమాపణ కోరుకున్నాడు. ఆనాటినుండి అతనికి శిష్యుడయ్యాడు.

(ప్రజ్ఞాపురాణ కథలనుండి)

ఇతరులను అనుమానిస్తూ జీవించేవాడు ఏదో ఒకనాడు తానూ అనుమానాలను ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది.

ధారావాహిక : భక్తిగాధ-30

పరిశుద్ధమైన మనస్సు వల్లే భక్తి,
జ్ఞానమూ పరిపక్వమౌతాయి

దేవర్షి తన క్రొత్త సూత్రాన్ని మధురంగా ఉచ్చరించారు

అన్యోన్యశ్రయ త్వమి త్వన్యే (29)

దీన్ని గురించి అందరూ ఆలోచించసాగారు. భక్తి యొక్క క్షేత్రం భావము. జ్ఞానం నిగూఢమైన తత్వానికి సంబంధించింది. ఈ రెండింటినీ కుతూహలంగా చూస్తున్నారు. దేవర్షి ఏమీ మాట్లాడలేదు. కళ్ళలో అపూర్వమైన కాంతి.

అప్పుడే ఋషుల మధ్యలో కూర్చున్న యువఋషి శ్వేతాక్షుడు దేవర్షి వేపు చూశాడు. అతని ముఖం ప్రకాశవంతంగా ఉంది. యువకుడైనప్పటికీ తన తపోసాధన యోగమూ, భక్తి, విశిష్టమైన ఆలోచనలూ వీటన్నిటి వలన అతను అందరికీ సుపరిచితుడే. హిమాలయాల్లో అతని ఇల్లు. అతను అంటూ ఉంటాడు. “ఇది మా అమ్మమ్మ ఇల్లు. ఎందుకంటే నా తల్లి జగదంబకు పుట్టినిల్లు కనుక.” పర్వతపుత్రి పార్వతీ దేవి ఎడల అతని భక్తి వర్ణనా తీతము. ఆమె స్మరణే అతని శ్వాస, అతని రోమ రోమాల్లో ఆమె భావచైతన్యం నిండి ఉంది.

ఇంతటి అపూర్వమైన భక్తికి తోడు అతని జ్ఞాన నిష్ఠ కూడా చాలా గొప్పది. పార్వతీ దేవి కోరికమేరకు శివుడు అతన్ని తన శిష్యునిగా స్వీకరించాడు. సాక్షాత్తు భగవంతుడైన శివుడే అతని గురువైనపుడు జ్ఞానానికి కొరత ఏముంటుంది. అక్షయమైన అతని జ్ఞాన నిఘంటువులో మాటలు కాదు. అనుభవసారమే ఉంది. ఆలోచనల విశ్లేషణ, తర్కాల ద్వారా జ్ఞానాన్ని వ్యక్త పరచవచ్చు. కానీ వాటి ఆధారంగా జ్ఞానాన్ని సంపాదించలేరు. సమాధి స్థితిలో వికసించిన ప్రజ్ఞతోనే జ్ఞానం ప్రకటితమౌతుంది.

మహా భక్తుడూ, పరమ జ్ఞానిఅయిన శ్వేతాక్ష ఋషి సాధనా జీవితంలో ఒక విశేషం కూడా ఉంది. జ్ఞానంలో ఏ విధమైన పరస్పర విభేదాలూ లేవంటారు. అందరి ఆలోచనలూ వివిధములైన నదుల లాంటివి. అవన్నీ ఎక్కడో ఒక చోట ఒకదాన్ని ఒకటి కలుస్తాయి. లేదా సముద్రంలో కలుస్తాయి. జ్ఞానం కానీ, భక్తి కానీ, మతాలు కానీ వాటిలో విభేదమన్నది

అసంభవము. అనుభవహీనులై కేవలం తర్కం చేసేవారే భేదాన్ని చూస్తారు. అందువల్లే శ్వేతాక్షుడున్న చోట అన్ని మతాలూ మార్గాలూ, భక్తి, జ్ఞానమూ అన్నింటి సమాగమముంటుంది. అసాధారణమైన అతని మనస్తత్వము అందరికీ ప్రియమైంది.

దేవర్షికి అతను అత్యంత ప్రియమైనవాడు. మొట్ట మొదట మార్గదర్శనం చేసినవారు నారదమహర్షి శ్వేతాక్షుడు బాలునిగా ఉన్నప్పుడే వింధ్యపర్వతాల్లో ఒంటరిగా, నిరాహారంగా భగవతని ఆరాధిస్తుండేవాడు. ఆ బాలుని ఆరాధనా, ప్రేమలకు జగదంబ మనసు కరిగిపోయింది. ఆమె దేవర్షితో ఇలా చెప్పింది. “వింధ్య పర్వతాలలో ఒంటరిగా నిరాహారంగా తపస్సు చేస్తున్న ఆ ఐదు సంవత్సరాల బాలునికి నీ అవసరముంది.” జగదంబ ఆదేశానుసారం దేవర్షి ఆ బాలుని వద్దకు వెళ్ళాడు. ఆ బాలుని చూడగానే ధృవుడూ, ప్రహ్లాదుడూ గుర్తు కొచ్చారు. దేవర్షి మార్గదర్శనంలో శ్వేతాక్షునికి భావమయమైన వివేకం కలిగింది. తర్వాత ఏముంది? భక్తితో పిలిచిన అతని పిలుపుకు జగదంబ స్వయంగా ఆ బాలుని తన అక్కన చేర్చుకుంది. మహేశ్వరుని ద్వారా అతనికి శాస్త్రముల యందు అనుభవ పూర్ణమైన జ్ఞానం కలిగింది.

ఆ శ్వేతాక్షుడే ఈ రోజు ఈ మహాసభకు విచ్చేశారు. నారదుల వేపు చూస్తూ ఏదో చెప్పాలనుకుంటున్నాడు. దేవర్షి శ్వేతాక్షునితో ఏమైనా చెప్పాలనకుంటున్నావా! అన్నారు. శ్వేతాక్షుడు మాట్లాడకుండా సప్తఋషులను చూస్తూ ఉండిపోయాడు. ఈ యువఋషికి ఏదో చెప్పాలని వుంది కాని సంకోచిస్తున్నాడు. ఇది అతనిలోని వినమ్రత అనుకున్నారు. మహర్షులందరూ “దేవర్షి లాగానే నీవు మా అందరికీ కూడా ఇష్టమైనవాడివి. సందేహించకుండా నీవు చెప్పదలచింది చెప్పు” అన్నారు.

మహర్షులందరి ధైర్యవచనాలతో శ్వేతాక్షుడు వినయ పూర్వకంగా ఇలా చెప్పాడు “మీ అందరి ఎదుట నేను చాలా చిన్నవాడిని. అనుభవం కూడా చాలా తక్కువ. కానీ నాకున్న అనుభవంతో నేను ఇలా చెప్తున్నాను. “భక్తి, జ్ఞానమూ వేర్వేరు

చేసిన దానిని చెప్పడం కన్నా, చెప్పిన దానిని చేయడం మిన్న - గోర్కె.

కావు. అవి అంతఃకరణలో ఉద్భవించి వికసితమౌతాయి.” ఆ మాటలకు ఆకర్షితులైన విశ్వామిత్రులవారు “పుత్రా! నీవు ఈ విషయాన్ని వివరంగా చెప్పు” అని అడిగారు. శ్వేతాక్షుడు ఇలా వివరించాడు. “హృదయంలో ప్రథమంగా కలిగిన ఆధ్యాత్మిక జిజ్ఞాసతో పాటే భావమూ, వివేకమూ కూడా ఒకేసారి కలుగుతాయి. ఎప్పుడైతే మనస్సు శుభ్రపడుతుందో, అప్పుడే భక్తి, జ్ఞానమూ కూడా పరిపక్వమవుతాయి.”

“మనస్సు శుభ్రపడనంతవరకూ యథార్థ జ్ఞానము కానీ యథార్థమైన భక్తి కానీ కలుగవు. ఆ సమయంలో జ్ఞానం పేరుతో కేవలం మాటలూ, తర్కముల ఆడంబరముంటుంది. భావం పేరుతో కేవలం ఆవేశముంటుంది. అనుభవహీనులు దీనినే జ్ఞానమని, భక్తి అనీ అనుకొని సంతోషపడుతుంటారు. అంతేకాకుండా వారు భక్తి, జ్ఞానముల భేదాన్ని చూపుతారు. అందువల్ల భక్తి, జ్ఞానములకు సంబంధముండదు.”

సాధకుడు ఎప్పుడైతే దృఢమైన సాధనతో మనస్సును శుభ్రపరచే దిశలో పయనిస్తాడో అప్పుడు శుద్ధమైన భావాలు అంకురిస్తాయి. సమాధి స్థితి ప్రజ్ఞ కలుగుతుంది. సాధకుని చిత్తశుద్ధి వల్ల కలిగే ప్రసాదమిది. చిత్తశుద్ధి పరిపక్వమౌతున్న కొలదీ శివజ్ఞానం కలుగుతుంది. ఈ విధంగా భక్తి, జ్ఞానములలో భేదముండదు. ఈ రెండూ కూడా పరిశుద్ధమైన మనస్సు ద్వారా తెలియబడ్డాయి.

శ్వేతాక్షుని మాటలు అందరికీ ప్రియంగా అనిపించాయి. అందరూ అతని విశిష్టమైన వ్యక్తిత్వాన్ని గమనించారు. దేవర్షి సంతోషంతో అతన్ని కౌగిలించుకొని తలను నిమిరారు. విశ్వామిత్రుడు ఇలా అన్నారు - “పుత్రా! నిన్ను గురించి విన్నాము. కానీ ఇప్పుడు ప్రత్యక్షంగా చూశాము. నిజంగా నీవు భేదాలలో అభేదాన్ని అన్ని దశలలో చూడగలుగుతున్నావు. జాగృత, స్వప్న, సుషుప్తి, తురీయం అన్ని అవస్థలలో కూడా ఏకైక వస్తువును చూడగలిగినందువల్లనే ఇలా చెప్పడం నీకు సాధ్యమైంది.” విశ్వామిత్రుని మాటలకు సమాధానంగా “మీ ఆశీర్వాదం వల్ల నేను ధన్యుణ్ణి అయ్యాను” అని వినయంగా బదులిచ్చాడు. మౌనంగా ఉండిపోయాడు. బహుశ ఇంకొక సూత్రంకోసం నిరీక్షిస్తుండవచ్చు.

అనువాదం - కె. అరవిందమ్మ.
(అఖండ జ్యోతి - జూలై 2008)

ధనం భోగానికి కాదు - ఉపయోగానికి

ఆత్రేయ మహర్షి నడుపుతున్న గురుకులంలో ధనికులు, పేదలు అన్ని స్థాయిల వారు విద్య నేర్చుకుంటున్నారు. అక్కడ అందరికీ ఒకే రకమైన భోజనం, ఒకే రకమైన సౌకర్యాలు లభించేవి. ఒక గృహస్థు తన పిల్లవానిని గురుకులంలో చేర్చడానికి వచ్చాడు. అక్కడే ఉన్న రాజకుమారుని, మంత్రి కుమారుని చూశాడు. వాళ్ల జీవన విధానం చూశాడు. మహర్షితో ఇలా అన్నాడు.

“అయ్యా! పేదవారికి అన్నం పెట్టి విద్యనేర్చుతున్నారు. బాగానే ఉంది. రాజకుమారుని, మంత్రికుమారుని ఇక్కడే ఉంచుకున్నారు. వారు కూడా సాధారణ జీవితాన్నే గడుపుతున్నారు. వారికి ఎందుకీ జీవితం. హాయిగా ఇంటివద్దనే ఉండి రాజభోగాలు అనుభవిస్తూ చదువుకోవచ్చు కదా?”

మహర్షి నవ్వుతూ “నాయనా! ధనం అనేది కేవలం భోగానికే కాదు. అవసరాన్ని బట్టి సమాజానికి ఉపయోగపడాలి. రాజకుమారుడు, మంత్రికుమారుడు కాబోయే పరిపాలకులు. పేదరికంలో ఉండే సాధక బాధకాలను వారు స్వయంగా రుచి చూడాలి. ఎల్లప్పుడూ భోగవిలాసాలలోనే పెరిగితే అహంకారం ఆవరిస్తుంది. అన్ని రకాల వారితోను కలసి జీవించడం నేర్చుకోవాలి. సహజీవనంలో ఉన్న ఆనందాన్ని అందరూ అనుభవించాలి. గురుకులాలలో నేర్పించే విద్య అదే. గురుకులాలలో నేర్పించే విద్య అమృత విద్య. సహజీవనం లేకపోతే అది విద్యకాదు. కేవలం చదువు మాత్రమే అవుతుంది. ఇక్కడ సమత, క్షమత, మమతలతో విద్యను పొందిన వారు భవిష్యత్తులో తమతమ కర్తవ్యాలను నిర్వర్తించగలుగుతారు” అని సమాధానం చెప్పాడు.

(ప్రజ్ఞాపురాణ కథలనుండి)

వ్యక్తి సౌశీల్యమే అతని ఆభరణం.

ప్రత్యేక వ్యాసం: బుద్ధజయంతి సందర్భంగా

జీవితాలలో జీర్ణించుకుపోయిన బుద్ధుడు - బుద్ధత్వం

వైశాఖపూర్ణిమను బుద్ధపూర్ణిమ అని కూడా అంటారు. ఆ రోజు కరుణా సముద్రుడైన బుద్ధుడు జన్మించిన రోజు. బోధి వృక్షం క్రింద జ్ఞానం ప్రాప్తించిన రోజు. బుద్ధ భగవానుడు మహా నిర్యాణం చెందినరోజు. వైశాఖ పూర్ణిమకు బుద్ధ భగవానునికి అవినాభావ సంబంధం ముడివేసికొని ఉంది.

బుద్ధుడు దివ్యమైన ఘడియల్లో ఉద్భవించాడు. దానిని భాగవత ముహూర్తం అంటారు. ఇటువంటి ఘడియల్లో ఆప్పుడప్పుడు భగవంతుడు భూమి మీద మానవరూపంలో అవతరిస్తూ ఉంటాడు. మానవ జీవన భాండాలలో శ్వాసగా నిలచి ఉంటాడు. దురదృష్టవంతులైన మానవులు ఆ భాగవత ముహూర్తంలో నిద్రలో మునిగి ఉంటారు. దానిని ఉపయోగించుకునే ప్రయత్నమే చేయరు. యుగపురుషుని పిలుపు వినేందుకు సిద్ధపడరు. దీనినే యుగసంధి కాలం అని కూడా అంటారు. అటువంటి సమయంలో మార్గదర్శకుడుగా భగవాన్ బుద్ధుడు ఉదయించాడు. ఇటువంటి ముహూర్తాలలోనే బుద్ధిమంతులు అవతరిస్తుంటారు. భాగవత ధర్మాన్ని ప్రజలకందిస్తూ ఉంటారు. వచ్చిన పనిని పూర్తి చేసికొని తమదారిన తాము నిష్క్రమిస్తారు. పని ముగిశాక ఒక్క క్షణం కూడా ఆగరు. వారు ఈ లోకంలోనికి రావడమే గొప్ప విశేషం. ఉన్నన్ని రోజులు అనేకమంది కార్యకర్తలను తయారు చేస్తారు.

బుద్ధ భగవానుని ఆవిర్భవకాలంలో సమాజం అస్తవ్యస్తంగా ఉంది. వైదిక యజ్ఞాలలో పశుబలి పెచ్చుమీరిపోయింది. దయా దాక్షిణ్యాలు మచ్చుకైనా లేకుండా పోయాయి. కరుణ, ప్రేమ అనేవి పాతాళంలో పూడ్చివేయబడ్డాయి. ఒకవైపు సుఖభోగాలలో ఓలలాడుతూ మానవత్వాన్నే మరచిపోయారు. రెండవవైపు తపస్సు పేరిట శరీరాలను శుష్కింపచేసుకుంటున్నారు. ఆ విధంగా బలహీనుల సంఖ్య కూడా పెరిగిపోసాగింది. ఎటు చూచినా

ఏ ఒక్కరికీ సరియైన మార్గం దొరకడం లేదు. అందరు వారు గీచుకున్న హద్దులను దాటి బయటకు రావడం లేదు. సరైన మార్గం కోసం ఒక్కరు కూడా ఆలోచించడం లేదు.

చూస్తుండగానే హద్దులు దాటిన ఆచారాలు కష్టాలనే మిగిల్చిపెట్టాయి. ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో, ఈ యుగ సంధికాలంలో మహాత్మాబుద్ధుడు ఉదయించాడు. దుఃఖోపశమనం గురించి కృషి చేశాడు. మధ్యేమార్గం కోసం అన్వేషించాడు.

తన హద్దుల్లో తానుంటూనే దుఃఖాన్ని జయించాలని, దానికి సాధన కావాలని ఆలోచించాడు. ఆయన అనుభవంలో రోగి, వృద్ధుడు, శవం రూపంలో సర్వం దుఃఖమే కనిపించింది. దుఃఖంలో పడిఉండి సుఖాన్ని అన్వేషిస్తే ప్రయోజనం లేదనిపించింది. సంసారంలో 'సుఖం, ప్రేమ' అనేవి లేనేలేవు. ఎక్కడ చూచినా దుఃఖానికి సంబంధించిన బంధాలే కనిపిస్తున్నాయి. ఆ బంధాల్లో చిక్కుకుని సుఖాన్ని వెదకడం వృధా వృధా. ఎంత వెదికినా ప్రయోజనం శూన్యం. తాను కళ్లారా చూచిన దృశ్యాలు (రోగి, వృద్ధుడు, శవం) బలమైన వైరాగ్యాన్ని ప్రవేశపెట్టాయి. అశాశ్వతాలైన ఈ క్షణిక సుఖాలను పరిత్యజించి దుఃఖనివృత్తికి మార్గాన్ని వెతుక్కుంటూ పోయాడు. సుఖదుఃఖాల గురించిన ఆలోచనలతో మధ్యేమార్గాన్ని వెదక సాగాడు.

బుద్ధ భగవానుడు జ్ఞాన సిద్ధికై ప్రయత్నిస్తూ, ప్రయత్నిస్తూ దేవుడే లేడన్న స్థితికి చేరుకున్నాడు. కాని విచిత్రమేమంటే మహానాస్తికుడుగా చలామణి అవుతూనే అధ్యాత్మ జగత్తుకు శిరోభూషణమయ్యాడు. బుద్ధత్వ ప్రాప్తియే దానికి ప్రత్యక్ష నిదర్శనం. కొద్దిమంది మాత్రమే ఈ విషయాన్ని అర్థం చేసికోగలుగుతారు. బుద్ధుడు-బుద్ధత్వము అనేవి ఒకదానికొకటి పర్యాయంగా జీవించి ఉంటాయి. అధ్యాత్మకు సంబంధించిన నియమాలు వాటినుండే వికసిస్తాయి. “దుః

ఆలోచనను ప్రతిబింబింపచేయని చదువు జీర్ణంకాని ఆహారంతో సమానం.

ఖాలనుండి విముక్తి సంభవమే. దానికి అవతలి ఒడ్డు ఆనందం. మానవుడు ఈ జీవితంలోనే దుఃఖాన్ని తరించి ఆనందపుటంచులను తాకగలడు.” అని మొట్టమొదటిగా ఘోషించిన బుద్ధుడు గొప్ప వైజ్ఞానికుడు. కనుకనే దుఃఖాల రాశి నుండి అగ్నిని ప్రజ్వలంపచేశాడు. భస్మం కాగా మిగిలిందే వాస్తవమని నిరూపించాడు. దీనిని నిరూపించడానికి బుద్ధుడు గొప్ప సాహసమే చేశాడు. దాని ఫలితం జనమానసాల్లో స్థిరపడి పోయాడు.

తనకు ప్రాప్తించిన బుద్ధత్వాన్ని బుద్ధ భగవానుడు భాగవత సందేశంగా ప్రజలకు ప్రయత్న పూర్వకంగా బోధించాడు. ఈర్యా ద్వేషాలతో రగిలిపోతున్న మానవ హృదయాలను చల్లపరచాడు. ఆయనకు ఈ జ్ఞానం వైశాఖ పూర్ణిమి నాడే లభ్యమయింది. దీని ద్వారా మానవునికి నూతన మార్గం తెరువబడింది. ఇది క్రొత్తమజిలీ. దీని ద్వారా ప్రజలు “బుద్ధం శరణం గచ్ఛామి. ధర్మం శరణంగచ్ఛామి. సంఘం శరణంగచ్ఛామి.” అంటూ జీవన గమనాన్ని కొనసాగించారు.

భాగవత సందేశాన్నందించిన బుద్ధుడు బుద్ధ పౌర్ణమి నాడే తన ఉద్యమాన్ని ముగించి నిర్యాణం చెందాడు. శబ్దరూపంగా చూచినట్లైతే నిర్యాణం అన్న పదానికి అనేక అర్థాలున్నాయి. ఆరిపోయింది, ఆర్పబడింది, ముగిసి పోయింది, మరణం, జీవితం నుండి ముక్తి, ఈ మాయా బంధనాలనుండి విముక్తి, పరమాత్మలో ఐక్యం అంటూ రకరకాలుగా చెపుతుంటారు. శకుంతలంలో “అయే లబ్ధం నేత్ర నిర్యాణం” ప్రసిద్ధవాక్యం ఉంది. అంటే కన్నులకు వాటి ఆనందం లభించింది అని అర్థం. దీనిని బట్టి చూస్తే నిర్యాణం అంటే ఆనందం అని అర్థమౌతోంది. ఆనందం కూడా శాశ్వతానందం, పరమానందం, దివ్యానందం అంటూ అనేక రకాలు కనుక నిర్యాణం అనేది ఆనందించవలసిన విషయమేకాని పేరుకాదు.

బౌద్ధదర్శనాలలో నిర్యాణాన్ని “దుఃఖం అనే మహా తాపాన్ని చల్లబరచడం” అని అభివర్ణించారు. నిర్యాణం కామాగ్నిని, క్రోధాగ్నిని, మహాగ్నిని శాంతపరచగల శక్తిశాలి.

ఈ అగ్నుల మానవ జీవనరసాన్ని మరిగించి ఇంకింపచేస్తాయి. ఈ అగ్నులు తాపానికి మిగిలేదేమీ ఉండదు. జీవితానికి కావలసిన శ్రేష్ఠలక్ష్యాలు, సృజనాత్మకత మొదలైనవన్నీ నశించిపోతాయి. జీవన వికాసం కుంటుపడి పోతుంది. నిర్యాణం ద్వారా ఈ అగ్నులు ఉపశమిస్తాయి.” తాత్పర్యం ఏమంటే సమస్త బంధనాలను, బాధలను సడలించుకుని అంతిమలక్ష్యాన్ని చేరుకోవడమన్న మాట.

శాక్యముని అందించిన సందేశం ఈ నాటికీ సజీవంగా జనమానసాలను అంటి పెట్టుకొనే ఉంది. బుద్ధుడు-బుద్ధత్వం అనేవి హృదయాలలో జీర్ణించుకుపోయాయి. ఈ బుద్ధపూర్ణిమ సందర్భంగా ఇతరుల నుండి ఏమీ ఆశించకుండా కరుణ, ప్రేమలను తోటివారికి పంచిపెట్టాలన్న లక్ష్యాన్ని స్వీకరిద్దాం. అదే బుద్ధ భగవానునికి మనం అర్పించే నిజమైన శ్రద్ధాంజలి.

★★★

మెట్టు తర్వాత మెట్టు ఎక్కడమే శ్రేష్ఠం

తిరుచునాపల్లిలోని పాఠశాలలో చేరడానికి ఒక విద్యార్థి వచ్చాడు. పాఠశాల నియమం ప్రకారం అతనికి ప్రవేశ పరీక్ష నిర్వహించారు. అతనికి వచ్చిన మార్కులు చూచి ప్రధానాచార్యులు ఆశ్చర్యపోయాడు. “నీవు హైస్కూల్లో కాదు. కాలేజీలో చేరవచ్చు” అన్నాడు విద్యార్థితో. దానికి ఆ విద్యార్థి “అయ్యో! మార్కులు బాగా వచ్చాయని ఒక వ్యవస్థను భంగపరచడం నాకు ఇష్టం లేదు. మెట్టు తర్వాత మెట్టు ఎక్కుతూపోవడమే శ్రేష్ఠం. రాచబాటను వదిలి గోడలు దూకడం మంచిది కాదు. నా వయస్సుకు తగిన తరగతిలోనే చేర్చుకోండి.” అన్నాడు వినయంగా.

దూరదర్శి, వినయశీలి అయిన ఆ విద్యార్థి ఎవరో కాదు. వైజ్ఞానిక అనుసంధానాలలో నోబెల్ బహుమతిని పొందిన సి.వి. రామన్.

(ప్రజ్ఞాపురాణ కథలనుండి)

కొంచెమైనా ఇతరుల కోసం జీవించలేనివాడు తనకోసం అసలే జీవించలేడు.

పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి-2

మనం మన మార్గాన్ని మార్చుకోవాలి

నాయనలారా! రావణాసురుని వలె ధన సంపాదనకై పరుగులు తీయకండి. పైకి మాత్రం దైవ నామం స్మరిస్తూ, కుటుంబ సభ్యుల కోసం కూడబెట్టే పనులు చేయకండి. మీ ప్రతిభాపాటవాలను, మీ శక్తి యుక్తులను రాబోయే తరాలకు ధనాన్ని అందించే పనిలో ఖర్చు చేస్తున్నారు. అది కాదు చేయవలసింది. జీవితానికి ఒక లక్ష్యాన్ని ఏర్పరచుకోండి. దానిని అనుసరించి కార్యక్రమాలు చేపట్టండి. మీ స్వార్థపరమైన పనులకు మాత్రమే రామ నామాన్ని జపించకండి. దైవనామం జపించాలంటే మనం మన మార్గాన్ని మార్చుకోవాలి.

బందిపోటు అంగుళీమాలుడి పేరు వినే ఉంటారు. అతడు మహా క్రూరుడు. దారికాచి వచ్చేపోయే వారిని చంపి దోచుకునేవాడు. ఎంతమందిని చంపాడో! వారి చేతి బొటనవ్రేళ్లను నరికేవాడు. ఆ వ్రేళ్లను మాలగా గుచ్చి మెడలో ధరించేవాడు. అందుకే అంగుళీమాలుడు అయ్యాడు. అతడు బుద్ధదేవుని చంపుదామని వెళ్లాడు. పూర్తిగా తన మార్గాన్నే మార్చుకున్నాడు. “బుద్ధం శరణం గచ్ఛామి” అన్నాడు. బౌద్ధభిక్షుకుడు అయ్యాడు. బౌద్ధమత ప్రచారం కోసం ఇండోనేషియాకు వెళ్లాడు. అక్కడ నుండి జావా, మలయా, సింగపూర్ వెళ్లాడు. 2 సంవత్సరాలపాటు ఈ నాలుగు దేశాలలో బౌద్ధాన్ని ప్రచారం చేయడానికి నిర్విరామకృషి చేశాడు. మనం ఇక్కడ గమనించాల్సిన విషయం జాగ్రత్తగా వినండి. బౌద్ధ భిక్షువు అయ్యాక అంగుళీమాలుడు దోపిడీలు చెయ్యలేదు. హత్యలు చెయ్యలేదు. ఎవరివీ బొటనవ్రేళ్లు నరకలేదు. పూర్తిగా మారిపోయాడు. అదీ మార్పు అంటే.

నాటకాల్లో అయితే పాత్రకు తగిన వేషం వేస్తాం. వెయ్యాలి కూడా. కాని జీవితంలో మాత్రం కపటనాటకాలు ఆడవద్దు. పగటివేషాలు వెయ్యవద్దు. భజనలు, కీర్తనలు చేసిన

నాలుక పవిత్రం అవుతుంది. జిహ్వయొక్క మహత్తును శృంగి కథలో చెప్పుకున్నాం. నాలుక యొక్క మహత్తును మరికొంత వివరిస్తాను. శ్రద్ధగా వినండి. నాలుకతో ఇతరులకు సలహాలు ఇవ్వవచ్చు. ఉపదేశాలు చేయవచ్చు. వరాల వర్షం కురిపించవచ్చు. ఆశీర్వదించవచ్చు. చాంద్రాయణప్రతం గురించి తెలుపుతూ జిహ్వను ఎలా అదుపులో పెట్టుకోవాలో చెప్పాను. పరీక్షిత్తు కథలో వారంరోజుల్లో భాగవతం విన్నాడు అని చెప్పాను. భాగవతం వినడం అంటే ఏమిటి? కృష్ణునికి సంబంధించిన కథ లేనా? అవి వింటే స్వర్గం వస్తుందా? రాదు. సంస్కరించబడిన జిహ్వవల్ల వెలువడే వాణిని వినాలి. వాణిలో ప్రాణం ఉండాలి. అప్పుడే శబ్దాలతో పాటు శక్తి ఉద్భవిస్తుంది. వాణి పరిశుద్ధమైన ఆత్మనుండి రావాలి. జిహ్వతో చిలుక కూడా పలుకుతుంది. అదే మాదిరి టేపేరికార్డర్ పలుకుతుంది. గ్రామ్ఫోన్ రికార్డు పలుకుతుంది.

నేను ఆఫ్రికా వెళ్లినప్పుడు కెన్యాలో కాంగోకు చెందిన ఒక వ్యక్తి చిలుక చేత గాయత్రీ మంత్రం చెప్పించాడు. దానిని నేను టేపు చేశాను. ఈ సారి కలిసినప్పుడు వినిపిస్తాను. అది పలికినంత స్పష్టంగా మీరు కూడా పలకలేరేమో! ఆ చిలుక పేరు పౌలీ. నల్లరంగులో ఉన్న ఆ చిలుక, పావురంకంటే పెద్దది. అది మనిషి చెప్పినట్లే గాయత్రీ మంత్రాన్ని చెప్పింది. నాలుకలో ఏదన్నా మ్యాజిక్ ఉందా? లేదు. అసలు మ్యాజిక్ అంతా సంస్కరణలోనే ఉంది. భాగవతాన్ని రచించిన వ్యాసుడు పరీక్షిత్తుకు భాగవతాన్ని వినిపించినా, ఆయనకు మోక్షం వచ్చేదికాదు. పరీక్షిత్తుకు పండితులు అనేకమంది విద్వాంసుల పేర్లను చెప్పారు. ఆయన ఎవరినీ అంగీకరించలేదు. అప్పుడు శుకదేవుని పేరు చెప్పారు. శుకదేవుడు వ్యాసుని కుమారుడు. 24,25 సంవత్సరాల యువకుడు. 90 సంవత్సరాలు దాటిన మహాతపస్వి. భాగవత

ఏపనీ చేయని వ్యక్తికి తినే అర్హత లేదు.

రచయిత అయిన వ్యాసభగవానునే తిరస్కరించాడు. శుకమహర్షి పేరు చెప్పగానే సంతోషంతో అంగీకరించాడు. అందరు ఆశ్చర్యపోయారు. కారణం అడిగారు. వ్యాసునికీ, శుకునికీ గల వ్యత్యాసాన్ని పరీక్షిస్తు క్రింద కథ ద్వారా వివరించాడు.

“ఒకసారి నేను వేటకు వెళ్లాను. వేటాడుతూ వేటాడుతూ దారి తప్పాను. నాతో వచ్చినవారంతా కనిపించటం లేదు. ఒంటరిగా తిరుగుతూ ఉన్నాను. నా గుఱ్ఱానికి విపరీతంగా దాహం వేసింది. నాకూ దాహంగానే ఉంది. సరోవరాన్ని వెదుక్కుంటూ వెళ్లాను. సుందరమైన సరోవరం కనిపించింది. దానిలో అంతకంటే సుందరమైన కన్యలు స్నానం చేస్తున్నారు. వారు పూర్తి నగ్నంగా ఉన్నారు. ఆ సమయంలో దగ్గరకు పోరాదని నిశ్చయించుకున్నాను. దూరంగా నిలబడి వేచిచూస్తున్నాను. అదే సమయంలో కనీసం గోచీ కూడా పెట్టుకోని 24 సంవత్సరాల యువ సన్యాసి వచ్చి సరోవరంలో నీరు త్రాగాడు. తన దోవనతాను పోయాడు. కన్యలు ఏమాత్రం సంకోచించకుండా స్నానం చేస్తూనే ఉన్నారు. ఇది చూచి నేను చాలా ఆశ్చర్యపడ్డాను. ఇంతలో ఒక వృద్ధ మహర్షి అటుగా రావడం చూశారు కన్యలు. హడావుడిగా ఒడ్డుకు చేరి తమ తమ దుస్తులు తీసుకొని పొదలలో దాక్కున్నారు. ఆ వృద్ధుడు వచ్చి నీరు త్రాగి వెళ్ళి పోయాడు. మెల్లగా వారంతా దుస్తులు ధరించి బయటకు వచ్చారు. ఇదంతా నాకు చాలా వింతగా అనిపించింది. నగ్నంగా ఉన్న యువకుడు వచ్చి, నీరు త్రాగి వెళ్ళినా వీరు పట్టించుకోలేదు. 90 ఏండ్ల దాటిన వృద్ధుడు వస్తే, సిగ్గుపడి పారిపోయారు. ఏమిటో తెలుసుకోవాలి అనిపించింది. మెల్లగా వారి దగ్గరకు చేరాను. నా పేరు, ఊరు, హోదా అన్నీ చెప్పాను. మీ ప్రవర్తనకు కారణం ఏంటి? అని అడిగాను. వారు నవ్వుతూ ఇలా చెప్పారు.

“ఆ వచ్చిన వృద్ధుడు వ్యాసమహర్షి. యువకుడు ఆయన కుమారుడైన శుకుడు. శుకదేవుడు పరమహంస. ఆయనకు స్త్రీ, పురుష భేదం తెలియదు. అందుకే మాకు ఏమాత్రం అభ్యంతరం అనిపించలేదు. వ్యాసుడు విచిత్రవీర్యుని భార్యలకు

సంతానాన్ని కలిగించాడు. ఈ శుకుడు కూడా ఆయన కుమారుడే అందుకే ఆయన రాగానే పారిపోయాం.”

ఇక్కడ మంత్రంకాదు ముఖ్యం. వ్యక్తిత్వం. అందువల్లనే నేను శుకమహర్షిని కోరుకున్నాను. అంటూ ముగించాడు. వ్యక్తిత్వం ఉన్నవారు చదివితేనే మంత్రానికి శక్తి పుడుతుంది. అప్పుడే ఇతరులకు వరంకానీ, శాపంకానీ, అశీర్వచనం కానీ ఇవ్వగలుగుతారు. అలాంటి వ్యక్తిత్వం గలవాని వాక్కు భగవంతుని చెవి వరకు చేరుతుంది. అటువంటి వాక్యే మంత్రం. మిగిలిన మాటలన్నీ ఉచ్చారణ మాత్రమే. శబ్దాల కూర్పును మంత్రం అనుకోకూడదు. మా గ్రామంలో ఒక రాగూర్ సాహబ్ ఉండేవాడు. ఆయన ఎక్కడ కూర్చున్నా పిల్లలందరూ ఆయన చుట్టూ చేరి పెదనాన్న అంటూ గారాం చేసేవాళ్ళు. ఆయన కూడా వారిని కూర్చోబెట్టి మొదట పిల్లి అరుపు, తర్వాత కుక్క అరుపు, మేక అరుపు మొదలయినవన్నీ వినిపించి పిల్లలను సంతోషపెట్టేవాడు. దాదాపు ఒకగంట సేపు అలా కాలక్షేపం చేసి ఆనందంగా ఇండ్లకు వెళ్లిపోయేవారు. మీరు కూడా రాగూరు పెదనాన్న వలె రకరకాల ధ్వనులు ప్రార్థనల ద్వారా, శ్లోకాల ద్వారా, మంత్రాల ద్వారా వినిపించి భగవంతుని సంతోష పెట్టాలి అనుకుంటారు. మీ పొగడ్డలతో మెప్పించాలి అనుకుంటారు. పరమాత్ముడు అన్నీ వింటాడు. కానీ మిమ్మల్ని పట్టించుకోడు. ఆయన గమనించేది మీ శ్రద్ధా విశ్వాసాలను మాత్రమే అని గ్రహించండి.

నాకు తెలిసిన ఒక పెద్ద మనిషి దగ్గర ఒక రుద్రాక్షమాల ఉండేది. అది తాతముత్తాతల నాటిది. ఆయన ఏదో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. రుద్రాక్షమాల అనవసరంగా పడి ఉందని చెప్పి, నా చేతిలో పెట్టాడు. నేను దానిని తీసుకుని పూజలో పెట్టాను. అది గమనించిన మరొక్క పెద్ద మనిషి రుద్రాక్షల గురించి చర్చించాడు. నాకు లభించిన సిద్ధులన్నీ ఆ మాలవల్లనే అని ఆయన అభిప్రాయం. కావాలంటే ఈ రుద్రాక్షమాలను తీసుకునిపో అన్నాను. “వద్దు గురువుగారూ! నేను దీనిని తీసుకోవోతే మీ సిద్ధులన్నీ మాయమైపోతాయి.” అన్నాడు.

ఎంత లోతైన అగాధంనుండైనా అత్యున్నత శిఖరానికి మార్గం ఉంటుంది.

“పరవాలేదు నాకు సిద్ధులు అవసరం అయినప్పుడు నేను అడిగి తెచ్చుకుంటానులే. ఇప్పుడైతే నువ్వు తీసుకుపో” అని ఇచ్చేశాను. ఇదే విధంగా మరో పెద్దమనిషి నాకు దక్షిణా వర్తశంఖాన్ని ఇచ్చాడు. అంటే అన్నిశంఖాలవలె ఉత్తరంవైపుకు కాకుండా, దక్షిణం వైపుకు తిరిగి ఉండే శంఖం అన్నమాట. ఈ దక్షిణావర్త శంఖాలు సెశేల్స్ లో దొరుకుతాయి. సెశేల్స్ ప్రాన్సు దగ్గరలో ఉన్న ఒక ద్వీపం. అది ఒకప్పుడు ప్రాన్సులో ఒక భాగం. రెండు సంవత్సరాల క్రిందటే స్వతంత్రం పొందింది. ఈశంఖాలు అక్కడ దొరకుతాయి. ఆయన ఇవ్వగానే ఇది నాకెందుకు? నేనేం చేసుకోను? అనిపించింది. అయినా ఇచ్చాడు కాబట్టి తీసుకుని దగ్గర ఉంచాను. రాజస్థాన్ లో ఒక సంస్థానాధిపతి దక్షిణావర్తశంఖం గురించి ప్రస్తావించాడు. దానివల్ల చాలా లాభాలు కలుగుతాయనీ, దొరికితే ఒకటి తెప్పించి ఇవ్వుమనీ కోరాడు. నా దగ్గర ఉన్న దానిని ఇవ్వబోయాను. వద్దు అన్నాడు. ఏం ఎందుకని? అన్నాను. “మీ దగ్గరనుండి తీసుకుంటే మీ లక్ష్మి వెళ్లిపోతుంది వద్దు” అన్నాడు. పోతే పోయిందిలే అని దానిని ఇచ్చివేశాను. రెండు సంవత్సరాల తర్వాత నాశంఖం నాకు తెచ్చి ఇచ్చాడు బలవంతంగా. తర్వాత తెలిసింది. ఆయనకు రెండు లక్షలు నష్టం వచ్చినట్లు. దీనిని బట్టి ఏమి తెలుస్తున్నది? కర్మకాండల వల్ల వస్తు సామాగ్రి వల్ల ప్రయోజనం లేదు అనే కదా!

అధ్యాత్మను అందరూ గారడీ అనుకుంటారు. అది తప్పు గారడీవాడు కన్ను, ముక్కు, చెవి, నోరు, కాలు, చెయ్యి మొదలైన ఇంద్రియాలను ఉపయోగించి చమత్కారాలు చూపిస్తాడు. అతనికి వ్యక్తిత్వం అక్కరలేదు. అధ్యాత్మ ఇంద్రజాలం అవయవాల కదలికతో కుదరదు. దానికి వ్యక్తిత్వ వికాసం కావాలి. స్వరం ద్వారా మంత్రాలు చదవబడతాయి. స్వరము అంటే జిహ్వా, జిహ్వా అంటే సరస్వతి. సరస్వతి పలికిన మాటలు సార్థకం కావాలి. సరస్వతి జ్ఞానానికి అధిష్ఠాన దేవత. మనకు కనిపించే జిహ్వా మాంసం ఖండం మాత్రమే. ఆ మాంస ఖండాన్ని ఉపాసించిననాడు నాలుక సాక్షాత్తు సరస్వతి అయిపోతుంది.

మీనాలుకతో మీరు రెండు రకాల ఉపాసన చేయాలి.

1. ఆహారం పట్ల నియంత్రణ కలిగి ఉండాలి. ఆహారం కేవలం అన్నం మాత్రమే కాదు. మనం జీవించడానికి ఉపయోగపడే గాలి, నీరు, ధాన్యాలు, పానీయాలు మొదలైనవన్నీ ఆహారమే. ఆహారాన్ని అనుసరించే వ్యక్తిత్వం తయారవుతుంది. మనం తిన్న తిండి ద్వారానే రక్తం ఉత్పత్తి అవుతుంది. రక్తంతోనే ఆహారం జీర్ణం అవుతుంది. అందువల్ల ఆహారం పరిమితంగానూ, సాత్వికంగానూ ఉండాలి. మరొక్కవిషయం గుర్తు పెట్టుకోవాలి. మనం తినే ఆహారపదార్థాలు సక్రమంగా సంపాదించినవై ఉండాలి.

2. వాక్కు మీద నియంత్రణ. మనం మాట్లాడే ప్రతిమాటా పవిత్రమైనదిగానూ, సత్యమైనదిగానూ ఉండాలి. అప్పుడే మనం చదివే మంత్రాలు ఫలిస్తాయి. అప్పుడే సమాజంలో మనకు మంచి మిత్రులు ఏర్పడతారు. మాటలో నియంత్రణ లేకపోతే ఏ పనినీ సాధించలేము. అధికంగా మాట్లాడితే ప్రాణశక్తి అధికంగా ఖర్చు అవుతుంది. అందువల్ల అధికశాతం మౌనాన్ని పాటించాల్సి వస్తుంది. గాంధీజీ వారానికి ఒక రోజు మౌనం పాటించేవారు. మీరు రోజూ ఉదయం పూట రెండుగంటలు మౌనం పాటించండి. మౌనం వల్ల శక్తి పెరుగుతుంది. అందువల్ల వ్యర్థమైన మాటల్ని విడిచిపెట్టవచ్చు.

ప్రాచీన ఋషుల మాట ప్రకారం నోటి నుండి మాట బయటకు రావడానికి అనేక కండరాలు పనిచేయాలి. అందులో ఒక్కటి పని చేయకపోయినా మాటరాదు. హిమాలయాలకు వెళ్లి ఏడాది తపస్సు చేశాను. అక్కడ మాట్లాడేవారు ఎవరూ లేరు. తప్పని సరిగా మాట్లాడవలసివస్తే చాలా కొద్ది సమయం మాట్లాడేవాడిని. మాట్లాడడం తగ్గించినందువల్ల ఇతరులను కష్టబెట్టడం, నిందించడం, పరుషంగా పలకడం లాంటివి లేవు. అహంకారం అణిగి పోయింది. అనవసరంగా తిట్టి నోటిని కంపుచేసుకోవద్దు. అప్పుడే ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి సాధ్యం.

★★★

దారిద్ర్యబాధ కటువైనదే - కానీ ఋణబాధ దారుణమైనది.

వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికత

కర్మసిద్ధాంత ఆవిష్కర్త-విశ్వవారా ఋషి

విశ్వవారా ఋషికన్య. ఆమె వైజ్ఞానిక, ఆధ్యాత్మికత పరంగా కర్మసిద్ధాంతంపై అనుసంధానం చేస్తున్నది. ఇంద్రియాలకు గోచరించే విధంగా, బుద్ధి తలంలో అంతర్ ప్రజ్ఞ, సమాధి స్థితిలో నుంచి ఉత్పన్నమయే ప్రజ్ఞ మొదలైన తలాలపై అనుసంధానం చేస్తున్నది. జడవాదుల (భౌతిక జగత్తే అంతా అని అనుకునేవారు) అన్వేషణ ఇంద్రియాలకు గోచరించే విధంగా, బుద్ధికి అర్థమయ్యే తలాలలో ఉంటుంది. వారు అవగాహన పెంచుకునేందుకు టెలిస్కోపు, మైక్రోస్కోపు వంటి యంత్రాలను ఉపయోగించుకుంటారు. అంతకంటే ముందుకు వీరు పోలేరు. కాని వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికతలో ఈ యంత్రములతో పాటు బుద్ధి కుశలత్వం, అంతర్ ప్రజ్ఞలను కూడా వినియోగించుకుంటారు. దీని ఫల స్వరూపంగా భౌతిక పదార్థములు భౌతిక శక్తులే కాక సమస్త విషయములు వాటిలో తపాతులు, వాటి వివిధ ఆయాయములు ప్రత్యక్షమవుతాయి. శోధన (రిసెర్చి) యొక్క సమగ్రమైన పద్ధతి ఇది.

విశ్వవారా ఈ పద్ధతిలో నిష్ణాతురాలు. వయస్సు చూస్తే ఇప్పుడే యవ్వనంలో అడుగుపెట్టున్నది. తెల్లని రంగు, పొడవాటి కాళ్ళు, సన్నని శరీరం, సౌమ్యముఖం, నేత్రాలలో తేజస్సు, సరళత్వం, ఋషికన్యలే కాదు, రాజ కన్యలే కాదు, దేవకన్యలు కూడా ఆమెను సౌందర్యానికి ప్రతిరూపంగా భావించేవారు. అగ్ని తత్వ ప్రధానమైన దేవలోకవాసుల సౌందర్యం ఆమె ముందు ఎందుకు కొరగాదు. కాని వారి ఐశ్వర్యం, భోగలాలన ఆమెకు రుచించవు. ఆమె అత్రివంశంలో జన్మించింది. అత్రి మహర్షి అనసూయా దేవి ఆమె తల్లి దండ్రులు కారు. కాని వారి స్నేహ సౌభాగ్యం ఆమెకు మెండుగా లభించింది. వారి సంరక్షణలో వారి సంస్కారములతో చిన్న వయస్సులోనే ఋగ్వేదంలోని ఐదవ మండలం, ద్వితీయ అనువాకంలోని 68వ సూక్తంలోని 6వ బుక్కును సాక్షాత్కరించుకున్నది. దీని తరువాత అనసూయాదేవి

ప్రేరణతో కర్మసిద్ధాంత ఆలోచనలలో మునిగిపోయింది. వారి ఆశ్రమం నుంచి కొద్ది దూరంలో ఉన్న పయస్వినీనదీ తీరంలో ఆమె కుటీరం ఉన్నది. ఆమె దానిలో కఠినమైన తపస్సు, అవిరామ స్వాధ్యాయం, పరిశోధనలు చేసేది.

ఆమె తన నిరంతర ప్రయత్నాల ద్వారా క్రియ యొక్క ప్రభావం తాత్కాలికంగా ఉంటుందని కర్మ యొక్క ప్రభావం జన్మజన్మాంతరాల వరకు ఉంటుందని తెలుసుకున్నది. క్రియలో ఏ విధమైన ఇచ్చ, భావన, సంకల్పాలు ఉండవు. ఈ కారణంవల్ల పదార్థ చేతనలో చేసినా దానికి తగిన సంస్కారములు నిర్మించబడవు. కర్మలో ఇచ్చ, భావన, సంకల్పాల ప్రేరణ ఉంటుంది. తనకు తాను చేసుకునే పనులలో కర్మ ఉండదు. ఇతరులతో చేయించే పనులలో తాను సమర్థించే పనులలో కర్మ చోటు చేసుకుంటుంది. “చేసిన, చేయించిన, ఆమోదించిన” ఈ మూడు రకాల కర్మలకు సునిశ్చితమైన పరిణామాలు ఉంటాయి.

జీవి ఇచ్చ, భావన , సంకల్పం చేయలేని యోనుల ద్వారా చేసే క్రియలకు కర్మ, కర్మ బంధముల స్వరూపం ఉండదు. అవి తాత్కాలిక ప్రభావం చూపించి సమాప్తమవుతాయని విశ్వవారా తెలుసుకున్నది. ఈగ, దోమ, పురుగులు చేసే క్రియలు, పశు పక్షుల ద్వారా జరిగే పనులు సూక్ష్మస్థాయిలో ఉన్న భూత ప్రేత పిశాచాల ద్వారా జరిగే క్రియలు ఇటువంటివే అని విశ్వవారా తెలుసుకున్నది. కేవలం క్రియలు తప్ప, కర్మ జరగని యోనులను భోగయోనులంటారు. ఆ యోనులలో కేవలం తమ ప్రారబ్ధాన్ని అనుభవించటం జరుగుతుంది. క్రొత్త కర్మ చేయడం కుదరదు. మనిషికి సంబంధించిన కర్మ సిద్ధాంతం అతి సూక్ష్మమైనది. లోతైనది. జటిలమైనది. ఇక్కడ ప్రారబ్ధం అనుభవించడంతో పాటు క్రొత్త కర్మ చేయబడుతుంది.

విశ్వవారా తాను తెలుసుకున్న విషయాలను అనసూయా దేవికి చెప్పినపుడు ఆమె చిన్నగా నవ్వి సూర్య సావిత్రి, హవిధనుల

వ్యక్తులూ, జాతులూ నశిస్తూ ఉంటాయి - మానవ ప్రగతి మాత్రం ఆగదు.

వైపు చూచింది. వారు ఇరువురు ఇంతకు ముందే ఆమెను కలుసుకునేందుకు వచ్చారు. వీరు కూడా విశ్వవారా మాటలు వింటున్నారు. ప్రభావితం అయ్యారు. కాని విశ్వవారా అనసూయాదేవి మాటలు వినటానికి తొందరపడుతోంది. అది చూచిన అనసూయాదేవి ఇలా అన్నది. పుత్రీ! క్రియ అనేది కేవలం జడతలం పై జరుగుతుంది. అది పదార్థం కావచ్చు. శరీరం కావచ్చు. కాని కర్మ అనేది జడ-చైతన్య రెండు తలాలలో ఒకేసారి జరుగుతుంది. కాని దీనిలో కూడా సామాన్య జనుల, యోగుల-ఋషుల జీవనంలో ఒక తేడా ఉన్నది. సామాన్య జనులు ఇచ్చు, భావనలతో పాటు క్రియ చేయవలసి వస్తుంది. అప్పుడే కర్మ పూర్తవుతుంది. కాని యోగుల-ఋషుల యొక్క ఆలోచనల చేతనత్వం లేదా భావచేతనలో సకారాత్మక, సకారాత్మక ఆలోచనా తరంగాలు లేస్తూనే బాహ్య జగత్తులో ఆ సంఘటన సంభవిస్తుంది. అందువల్ల వారి ఆలోచన కూడా కర్మగా భావించబడుతుంది. అంతేగాక కర్మఫల విధానం తన పని తాను చేసుకుంటూపోతుంది.

అనసూయాదేవి యొక్క మాటల కథనం కొత్త విషయం విశ్వవారాను ఆలోచింపజేస్తున్నది. ఆమె -“అమ్మా! సామాన్య జనులు పరిస్థితులవల్ల అనుకున్న క్రియ చేయలేకపోయినట్లయితే వారి మనస్సు సకారాత్మక, సకారాత్మకంగా ఆలోచిస్తున్నట్లయితే ఏమి జరుగుతుంది?” అని అడిగింది. అనసూయాదేవి ఇలా అన్నది. “పుత్రీ! చక్కని ప్రశ్నవేశావు. అలాంటి స్థితిలో సకారాత్మక, సకారాత్మక ఆలోచనల, వాటితో కూడిన భావనలు తీవ్రతను బట్టి చిత్తం మీద సంస్కారం ఉత్పన్నం అవుతుంది. ఈ సంస్కారం భవిష్యత్తులో తగు విధంగా కర్మ జరిగే పరిస్థితులను ఉత్పన్నం చేస్తుంది. కర్మానుసారం మంచి చెడు పరిణామాలు కూడా జరుగుతాయి.”

“కర్మ యొక్క పరిణామ ప్రక్రియ ఏ విధంగా ఉంటుంది.” అని హవిధని అడిగింది. జరుగుతున్న సంభాషణ ఆమె జాగ్రత్తగా వింటున్నది. అనసూయాదేవి సమాధానంగా ఇలా అన్నది. “కర్మల పరిణామ ప్రక్రియే కర్మఫల విధానాన్ని పూర్తి చేస్తుంది. ప్రతి కర్మకు మూడు భాగాలుంటాయి. 1. క్రియ 2. ఆలోచనలు.

వీటి వల్లనే క్రియాన్నితం చేసే ప్రణాళికలు తయారవుతాయి. 3. భావము. ఇది ఎంత తీవ్రంగా ఉంటే సంకల్పం అంత తీవ్రంగా ఉంటుంది. ప్రతీ పని భావనాతలంలో అంకురించి సంకల్పానికి బీజం అవుతుంది. తరువాత దీనికి అనుగుణంగా ప్రణాళికలు తయారవుతాయి. తరువాత క్రియ జరుగుతుంది. ఈ మూడు తలాలలో వాటి వాటి శక్తులు వాటికుంటాయి. కర్మ పూర్తి అయినప్పుడు మూడు తలములలోని ఊర్జా (శక్తి) సంస్కారముల ఊర్జా (శక్తి) చిత్తభూమిలో ఏకత్రితమవుతాయి. ఈ సంచిత సంస్కారములు తీవ్రతను బట్టి ప్రారబ్ధ రూపంలో పరిపక్వమవుతాయి. (పండుతాయి) దీనిని అనుభవించటం సునిశ్చయం, అనివార్యం.

కర్మ జరిగినా కర్మఫలం లేకుండా చేయవచ్చా? కర్మ బంధములు లేకుండా చేయవచ్చా? ఈ ప్రశ్న సూర్య సావిత్రి అడిగింది. ఆమె ఇప్పటి వరకు జరుగుతున్న సంభాషణ మౌనంగా వింటున్నది. అనసూయాదేవి ఇలా సమాధానం ఇచ్చింది. “స్వధర్మ పాలనలో, కర్తవ్యంలో ఇది సంభవమే కాని దీనిలో ఎలాంటి ఇచ్చు, భావన, సంకల్పం కలుపకూడదు, ఉండకూడదు. ఇచ్చు, భావన కలిసినప్పటికీ “నేను చేసే ప్రతిపని యజ్ఞరూపుడైన నారాయణుడికి యజ్ఞీయ ఆహుతిగా సమర్పిస్తున్నాను అంటే కర్మబంధనాలుండవు. లౌకికమైన కోరికలు, భావనలు లేకుండా యజ్ఞీయ భావంతో, “ఇదం నమమ” భావంతో చేసే కర్మలు, కర్మబంధనానికి కారణమవు. ఈ విధంగా చేసే క్రియలకు తాత్కాలిక పరిణామములు తప్పనిసరిగా జరుగుతాయి. అనసూయాదేవి యొక్క ఈ పలుకులు విశ్వవారా చేసే పరిశోధనా కార్యక్రమంలో ఒక కొత్త గవాక్షం (కిటికి) తెరుచుకున్నది. అనసూయాదేవి దయతో ఇలా అన్నది. “పుత్రీ! క్రియా కర్మల పదార్థము చేతనల సమస్త ఊర్జా (శక్తి) ప్రయోగాలు కేవలం లోకహితం కొరకే చేయాలి. ఋషి దధ్యంగ్ అధర్వణ్ దీనినే నేర్పుగా చేస్తున్నాడు. ఆయన నిరంతరం కర్మ చేస్తూన్నప్పటికీ సమస్త కర్మ బంధనాల నుండి ముక్తి పొందాడు.

(అఖండ జ్యోతి జులై 2009)

జీవితంలో పెద్ద ప్రశ్న మృత్యువు - మృత్యువుకు సమాధానం జీవితం.

జీవించేకళ

పెద్దల పట్ల కృతజ్ఞత చూపండి

కుటుంబంలో పెద్దల నుండి పిల్లలకు, పాలన, పోషణ సంరక్షణ, మార్గదర్శనం వెబదలైన అనేక వరాలు అసంకల్పితంగానే లభిస్తాయి. వీటికి ప్రతిఫలముగా చిన్నవారు పెద్దవారిని గౌరవించాలి. తల్లి-దండ్రులు పిల్లల శరీరిక పాలన-పోషణ మాత్రమే కాక వారి మనస్సుకి తమ అనుభవాలను, ఆలోచనలను కూడా పంచి ఇస్తారు. మానసిక ఆకలి కూడా చాలా ముఖ్యమైనది. తల్లి-దండ్రులు జీవితమంతా ప్రేమ-మమతలను ఏవిధమైన పీనాసి తనము లేకుండా పిల్లల మీద చూపిస్తారు. దానికి కృతజ్ఞత చూపడం మనిషి యొక్క తప్పనిసరి కర్తవ్యము.

ప్రేమానురాగాలు శారీరిక పోషణ కన్నా వ్యక్తిత్వ వికాసం పై ఎక్కువ ప్రభావం చూపిస్తాయి. పెద్ద వారి స్నేహం, మమత పిల్లలకైతే చాలా ముఖ్యమైనవి. అయితే పెద్దవారిలో కూడా ఇది పులకింతతో కూడిన అనుభూతిని, శక్తిని ఇస్తుంది. పెద్దవారి అండ, విలువ వారితో కలిసి ఉండే వారికే తెలుస్తుంది. వారి స్నేహపూరితమైన మనోభావాలు, ముందు జాగ్రత్త, పరిపక్వత చెందిన మనస్సు కుటుంబములోని ప్రతి సభ్యునికి అవసరమే. కోరికల దిశను వారే అర్థం చేసుకోగలుగుతారు. తదనురూపంగా జరిగేట్లు చేయడం లేక సలహాలు ఇవ్వడం అవసరమయితే తప్పు మార్గాన వెళ్లేవారిని మందలించడం చేస్తూ ఉంటారు. వారి కున్న అనుభవం, పరిజ్ఞానం, సంతులిత నిర్ణయ శక్తి ప్రేమ ప్రభావముతో కుటుంబం నిరంతరం లాభం పొందుతుంది. ఎవరైతే వ్యక్తిత్వ నిర్మాణానికి ఇన్ని సాధనాలను కూడగట్టారో, సంరక్షణ, మార్గదర్శనం చేశారో, ప్రేమ-గారాబాలను పంచి ఇచ్చారో అటువంటి వారి పట్ల కృతజ్ఞతా భావము లేకుండా ఎవ్వరూ ఉండలేరు.

మనసులోని ఈ కృతజ్ఞత రెండు రూపాలలో ఉంటుంది. మొదటిది బహిరంగంగా సమాజంలో శిష్టాచార రూపంలో

ఉంటుంది. రెండవది ఆంతరిక మర్యాద రూపంగా ఉంటుంది. సామాజిక శిష్టాచారం బాహ్యక్రియల ద్వారా వ్యక్తీకరిస్తారు. అంటే పెద్దల ఎదుట మంచం మీద కూర్చోకుండా ఉండటం, వారి వద్దకు వెళ్లినప్పుడు తలవద్ద కాక, కాళ్ల వైపు నిలబడటం, నడుస్తున్నప్పుడు వారి వెనుక కాని, కూడాకాని నడవడం? ముందు-ముందుకి గెంతకుండా ఉండటం, పెద్దగా మాట్లాడకుండా ఉండటం, హాస్యమప్పుడు, వినోద సమయంలో కూడా అమర్యాదగా మాట్లాడకుండా ఉండటం, ప్రాతఃకాలం, సాయంకాలం, ఎక్కడికైనా వెళ్లేటప్పుడు వారికి అభివాదన చేయడం మొదలైనవన్నీ బాహ్య క్రియలన్న మాట. ఇంకా అంతర్గతంగా చేయవలసినవి వారిపట్ల గౌరవం, కృతజ్ఞత, నమ్రత, వినయశీలత కలిగి ఉండాలి. వ్యక్తిత్వపు మంచితనం, శ్రేష్టత వల్లనే ఇతరులకి మనపట్ల గౌరవం కలుగుతుంది. వినయశీలత వారి ప్రతీ పనిలోను కనిపించాలి. పెద్దల ఎదురుగా కూర్చునే విధానం, నడిచే విధానం, వారితో వ్యవహరించేతీరు, భావభంగిములు, నడత, వారితో మాట్లాడే విధానము, వారిలోని వినయాన్ని స్పష్టంగా ప్రతిఫలించేలాగ ఉండాలి. మానవుని వాణిలోని స్వరం ఉపయోగించిన పదాల కన్నా ఎక్కువ ముఖ్యమైనది. సరసంగా నమ్రతగా ఉండే స్వరం వేరుగా ఉంటుంది. కటువుగా ఉండే స్వరం, భావరహితమైన స్వరం వేరుగా ఉంటాయి. కాబట్టి పెద్దల పట్ల మనిషిలో ఉండే వినయ విధేయతలను అతడి స్వరం వల్లే తెలుసుకోవచ్చును.

పెద్దల పట్ల కృతజ్ఞతా భావం, వినయభావాలే సరిపోవు. ఈ భావనలు ఎన్నో కర్తవ్యాలను అపేక్షిస్తాయి. కృంగికృశించిపోయిన పెద్దలను తమతోపాటు ఉంచుకోవడాన్ని వారికి రెండు ముద్దులు పడేసి, ఒక మూల ఉండనివ్వడాన్ని కర్తవ్య నిర్వహణ అనరు. అది వారిని అవమాన పరచినట్లే అవుతుంది. ఈ వృద్ధాప్యంలో, వారి అసమర్థ పరిస్థితిలో వారికి ఎక్కువగా

పవిత్రత లేనిదే ప్రేమ లేదు - ప్రేమ లేనిదే శాంతి లేదు.

ఏం చేయలేకపోయినా, వారు మనని ఎంత బాగా చూసుకున్నారో, అలాగే చూసుకొని తీరాలి అని మానవత్వం, నైతికత ఘోషిస్తున్నాయి.

ఇంటి విషయాలలో పెద్దల సలహాలు సంప్రదింపులు చాలా లాభసాటిగా ఉంటాయి. వారి అనుభవాలు జటిలమైన చిక్కుముడులనుంచి ఎలా తప్పుకోవాలో చెప్తూఉంటాయి. కొన్ని విపత్తులనుండి వారి సలహా ఎన్నో ఆశ్చర్యకరమైన లాభాలను కలిగిస్తుంది. సమర్థులైన వృద్ధులకు దూరమైన గృహస్థులు ఎంతో నష్టపోతూ ఉంటారు. అంతే కాక శారీరకంగా వృద్ధులు కూడా కుటుంబానికి అనేక రకాలుగా సహాయపడ్డారు. వారి మార్గదర్శనమే ఎంతో లాభాన్ని చేకూరుస్తుంది.

కుటుంబం నుండి వీరు తీసుకునేది తక్కువ, ఇచ్చేది ఎక్కువగా ఉంటుంది. వారికి వ్యర్థమైన మానసిక చికాకు, అనవసర ఖర్చులు చాలా తక్కువగా ఉంటాయి. వారు ప్రతి నిమిషం తమ కుటుంబము, ఇరుగుపొరుగువారి క్షేమాన్నే కాంక్షిస్తారు. వారు భజన-పూజకు వెచ్చించే సమయం కుటుంబములో ఆస్తిక వాతావరణాన్ని నిర్మిస్తుంది. ఈ విధంగా శ్రేష్టమైన సాత్విక జీవితాన్ని అభ్యసించే వృద్ధుల దినచర్య కుటుంబానికి ప్రశంసనిచ్చే, ఒక మంచి ప్రేరణనిచ్చే శక్తిగా తయారవుతుంది.

కాబట్టి కుటుంబములో ఉండే ఇటువంటి వృద్ధులకు దేవతలకు ఇచ్చే గౌరవం ఇవ్వడం అత్యవసరం. వారి పట్ల శ్రద్ధను చూపాలి. వారి సలహా తీసుకొని ఏ కార్యమునైనా మొదలు పెట్టాలి. వారికి పొద్దుటినుండి సాయంకాలం వరకు చేసిన పనులను గురించి వివరించాలి. కుటుంబంలో ఇది యధావిధిగా జరిగిపోతూ ఉండాలి. పూజ, ఉపాసన చేసేటప్పుడు పిల్లలు అల్లరి చేయకుండా చూసుకోవాలి. వారి ఇష్టాలకి విలువనివ్వాలి. వారికి ఇష్టమైన పత్రికలు, వారపత్రికలు నియమంగా తెప్పించాలి. వారు బయట వ్యాహళికి వెళ్లడానికి పెట్టుకున్న సమయాన్ని మాటలలో పెట్టి వృధా చేయకూడదు. వారికి తగిన అనుకూలమైన భోజనాన్ని పెట్టాలి. దంతములు లేకపోతే గట్టి వస్తువులు తినలేరు.

అదే విధంగా వారికి చిన్నప్పటి నుండి ఉన్న ఆహారపు అలవాట్లకు అనుగుణంగా ఆహారాన్ని ఇవ్వాలి. అంతేకాక యధాశక్తి పాలు, మజ్జిగ, పచ్చికూరలు పండ్లు మొదలైనవి వారికి ఇవ్వాలి. చిరుతిళ్లు వారికి సరిపడవు. కాబట్టి బాగా జీర్ణమయ్యే పోషక తత్వాలతో ఉన్న భోజనాన్ని పెట్టాలి.

వృద్ధులతో మన ప్రవర్తన సరిగ్గా ఉంటే, సరిఅయిన ఆదరాభిమానాలు, గౌరవం ఇస్తే వారు ఇంటిపనులలో ఆసక్తిని పెంచుకుని, పిల్లలతో ఆడుకోవడం చేస్తూ ఉంటారు. వారికి పిల్లల సాన్నిధ్యం ఎంతో ఆనందాన్ని కలుగజేస్తుంది. పిల్లలతో ఆడి, ఆడించడం వల్ల వారిలో ఉత్సాహం ఇనుమడిస్తుంది. అయితే వారిపై పిల్లల భారమంతా మోపేస్తే వారికి నిరుత్సాహమొస్తుంది. అంతేకాక మాటి మాటికి పిల్లలను చూడుమని పురమాయించడం వల్ల వారి స్వాభిమానం దెబ్బ తింటుంది. ఎందుకంటే వారు ఇంటి నౌకర్లు కారు కదా! వారికి ఈ విధమైన దుఃఖాన్ని కలిగించడం చాలా పెద్ద అపరాధం.

చాలామంది వృద్ధులు సాధారణంగా తమ పని తాము చేసుకోలేరు. బట్టలు ఉతకడం మంచం మోయడం వారికి మనమే చేయాల్సిఉంటుంది. వారికి శారీరక సేవలు కూడా చేయల్సి వస్తుంది. జేబు ఖర్చులు ఇచ్చి వారి ఇష్టానుసారం ఖర్చుపెట్టుకోనివ్వాలి. వృద్ధులకి ఏం అవసరం ఉంటుంది? తిని ఒక మూల పడి ఉండవచ్చుకదా అని భావింపరాదు.

వృద్ధుల మనోరంజనముపై కూడా ధ్యాస ఉంచాలి. ఎందుకంటే పెద్దతనంలో చిరాకు పెరుగుతుంది. వారి అభిరుచికి తగినట్లు దేవాలయాలకు తీసుకువెళ్ళాలి. అప్పుడప్పుడు పూర్తి కుటుంబంతో కలుపుకుని బయటకు తీసుకుపోతూ ఉండాలి. నేడు మన కుటుంబాలలో వృద్ధుల్ని చాలా అగౌరవపరుస్తున్నారు. కాబట్టి ఈ దృష్టి కోణం కుటుంబములో వారందరికి ఏర్పడాలి. ఎందుకంటే రేపు మనందరం వృద్ధులం అవుతాం. కాబట్టి ఈ చెడిన వ్యవస్థలో మార్పు తేవాలి.

(అనువాదం - లక్ష్మీసుందరి)

★★★

భేదాభిప్రాయాలు ఉన్నా సర్దుకుపోయి దంపతులు కలిసే ఉండాలి.

గాయత్రీమాత-24 శక్తిధారలు

బుద్ధి - సిద్ధి : 11,12

గాయత్రీ మహా శక్తి యొక్క గొప్పదనాన్ని ప్రశ్నించుకోవాలంటే విభిన్న దేవీ దేవతల యొక్క స్వరూప స్వభావాలను, వాహనములను, ఆయుధములను మొదలైన వాటనన్నింటినీ పరిశీలించాల్సి ఉంటుంది. దేవీదేవతలంతా కూడా గాయత్రీ మహా శక్తి యొక్క విశిష్ట ప్రవాహమే అని చెప్పాల్సివస్తుంది.

గాయత్రీ యొక్క 24 దేవతలలో ఒకరు గణేశ్. గణేశ్ అంటే వివేకంతో కూడిన బుద్ధికి దేవత అని అర్థం. వివేకంతో కూడిన దూరదృష్టి ఉన్న చోట గణపతి ఉంటాడు. సత్జ్ఞానమే గణపతి. గాయత్రీ మంత్రానికి మూలం సత్జ్ఞానమే. అందువల్ల గణపతి గాయత్రీమాత శక్తిధారలలో ప్రముఖంగా చెప్పబడుతున్నాడు.

గణపతికి ఇద్దరు సహచరులు ఉన్నారు. ఒకరు బుద్ధి మరొకరు సిద్ధి. బుద్ధి అంటే ఆత్మపరమైన సమృద్ధి. సిద్ధి అంటే జీవన క్రమంలో సాధించిన విజయం. (సఫలత) ఇవి రెండూ వివేకాన్ని అంటి పెట్టుకునే ఉంటాయి. గాయత్రీ సావిత్రి బ్రహ్మయొక్క సహచరులుగా చెప్పబడిన విధంగా 'బుద్ధి-సిద్ధి' గణేశుని సహచరులుగా చెప్పబడ్డారు. 'పర-అపర' అంటే 'గాయత్రీ - సావిత్రి' ల సహకారంతోనే పరబ్రహ్మ జడచేతనాలతో కూడి ఉన్న అఖిల విశ్వాన్ని నడిపించగలుగుతున్నాడు. వివేకం యొక్క స్వరూపాన్ని చెప్పడం కోసం దార్శనికులు 'బుద్ధి - సిద్ధి' లను సృజించారు. ఆత్మ బలం, జీవన సఫలత అనేవి కేవలం వివేకం మీదనే ఆధారపడి ఉన్నాయి.

'బుద్ధి' అంటే ఆత్మజ్ఞానం, ఆత్మబలం, ఆత్మానందం, ఆత్మవిస్తరణ, సమృద్ధి, విద్య, సమర్థత, సహయోగం అని అర్థం. ఇవే విశేషతలు గాయత్రీ - సావిత్రి లకు వర్తిస్తాయి. రెండూ కూడా విడదీయరాని జంటయే. ఇవి పరస్పర పూరకాలు. అంటే వివేకవంతుడు ఆత్మపరమైన బలంతోపాటు భౌతిక పరమైన ఉన్నతినీ కూడా పెంచుకుంటాడని అర్థం. అందువల్లనే ఈ రెండు శక్తులను గణేశ్ తో జోడించడం జరిగింది.

గణపతికి ఒకచేతిలో అంకుశం, రెండవ చేతిలో లడ్డా

ఉంటాయి. అంకుశం క్రమశిక్షణకు, లడ్డా సుఖసాధనకు చిహ్నాలు. క్రమశిక్షణ పాటించిన వ్యక్తి సంయమంతో సమర్థుడు అవుతాడు. అట్టి వ్యక్తికి సుఖసౌఖ్యాలు గుప్పిట్లోనే ఉంటాయి. మంచి వ్యక్తిత్వం గలవ్యక్తి తాను సంతోషంగా గడుపుతూ, ఇతరులను సంతోషపెడతాడు. ఈ సంతోష చిహ్నమే లడ్డా అని అర్థం చేసుకోవాలి. వివేకవంతుని వ్యక్తిత్వం దృశ్య, అదృశ్య జగత్తునుండి లాభాలను పొందుతూనే ఉంటుంది.

ఈ 'బుద్ధి-సిద్ధి' ల గురించి లోకంలో ఒక భ్రమ ఉంది. ఆకాశంలో ఎగరడం, నీళ్లమీదనడవడం, మాయమైపోవడం రూపం మార్చుకోవడం, గాలిలోనుండి వస్తువులను తెప్పించడం, చేతిలోని వాటిని మాయం చేయడం మొదలైన మహత్తులను ప్రదర్శించడాన్ని సిద్ధి అనుకుంటారు. ఇవన్నీ హస్తలాఘవంతోను, హిప్పాటిజం పద్ధతితోను చూపించే గారడీలు మాత్రమే. వీటి ద్వారా ప్రజలను సంతోషపెట్టడం, తమవైపు ఆకర్షించుకోవడం, ఇంకా వేరే అనుచిత లాభాలను ఆశిస్తూ ఉంటారు. ఈ విధమైన ప్రదర్శనలను, సాధనలను శాస్త్రాలలో ప్రతిక్షణం నిషేధిస్తూనే ఉన్నారు. హస్త లాఘవంతో నేర్పుగా చేసే ప్రదర్శనలకు ఆధ్యాత్మికతను అంటగట్టి మోసం చేస్తూ ఉంటారు. ఏ దృష్టితో చూచినా ఇవి హర్షణీయంకావు.

సాధకుడు తన ఉన్నతమైన వ్యక్తిత్వంతో ఆత్మ సంతోషాన్ని పొంది, మానవుల మధ్య దైవత్వభావనలతో లోకకళ్యాణం కొరకు కృషిచేయడమే నిజమైన బుద్ధి అని చెప్పవచ్చు. తన సంపాదనలో కొంత భాగాన్ని మంచి కార్యాలకు వినియోగించడమే నిజమైన సిద్ధి అనవచ్చు.

గాయత్రీ యొక్క పేర్లలో బుద్ధి-సిద్ధి అనేవి కూడా ఉన్నాయని తెలుసుకోవాలి. బుద్ధి పూర్వకంగా మంచి అలవాట్లను చేసుకున్న సాధకుడు పై రెండింటివల్ల లాభాన్ని పొందుతాడు. ఆ లాభమే గాయత్రీ ఉపాసనకు ప్రతిఫలం. గాయత్రీ మాతయే బుద్ధి-సిద్ధిల రూపంలో ప్రత్యక్షంగా ఫలితాలను ప్రసాదిస్తుంది.

★★★

సూర్యుడు పగటినీ, చంద్రుడు రాత్రినీ, సుపుత్రుడు వంశాన్నీ ప్రకాశింపచేస్తారు.

మహిళా జాగరణ

ఇప్పుడు అమ్మాయిలను బ్రతకనిస్తున్నారు

2000 జనాభాలో 12 మంది అమ్మాయిలు

“యత్రనార్యస్తు పూజ్యంతే తత్ర రమంతే దేవతాః” అని భావించే పవిత్రభారతదేశంలో రాజస్తాన్ ఒక రాష్ట్రం. ఆ రాష్ట్రంలో దేవ్దా ఒక గ్రామం. ఆ గ్రామ జనాభా ఇప్పుడు 2000. అందులో అమ్మాయిల సంఖ్య 12.

దేవ్దాలో 1890 లో ఆడపిల్ల వివాహం జరిగింది. తరువాత 1998 లో మళ్ళీ ఆడపిల్ల వివాహం జరిగింది. దాని తరువాత 2010 ఫిబ్రవరిలో మరొక్క ఆడపిల్ల వివాహం జరిగింది. అంటే శతాబ్దం తర్వాత ఆ ఊరి ప్రజలకు కనువిప్పు కలిగిందన్నమాట. ఈ 100 సంవత్సరాలలో పుట్టిన ఆడపిల్లలందరూ యమపురికి పంపించబడ్డారు. ఇప్పుడున్న 12 మంది బాలికలూ 10 సంవత్సరాలలోపు వారే.

ఆనాటి పరిస్థితి

దేవ్దా గ్రామ జనాభాలో 70% రాజపుత్ర కుటుంబాలే. ఆ గ్రామంలోని మగాళ్లకు జన్మను ఇవ్వడానికి తల్లి కావాలి. ఆ మగాళ్లు పెండ్లి చేసుకోవడానికి అమ్మాయిలు కావాలి. కాని ఆ అమ్మాయిల కడుపున మగపిల్లలే పుట్టాలి. ఆడపిల్లలు పుడితే ఏమాత్రం దయ లేకుండా చంపేసేవారు. ఊరి కట్టుబాటు ప్రకారం ఆడపిల్లల్ని ఎవరూ పెంచకూడదు. ఆ ఊర్లో ఆడవాళ్లంటే కేవలం తల్లులే. పిల్లలు ఉండేవారు కాదు. ఉండకూడదు.

తొలి అడుగు

100 సంవత్సరాల తర్వాత ఇందర్ సింగ్ అనే వ్యక్తి ఆ కట్టుబాటును సాహసంతో ధిక్కరించాడు. అతనికి పెండైన తర్వాత రెండు సంవత్సరాలకు కొడుకు పుట్టి మరణించాడు. వెంట వెంట మరో ఇద్దరు మగపిల్లలు పుట్టి మరణించారు.

నాల్గవ కాన్పులో ఆడపిల్ల పుట్టింది. ఊరు కట్టుబాటు ప్రకారం ఆ బిడ్డను చంపేయాలని ఊరిపెద్దలు శాసించారు. కాని ఇందర్ సింగ్ దంపతులు వారి ఆజ్ఞను ధిక్కరించారు. మా బిడ్డను మేం పెంచుకుంటాం అని గట్టిగా చెప్పేశారు. అనేక రకాలుగా బెదిరించారు. అయినావారు లెక్కచేయలేదు. చిట్టచివరకు వారిని వెలివేశారు. అయినా వారు భయపడలేదు. దంపతులిద్దరు ధైర్యంతో బిడ్డను పెంచి పెద్దచేశారు. చదువు సంధ్యలు ఇంట్లోనే నేర్పించారు. వీరి సాహసం కొంతమందికి కోపం తెప్పించింది. కొంతమందిని ఆలోచింపచేసింది. కొంతమందికి స్థిర నిర్ణయాలను ప్రసాదించింది. మెల్ల మెల్లగా ఊరి స్వరూప స్వభావాలే మారిపోగాయి. దాని ఫలితమే ఈ రోజు బతికి బట్టకట్టిన 12 మంది బాలికలు.

అన్నయ్య స్ఫూర్తితో మలి అడుగు

స్థిర నిర్ణయంతో పెంచి పెద్ద చేసిన బిడ్డకు 1998లో ఇందర్ సింగ్ పెండ్లి జరిపించాడు. సహజంగా గ్రామంలో ఆడపిల్లకు పెండ్లి జరిగితే ఊరి జనమంతా వచ్చి పాలు పంచుకుంటారు. కానీ ఇందర్ సింగ్ కూతురుకు పెండ్లి చేస్తే ఊరి జనం నుండి ముగ్గురో, నలుగురో వచ్చారు. అసలా పెండ్లినే తప్పుబట్టారు కొందరు. కొందరు పిల్లను పెంచడాన్ని తప్పుబట్టారు. అయినా పెండ్లి ఆగలేదు. జరిగిపోయింది.

ఇదంతా గమనిస్తున్న ఇందర్ సింగ్ తమ్ముడు పన్నాసింగ్ అన్నయ్య స్ఫూర్తితో తన కూతురు ‘షగుణ్’ ను పెంచి పెద్ద చేశాడు. బిడ్డకు విద్యాబుద్ధులు నేర్పించాడు. క్రమంగా ప్రజల మనస్సుల్లో మార్పు మొదలైంది. అన్నయ్య 1998లో బిడ్డకు పెండ్లి చేస్తే సరిగా 12 సంవత్సరాలకు 2010 ఫిబ్రవరిలో తమ్ముడు తనకుమార్తె షగుణ్ కు పెండ్లి చేశాడు. రంగ రంగ వైభవంగా పెండ్లిని జరిపించాడు. అయితే ఈ పెండ్లికి ఊరి

స్త్రీ చదువు-వ్యక్తిత్వం, పురుషునికి సహకరిస్తేనే అందం.

జనమంతా హాజరయ్యారు. ప్రతి ఒక్కరూ తమ ఇంటి బిడ్డ పెండ్లిగా భావించి పాలుపంచుకున్నారు. ఇప్పుడున్న 12 మంది బాలికలు ఎంతో ఆనందంగా పెరుగుతున్నారు. వారి తల్లి దండ్రుల ఆనందానికి హద్దులే లేవు.

కలతచెందిన షగుణ్

పన్నాసింగ్ కుమార్తె షగుణ్ మనస్సు తనతో కలసి ఆడుకునే ఆడపిల్ల లేక తల్లిడిల్లిపోయింది. అమ్మాయి పుట్టగానే ఏ విధంగా చంపేసేవారో తల్లి చెప్పతూ ఉంటే చిగురాకులా వణికి పోయేది. ఒంటరి తనంతో తానెంతగా తపించిపోయిందో తన అత్తవారిట్లో చెప్పుకుని రోదించేది. తాను తన గ్రామం వదిలే నాటికి 12 మంది అమ్మాయిలు ఉన్నారన్న ఆనందాన్ని ఎలా వర్ణించి చెప్పాలో తెలియడం లేదు అంటుంది. “మా ఊళ్లో ఇప్పుడు అమ్మాయిలను బ్రతకనిస్తున్నారు.” అని గర్వంగా చెప్పుకుంటుంది. షగుణ్. ఈ గర్వమే నన్ను ఎవరెట్టే శిఖరం మీద నిలబెడుతోంది. అని తృప్తి పడుతుంది.

పరమ పూజ్యగురుదేవుల ఆశయం ఫలించాలి

తపోనిష్ఠ పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యులు ఆశించిన విధంగా ప్రజల్లో ఆలోచనా క్రాంతి మొదలైంది. అందరి హృదయాలలో సద్భావనలు సంచరిస్తున్నాయి. ధైర్య సాహసాలు స్థిర నివాసం ఏర్పరచుకుంటూ ఉన్నాయి. అందరి మస్తిష్కాలు చురుకుగా పనిచేస్తున్నాయి. చట్ట సభల ద్వారా అనుమతి పొందిన మహిళాబిల్లు ఈనాడు మహిళల విజయానికి స్వర్ణపతాక.

స్త్రీ లేకుండా ఏ పురుషుడు ఈ లోకాన్ని చూడలేడు. తల్లి లేనిదే తనయుడు లేడు. ఈ సత్యాన్ని ప్రతి ఒక్కరు గమనించాలి.

(14-03-2010 ఈనాడు ఆదివారం అనుబంధం ఆధారంగా)

★★★

యువపండితుడు

రాజ రాజ నరేంద్రుడు తన ఆస్థానంలోనికి యువపండితులను తీసుకోవాలని అనుకున్నాడు. ముగ్గురు ఆస్థాన పండితులను పిలిపించాడు. ముగ్గురూ మూడు ప్రశ్నలను తయారుచేయండి అన్నాడు. తరువాత పరీక్షకు తేదీని నిర్ణయించి చాటింపు చేయించాడు. ఆ రోజు రానే వచ్చింది. యువకులు వందల సంఖ్యలో హాజరు అయ్యారు. సభమొదలైంది.

ఒక పండితుడు లేచి “చంద్రుని కాంతిని మనం చూడకుండా ఉండాలంటే మనకు చంద్రునికీ మధ్య ఎంత పళ్లెన్ని అడ్డంగా పట్టుకోవాలి?” అని ప్రశ్నించాడు. అందరూ ముఖాలు చూసుకోవడం మొదలుపెట్టారు. 16 సంవత్సరాల యువకుడు లేచి “గుడ్డుకు అడ్డంగా కంటిరెప్ప అంత పళ్లం పెడితే చాలు” అన్నాడు.

రెండవ పండితుడు లేచి “అ’ అనే మనిషి ‘ఇ’ అనే మనిషికి తండ్రి. కానీ ‘ఇ’ అనే మనిషి ‘అ’ అనే మనిషికి కొడుకు కాడు. అదెలా సాధ్యం?” అన్నాడు అందరూ ఆ యువకునివైపే చూస్తున్నారు. ‘ఇ’ అనే మనిషి కూతురు కావచ్చు కదా? అన్నాడు. అందరూ ఆహా! ఓహో! అంటూ ఆనందాన్ని వ్యక్తం చేశారు.

మూడవ పండితుడు లేచి “ఒక చదరపు అడుగు బట్టతో రాజుగారిని కప్పేయగలవా?” అని ప్రశ్నించాడు. అతడు లేచి “అయ్యో! మన రాజ్యంలో రాజుగారంటే మాకందరికీ ఎనలేని గౌరవం ఎంత గౌరవం అంటే వారి చిత్రపటంలో కూడా వారిని చూచుకుని వారే అన్న భావనతో గౌరవిస్తాం. దయచేసి రాజుగారి చిత్ర పటాన్ని చిన్నది ఒకటి ఇప్పించండి” అని కోరాడు. చదరపు అడుగు బట్టతో దాన్ని చుట్టి చూపించాడు. సభ కరతాళ ధ్వనులతో మారు మ్రోగిపోయింది. వెంటనే రాజరాజనరేంద్రుడు లేచి అతనిని ఆస్థానంలో యువపండితునిగా ప్రకటించాడు. ఆ యువకుడే ఆదికవి నన్నయ.

(ప్రజ్ఞాపురాణం కథలనుండి)

స్త్రీ చదువు-వ్యక్తిత్వం, విడాకులు కోరడానికి కాకూడదు.

నవారితో నామాట : 2011 - 2012 శతాబ్ది సంవత్సరం

జన్మశతాబ్దికి ఇంకా 284 రోజులు మాత్రమే ఉన్నాయి

జన్మశతాబ్ది ప్రయాజ (ముందు) సంవత్సరంలో ప్రజలు ఈ కార్యక్రమంలో ఏ విధంగా పాలుపంచుకుంటారు అనేది ముందు సంచికలో కొద్దిగా ఇవ్వబడ్డది. ఇది గడచిన 2010 వసంత పంచమి నుండి రాబోయే 2011 వసంత పంచమి వరకు నడుస్తుంది. 2010లో జరిగే శిక్షణ వ్యవస్థ యువాక్రాంతి అభియాన్, సాధనా అనుష్ఠాన క్రమం, స్టిక్కర్స్ అభియానం, గురుసత్తా గురించిన జ్ఞానం ముందు సంచికలలో చర్చించబడింది. ఇప్పుడు ఇంకొంచెం వివరణ ఇవ్వబడుతున్నది.

ముందీ దీపయజ్ఞముల శృంఖలా :

ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా ముందు ముందు చేయబోయే యజ్ఞాలు కుండముల యజ్ఞాలు కాకుండా ముందీ యజ్ఞముల రూపంలో జరుగుతాయి. ముందీ యజ్ఞమంటే దీపయజ్ఞముల ఆధారంగా అధిక సంఖ్యలో పాల్గొన్న పరిజనుల భావనాత్మక సహకారం ద్వారా యుగనిర్మాణ యోజన సమ్మేళనాలు జరగాలి. అన్ని వర్గముల ధర్మముల, సమూహాల, సంస్థానాల వ్యక్తులు దీనిలో పాల్గొనే ప్రయత్నం చేయాలి. దీని కొరకు ముందుగా ప్రజలను దీనిలో కలుపుకునే ప్రయత్నం చేయాలి. యుగనిర్మాణ సత్సంకల్పాలు ఆధారంపై గురుసత్తా కార్యక్రమాలు ప్రజల ముందుంచాలి. ప్రముఖులు, సామాన్యులు, విద్యార్థులు, ఆఫీసర్లు కార్పొరేట్ సమూహం దీనిలో పాలుపంచుకునేటట్లు చూడాలి. వీలయినంతవరకు సతీనమేతంగా తమ పశ్చేంతో ఐదు దీపాలుంచుకుని ఈ కార్యక్రమంలో పాలుపంచుకుంటారు. పశ్చేంలో దీపములు, పూజా సామాగ్రి ఉంచుకొని సామూహిక సాధనాక్రమంలో తమ పూజ కార్యక్రమం నిర్వహించుకోవచ్చు. మధ్యలో పరిజనులు కూర్చుని నలువైపుల దీపాలు ఏర్పాటు చేసుకోవాలి. దీపాల సంఖ్య వీలును బట్టి 24000 లేదా లక్ష దీపాలు కావచ్చు.

గ్రామాలలో, మండలాలలో, జిల్లా కేంద్రాలలో ఈ కార్యక్రమాలు నిర్వహించాలి. యుగనిర్మాణం కొరకు తగిన వాతావరణం నిర్మాణమే ఈ కార్యక్రమం లక్ష్యం. అక్కడ ఆసీనులైన వ్యక్తుల మానసిక పరిస్థితి దృష్టిలో ఉంచుకుని సందేశం ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. ఈ ముందీయజ్ఞముల లక్ష్యం మనుష్యులు చెడు

అలవాట్లు వదిలి సత్యవృత్తులు అలవరచుకోవడం, విచార క్రాంతి అభియాన్ లో పాలుపంచుకోవాలి. తత్ఫలితంగా 2012 నుంచి 2015 వరకు భారతదేశంలో, ఇతరత్రా ఒక మంచి వాతావరణం తయారు అయే ప్రక్రియ పూర్తి అవుతుంది. మానవాళికి ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు, ఆతంక వాదుల సమాప్తి, విశ్వమంతటా శాంతి, సమ్మద్ధులే మన లక్ష్యం కావాలి.

మేధావి వర్గం కొరకు ధ్యాన శిఖరం

దీనితో పాటు మేధావి వర్గానికి ప్రత్యేక కార్యక్రమాలు నిర్వహించాలి. ధ్యానం ఆధారంగా సామూహిక మానసిక శుద్ధి, సమూహ మనస్సు నిర్మాణం, మానసిక శక్తుల జాగృతం చేయగలగాలి. ఈ రోజులలో యోగా గురించి చర్చలు జరుగుతున్నాయి. కాని ఇవి శరీరాన్ని శుభ్రపరచుకునే ప్రక్రియలు అయ్యాయి. యమనియమాలు లేకుండా ఆసన ప్రాణాయామాలు ఎలాంటి ఫలితాలనిస్తాయి? జిమ్నోలో ఏరోబిక్స్ ద్వారా జరిగే వ్యాయామాలపై ఉత్సాహం పెరుగుతున్నది. ఆ విధంగానే శరీర బరువు తగ్గించుకునేందుకు నాజుకుగా తయారయ్యేందుకు ఆసన ప్రాణాయామముల చర్చ జరుగుతున్నది. కాని ఇది సరిపోదు. కొంచెం లోతుగా అధ్యయనం ఆవసరమవుతుంది. యోగాలో యమనియమాలు మొదటి జంట. దీని తరువాత ఆసన ప్రాణాయామాలు వస్తాయి. తరువాత ప్రత్యాహారం ధారణ జంట. దీని తరువాతే ధ్యానం వస్తుంది.

గాయత్రీ యోగం :

గాయత్రీ యోగం ద్వారా మానసిక శక్తుల జాగరణ సాధనా విధానం అందరికీ అందాలి. దీని ద్వారా నిద్రిస్తున్న శక్తులు జాగృతమవుతాయి. నలువైపుల వ్యాపించిన ఆందోళన (టెన్షన్) తగ్గుతుంది. భోగలాలనత్వం తగ్గి మానసిక శాంతి లభ్యమవుతుంది. నలువైపులా శాంతి ఉంటే అప్పుడే మనం సుఖంగా ఉండగలము. ప్రతి ఇంట్లో పోట్లాటలు పోతాయి. దాంపత్య జీవనం మధుర మవుతుంది. పెద్దలకు తల్లి తండ్రులకు తగిన గౌరవం లభిస్తుంది. ఆతంకవాదం సహజంగానే సమసిపోతుంది. ఇంతేగాక ధ్యానం ఒక చికిత్సాపద్ధతిగా ఉపయోగించుకోవచ్చు, అన్ని సమస్యలను వదిలించుకోవచ్చు.

అందరికీ ఆనందాన్ని పంచినవారే నిజమైన ఆనందాన్ని పొందగలుగుతారు.

సామూహిక ధ్యానం ఒక చమత్కార ప్రక్రియ :

పుణ్య గురుదేవుల ఆదేశానుసారం సామూహిక ధ్యాన పద్ధతి శాంతికుంజ్ హరిద్వార్ లోను, గాయత్రీ పరివార్ అన్ని ప్రముఖ కేంద్రాలలోను నిర్వహించబడుతున్నది. ఈ ధ్యాన పద్ధతిలో సమిష్టి మనస్సు నిర్మాణం చేయవచ్చు. 10 రకాల ధ్యాన పద్ధతులు బాలల కొరకు, యువకుల కొరకు ఇవ్వబడ్డాయి. లక్షలాదిమంది లాభాన్వితులయ్యారు. దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయంలో ధ్యానం ఒక చికిత్సా పద్ధతిగా చేయటానికి తీవ్రమైన పరిశోధన జరుగుతున్నది. విశ్వసించదగిన ఫలితాలు లభిస్తున్నాయి. ఈనాటి జీవన శైలి వల్ల వస్తున్న సమస్యలను సమాధానం ధ్యానమే. గాయత్రితో పాటు ధ్యానం కలపడం వల్ల ప్రారబ్ధ, సంచిత కర్మలు క్షీణిస్తాయి. ధ్యానం వల్ల అచేతన మనస్సు వికశిస్తుంది. గాయత్రి సాధన వల్ల అంతఃకరణ ప్రకాశమవుతుంది. చెడు సంస్కారములు బయటకుపోతాయి. కఠోరమైన సంస్కారాలు కూడా మెత్తబడతాయి. తపస్సు లేకుండా ప్రారబ్ధం క్షీణించదు. కాని ధ్యానం జోడించటం వల్ల సంచిత కర్మ క్షీణిస్తుంది. ఈ ధ్యాన చికిత్సా పద్ధతిని అందరికీ అందించవలసిన అవసరం ఉన్నది. 2010 శారద నవరాత్రుల తరువాత మేధావుల కొరకు, విద్యార్థుల కొరకు కార్పొరేట్ సమూహమునకు జరిగే సాధనా కార్యక్రమంలో “ధ్యానం” ప్రధానంగా ఉంటుంది.

జ్ఞాన గోష్టులు, సెమినార్, వర్క్ షాప్ :

అఖండ జ్యోతి, యుగశక్తి గాయత్రి పాఠకుల జ్ఞానయజ్ఞ కార్యక్రమాలు జరగాలి. దీనిలో పాల్గొనేవారు ముందుగా క్షుణ్ణంగా చదివి కార్యక్రమంలో పాల్గొంటారు. ఇంతేగాక గురుదేవులు అందించిన “ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానికత” పై సెమినార్స్ జరగాలి. ఆధ్యాత్మికత యొక్క నిజ స్వరూపం తెలియపరచాలి. 21వ శతాబ్దిలో ధర్మాన్ని వైజ్ఞానిక ధర్మంగా ప్రతిష్టించాలి. 2010 మార్చి నెలలో దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయంలో యోగం, సంస్కృతి ఆధ్యాత్మికత, ఆధ్యాత్మిక చికిత్సా పద్ధతులపై ఒక అంతర్ రాష్ట్రీయ మహోత్సవానికి రూపురేఖలు తయారయ్యాయి. దీనివల్ల మంచి పరిణామాలు మన ముందుంటాయి. సుమారు 20 రాష్ట్రాల నుండి ప్రముఖులు దీనిలో పాల్గొంటారు. ఇలాంటి మహోత్సవములు అనేక చోట్ల జరపాలని ఉన్నది. ఇవి 2011లో జరుగుతాయి. ఈ విధంగా ప్రతి సంవత్సరం నవంబరు 3వ వారంలో శాంతికుంజ్ లో జరుగుతాయి. ఈ సంవత్సరంలో కూడా స్థానికంగా జరుగుతుంది.

ప్రదర్శనలు :

పూజ్య గురుదేవుల జీవన దర్శనమును ఒక ఎగ్జిబిషన్ “శ్రీరామ దర్శనం” అనే పేరుతో నిర్వహించాలి. ఇది ప్రఖరప్రజ్ఞ - సజలశ్రద్ధ పరిసరములతో తీర్ధ రూపంలో స్థాపించబడుతుంది. అక్కడ ధ్యానం యొక్క శక్తిలో స్నానం చేస్తే చాలా ఉపయోగకరం ఎగ్జిబిషన్ లో గురుదేవుల ఆలోచనా సరళిని, సద్ వాక్యాలను ఫ్లెక్సీల రూపంలో స్థాపించాలి.

ఇదంతా ‘శ్రీరాంపురం’ అంటారు. ఇక్కడికి వస్తూనే దర్శకుల సూక్ష్మకారణ శరీరాలు ఇక్కడి శక్తితో అనుప్రాణితమవుతాయి. “శ్రీరామ దర్శనం” లో గురుదేవుల వ్యక్తిత్వం, కర్తవ్యంపై మహాత్వపూర్ణ చిత్రాలు ప్రదర్శించబడుతాయి. మల్టీమీడియా, ఆధునిక పద్ధతులు కూడా ఇక్కడ వినియోగించబడతాయి. పూజ్య గురుదేవుల స్మృతిగా ఉద్యానవనాలు ఏర్పాటు చేయాలనే ప్రేరణ ఇవ్వబడుతుంది. ఈ ఉద్యానవనాలలో వనోషధులు, వనమూలికలు ఉంటాయి. అక్కడ కూర్చుని ధ్యానం చేసుకొనవచ్చు.

శోధ్ పీఠ్ స్థాపన (రీసెర్చి లేబోరేటరీ) :

దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయంలో “శ్రీరామశర్మ శోధ్ పీఠ్” అనే ప్రయోగశాల స్థాపించబడుతున్నది. ఈ పని 2010 జులై మొదలవుతుంది. గురుదేవులు ఏమేమి చెప్పారో, వ్రాశారో దానిపై రిసెర్చి జరుగుతుంది. ఇప్పటి వరకు జరిగిన పరిశోధన ఫలితాలు గ్రంథ రూపంలో వెలువడతాయి.

యువా శిబిరం :

వాషింగ్టన్ డిసి 2010 జులై 11 నుంచి 16 వరకు యువతి యువకుల కొరకు యువా శిబిరం జరుగనున్నది. ఇదే విధంగా భారతదేశంలో కూడా జరుగుతుంది. స్థలం, తేదీలు త్వరలో తెలియపరుస్తాయి. ఇలాగే ఇంగ్లాండ్, యూరోప్, దక్షిణా ఆఫ్రికాలో కూడా జరుగనున్నది.

గురుదేవులు ఎక్కడెక్కడ అడుగుపెట్టారో :

గురుదేవులు 1930 నుంచి 1989 వరకు వందనీయ మతాజీ 1943 నుంచి 1994 వరకు ఎక్కడెక్కడ నివాసమున్నారో వాటి వివరాలు తయారు చెయ్యడం ఈ స్థలములను వికసంపచేయాలి.

అతి వినయం ధూర్త లక్షణం.

ఏ పుస్తకంలో ఏముంది?

యజ్ఞము ఒక సమగ్ర శాస్త్రము

హిందీ మూలం : పండిత శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య

తెలుగు అనువాదం : శ్రీదేవిప్రసాద్

పేజీలు : 40

లభించు చోటు :

గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం, అశ్వినీ హౌస్ వెనుక,
హెచ్.పి.రోడ్, మూసాపేట్, హైదరాబాద్ - 500 018.
ఫోన్ : 040-23700722, 09392506888

“యజ్ఞం అంటే అత్యుత్తమ కారణాల నిమిత్తం చేసే త్యాగం అని అర్థం. ఇతరులకు చేసే సేవను “సేవాయజ్ఞం”, ఇతరులకు జ్ఞానాన్ని, విజ్ఞానాన్ని, విద్యను అందించే మానవ సేవను “జ్ఞాన యజ్ఞం” అంటారు. బాధలలో కూరుకునిపోయిన వారికి అవసరమైన సేవలు అందించి. వారిలో నూతన చైతన్యాన్ని నింపడం “ప్రాణయజ్ఞం” అంటారు” అని చక్కని నిర్వచనాలు అందించబడ్డాయి.

యజ్ఞ కార్యంలో నిర్దేశించబడిన పదార్థాల ద్వారా వాటిలో ఇమిడి ఉన్న సూక్ష్మ శక్తులను అగ్ని దేవుడు నలువైపులా వ్యాపింపచేసే విధానాన్ని శాస్త్రీయ దృక్పథంతో వివరించడం జరిగింది. మంత్రోచ్ఛారణ ద్వారా ఉత్పన్నమయ్యే శబ్ద తరంగాల సంకేతాలను వివరించడం జరిగింది.

యజ్ఞకుండా అకారాలు, వాటి ప్రయోజనాలు చిత్రసహితంగా వివరించబడింది. యజ్ఞాల ద్వారా పర్యావరణ పరిశుద్ధత గురించి సోదాహరణంగా వివరించడం జరిగింది. యజ్ఞ భస్మం యొక్క ప్రయోజనాన్ని తీరుతీరుగా వివరించడం జరిగింది. యజ్ఞకుండం నుండి ఉద్భవించిన వాయువుల యొక్క ప్రభావమును సవివరంగా తెలియచేయడం జరిగింది. యజ్ఞం ద్వారా వెలువడే వాయు నమూనాలు, వాటిద్వారా సూక్ష్మక్రిముల ఉత్పాదన పతనాలు, యజ్ఞభస్మంలోని ఖనిజాలు లెక్కగట్టి చెప్పబడ్డాయి.

అల్లోపతి, హోమియోపతి, క్రోమోపతి, నాచురోపతి మొదలైన వాటి సరసన “యజ్ఞోపతి”ని చేర్చే ప్రయత్నాలు “బ్రహ్మవర్చస్ సోధ్ సంస్థాన్”లో నిరంతరం చేయబడుతున్నాయి. అక్కడ ఒకసారి ఆరోగ్యవంతులను, మరొకసారి అనారోగ్యవంతులను ఎంపిక చేసుకొని యజ్ఞంలో కూర్చోబెట్టారనీ, ఫలితాలను రికార్డు చేసి ఉంచారనీ వివరించబడింది. అగ్ని హోత్ర చికిత్స ద్వారా ఎన్నో రకాలుగా మానసిక, శారీరిక మార్పులను కనుగొన్నట్లు వ్రాయబడింది. భోపాల్ గ్యాస్ విషాద సమయంలో యజ్ఞాలు నిర్వహింపబడిన గృహాలు ఏ విధంగా రక్షింపబడ్డాయో ఉదహరించడం జరిగింది.

బలివైశ్యయజ్ఞవిధానం, ప్రయోజనం విశదంగా చెప్పబడింది. అంతేకాక యజ్ఞప్రక్రియలో ఇమిడిఉన్న అనేకానేక స్థూల-సూక్ష్మ శక్తులు విస్తరించే విధానం వివరించబడింది.

ఇంకెందుకు ఆలస్యం? చదవండి. ఆచరించండి. ఫలితాలను పొందండి.

★★★

పరిసరాల ప్రభావం

ఉత్తరప్రదేశ్ లోని సుల్తాన్ పూర్ ఆసుపత్రికి కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం కొందరు వ్యక్తులు ఒక వింత బాలుణ్ణి పట్టుకవచ్చారు. తోడేళ్ల మందలో దొరికాడని చెప్పారు. తోడేలులాగానే అరుస్తున్నాడు, కరుస్తున్నాడు. డాక్టర్లు అన్ని రకాల పరీక్షలు చేశారు. పసితనంలో ఏ మృగమో ఎత్తుకునిపోయి ఉంటుందనీ, ఎలాగో బ్రతికి బయటపడి తోడేళ్ల గుంపులో పెరిగాడనీ నిర్ణయించారు. తరువాత అతనికి మానవ పద్ధతులు నేర్పించారు. క్రమంగా మాటలో, ఆటలో, ప్రవర్తనలో మార్పు వచ్చింది. కొంత కాలానికి మామూలు బాలబాలికల్లో కలిసిపోయాడు

దీనిని బట్టి ఎవరివికానవ్వేనా తాను పెరిగిన పరిసరాలపైన ఆధారపడి ఉంటుంది అని తెలుస్తోంది.

(ప్రజ్ఞాపురాణ కథల నుండి)

వ్యంగ్యం కూడా స్ఫూర్తిని అందించాలి.

28 మార్చి, 2010వ తేదీ ఆదివారము జరిగిన భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్ష 2009 బహుమతి ప్రదానోత్సవముపై సమీక్ష

దేశములోని బాలబాలికలలో భారతీయ సంస్కృతి సంస్కారములపై అవగాహన కల్పించే దిశలో భాగంగా, 2009 నవంబరు మాసములో రాష్ట్రమంతటా నిర్వహించబడిన “భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్ష-2009” లో ప్రతిభ చూపిన వారికి బహుమతి పురస్కారములు అందజేయటం జరిగింది.

గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము, మూసాపేట, హైద్రాబాద్ లో ఉదయము 10 గం||లకు గాయత్రీ పరివార్ కార్యకర్తల సమావేశము అఖిల భారత గాయత్రీ పరివార్, దక్షిణ భారతదేశ ప్రధాన సంచాలకులైన శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావుగారి అధ్యక్షతన జరిగింది. భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్ష విభాగపు రాష్ట్ర కన్వీనరుగారైన శ్రీ బి.హనుమంతరెడ్డిగారు, వార్షిక నివేదికను సమర్పించారు. 40వేల మంది వివిధ తరగతుల బాల బాలికలు (5 నుండి 10వతరగతి) తెలుగు మరియు ఆంగ్ల భాషా మాధ్యమములో పరీక్షలు వ్రాశారని తెలిపారు.

సమావేశమునకు హాజరైన గాయత్రీ పరివార్ జిల్లా ప్రతినిధులు ఈ పరీక్షలు వ్రాయించుటలో ఎదుర్కొనిన ఇబ్బందులను అధిగమించుటకై చేపట్టిన పనులను వివరించారు. వానిలో ప్రముఖమైన వానిని ఈ క్రింద ఉదహరించడమైనది.

1. నెల్లూరు జిల్లా విద్యాశాఖాధికారిగారి చొరవతో ఉన్నత పాఠశాల ప్రధానోపాధ్యాయులు సమావేశము ఏర్పాటు చేయించి, వారందరి సహకారముతో 4వేల మంది బాలబాలికలతో పరీక్ష వ్రాయించుట జరిగింది. పాఠశాలకు పూజ్య గురుదేవుల సద్వాక్యముల సెట్లను అందించారు. అదేవిధముగా పిల్లలకు గాయత్రీ మంత్రోచ్ఛారణ, మృత్యుంజయ మంత్రోచ్ఛారణ నేర్పించుట జరిగినది.
2. అనంతపురం జిల్లా, కృష్ణా జిల్లా గుడివాడవారి అనుభవాలు: గాయత్రీ మంత్రం హిందూ మతానికి సంబంధించినది కావున మతాతీతదేశములో పాఠశాలలో మత ప్రచారానికి తావులేదు అనెడిది మొదటి అభ్యంతరం.

రెండవది : పదిసార్లు ఆ ఉపాధ్యాయులను కలసి వారిని ఒప్పించాలి.

మూడవది : వారం-వారం మరియు నెల-నెల జరిగి యూనిట్ పరీక్షలు ఉన్నందున పాఠ్యాంశముకాని భారతీయ

సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్షకు తావులేదు. దీనికి కొన్ని చోట్ల పిల్లల తల్లిదండ్రుల నుండి మద్దతు లభిస్తున్నది.

నాల్గవది : ప్రశ్నాప్రత్రములలో తప్పు దొర్లినవి.

ఐదవది : పాఠ్యపుస్తకాలలోని భాషా పదజాలము పిల్లలకు అర్థము అగుట లేదు. ఈ ఇబ్బంది ఆంగ్ల భాషా పుస్తకములలో మరీ ఎక్కువగానున్నది. దీనిని సరళమైన భాషలో తిరిగి వ్రాయించాలి.

ఈ క్రింది సూచనలు-సలహాలు అందినవి :

1. ప్రతి సంవత్సరము ఆగస్టులో పరీక్షలు నిర్వహించాలి.
2. పాఠ్యపుస్తకాలు పాఠశాలల ప్రారంభ సమయములో పిల్లలకు అందజేసిన సత్ఫలితాలను పొందగలము.
3. యుగశక్తి గాయత్రీ మాస పత్రికలను ప్రతి స్కూలు లైబ్రరీకి ఉచితంగా అందించాలి.

పై వానికి సమాధానముగా ఈ క్రింది సూచనలు, సలహాలు శ్రీ సుబ్బారావుగారు, శ్రీ హనుమంతరెడ్డిగార్లు ఇచ్చారు.

- 1) హిందుత్వము ఒక జీవన విధానము, అది మతానికి చెందినదికాదు. దీనిని భారతదేశపు మొదటి ప్రధాని జవహర్ లాల్ నెహ్రూ తన “డిస్కవరీ ఆఫ్ ఇండియా” పుస్తకంలో వివరించారు. అట్లే గాయత్రీ మంత్రంలో ఏ జాతి, మత, కుల, వర్గ ప్రస్తావన లేదు. ఇది మానవులందరికి చెందినది. ఇది కేవలము సద్బుద్ధికై, సన్మార్గవలంబనకై చేసెడి ప్రార్థన. కావున జాతి, మత, కుల, వర్గ, భాషా భేదాలు లేకుండా అందరూ ఉపయోగించుకోవలసినది, మతాతీతమైనది.
- 2) ఉపాధ్యాయులను ఒప్పించుటకై వారితో వ్యక్తిగత పరిచయాలు పెంపొందించుకొనవలసి ఉన్నది. గాయత్రీ పరివార్ నిర్మాణమునకు ఇది తప్పనిసరి.
- 3) ఉత్తమ పౌరులను తయారు చేయుటకు మొదట వారికి ఉన్నత సంస్కారములను, సంస్కృతులను తెలియజెప్పి, వారిచే ఆచరింపజేయవలసి యున్నదనెడి నగ్న సత్యాన్ని ఉపాధ్యాయుల దృష్టికి పదేపదే తీసికొని వెళ్ళాలి. ఆనాడే ఒక మహోన్నతమైన వ్యక్తిత్వ విలువలుగల ఉత్తమ జాతి

జీవితం ఒక పుష్పం అయితే, ప్రేమ దానిలోని మకరందం కావాలి.

పౌరులు దేశానికి లభిస్తారు. ఈ పరీక్షలో నెగ్గిన జాతి యుగయుగాలు మనగలదు. మానవాళి ప్రగతికి సదా మేలుకొలుపు పాడగలదు. అందువలన వారం వారం పరీక్షలతోపాటు దీనిని కూడా ఒక అంశంగా చేపట్టుట ప్రతి ఉపాధ్యాయుని బాధ్యత.

- 4) ప్రశ్నాపత్రములలో దొర్లిన తప్పులను పునరావృతము కాకుండా చూస్తారు.
- 5) పాఠ్య పుస్తకాలను పునఃపరిశీలన జరిపి సరళమైన భాషలో వ్రాయించుటకు తగిన చర్యలు చేపట్టుట జరుగుతుంది.
- 6) యుగశక్తి గాయత్రి మాస పత్రికను ప్రతి స్కూలు లైబ్రరీలో పెట్టించుటకు దాతలను ప్రోత్సహించాలి. సమయదానం, అంశదానములు వ్యక్తిత్వ నిర్మాణానికి ప్రథమ సోపానాలు - తద్వారా యుగనిర్మాణ దిశగా పురోగమించగలం.

సాయంత్రం 4.30 గం||లకు బహుమతి ప్రదానోత్సవ సభ భారత వికాస్ పరిషత్, వికలాంగుల కేంద్రము, కూకట్‌పల్లిలో జరిగినది. సభకు శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావుగారు అధ్యక్షత వహించిరి. శ్రీ సి. హెచ్. హనుమంతరావు మాజీ మున్సిపల్ చైర్మన్ కూకట్‌పల్లి, శ్రీ శ్రీధర్ శ్రీ రాందేవ్ బాబావారి భారత్ స్వాభిమాన్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు మరియు శ్రీ గాంధీ పారిశ్రామికవేత్త ముఖ్య అతిథులుగా పాల్గొన్నారు.

బాలబాలికలలో భారతీయ సంస్కృతి సంస్కారాలపట్ల అవగాహన పెంపొందించితే జాతి పునర్నిర్మాణం జరుగుతుంది అని హనుమంతరావుగారు అన్నారు.

అట్లే జాతి ఔన్నత్యానికి నేటి బాలలే పునాదులేర్పరచెదరు. కావున వీరిని ఆదర్శవాదులుగా తీర్చిదిద్దుట ఉపాధ్యాయుల బాధ్యత అని శ్రీధర్ గారు ఉద్ఘోషించినారు. జాతి గౌరవము, పటిష్ఠత, బాలబాలికల శిక్షణపైనే పూర్తిగా ఆధారపడిఉన్నదని పారిశ్రామికవేత్త గాంధీగారు నొక్కి వక్కాణించారు.

శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావుగారు 2010 నవంబరు మాసంలో భారత సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్ష నిర్వహించబడుతుందని, లక్షమంది బాలబాలికలచే పరీక్షలు వ్రాయించెదమని సభాముఖముగా ప్రకటించిరి.

తరువాత బహుమతి ప్రదానము జరిగినది. రాష్ట్ర స్థాయిలో ఈ క్రిందివారికి ప్రథమ, ద్వితీయ మరియు తృతీయ బహుమతులు లభించినవి.

శ్రీ జగన్నాథం గారు మరియు శ్రీ సీతారామయ్యగార్లు భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్ష సహ కన్వీనర్లు వందన సమర్పణ చేశారు.

భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్ష - 2009 స్టేట్ అవార్డ్స్

ఇంగ్లీష్ మీడియం - 5వ తరగతి :

క్ర.సం.	విద్యార్థి పేరు	పాఠశాల పేరు	మార్కులు	ర్యాంక్
1	బి. తేజస్విని D/o. సీతారామరాజు	నారాయణమ్మ హైస్కూల్, మెహిడిపట్నం, హైదరాబాద్	98	1
2	యస్. సాయి కిరణ్ రెడ్డి S/o. సంజీవ	యం.ఎన్.ఆర్. హైస్కూల్, మెహిడిపట్నం, హైదరాబాద్	95	2
3	దీపిక D/o. వి. యాది	నారాయణమ్మ హైస్కూల్, మెహిడిపట్నం, హైదరాబాద్	95	3

ఇంగ్లీష్ మీడియం - 6వ తరగతి :

క్ర.సం.	విద్యార్థి పేరు	పాఠశాల పేరు	మార్కులు	ర్యాంక్
1	యమ్. కిరణ్ రెడ్డి S/o. నల్ల రెడ్డి	యమ్.యన్.ఆర్ హైస్కూల్, బి. హెచ్. ఇ. ఎల్., హైదరాబాద్	90	1
2	ఇ. జ్యూలానాథ్	విజ్ఞాన్ ప్రభ హైస్కూల్, కూకట్‌పల్లి హైదరాబాద్	87	2
3	ఎన్. సాయి ప్రశాంత్ S/o. నర్సింగ్ రావు	జూపిటర్ హైస్కూల్, అమీర్ పేట్, హైదరాబాద్	86	3

తెలుగు మీడియం - 5వ తరగతి :

క్ర.సం.	విద్యార్థి పేరు	పాఠశాల పేరు	మార్కులు	ర్యాంక్
1	ఇ. భవాని D/o. ఇ. నర్సింగ్ రావు	యమ్. హెచ్. గుప్త హైస్కూల్, వినయనగర్, హైదరాబాద్	95	1
2	బి. శ్రీలత D/o. ముత్యాలు	యమ్. హెచ్. గుప్త హైస్కూల్, వినయనగర్, హైదరాబాద్	93	2
3	బి. అలివేలు మంగా D/o. మంగా	యమ్. హెచ్. గుప్త హైస్కూల్, వినయనగర్, హైదరాబాద్	93	3

తెలుగు మీడియం - 6వ తరగతి :

క్ర.సం.	విద్యార్థి పేరు	పాఠశాల పేరు	మార్కులు	ర్యాంక్
1	కె. రిషితా D/o. కె. శ్రీధర్ రెడ్డి	శ్రీ విద్యనికేతన్ హైస్కూల్, నెల్లూరు	95	1
2	డి. స్వర్ణరేఖ D/o. ఆంజనేయులు	యమ్. హెచ్. గుప్త హైస్కూల్, వినయనగర్, హైదరాబాద్	95	2
3	డి. సమత D/o. అంజయ్య	యమ్. హెచ్. గుప్త హైస్కూల్, వినయనగర్, హైదరాబాద్	91	3

విజ్ఞానం, అవగాహన భయాన్ని పోగొడతాయి.

దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయము

గురుకులాల నుండి విశ్వవిద్యాలయాల ఆవిర్భావం

ప్రాచీనకాలంలో ప్రపంచ ప్రఖ్యాతిగాంచిన నలందా, తక్షశిలా విశ్వ విద్యాలయాల స్థాయిలో ఒక నూతన విశ్వ విద్యాలయము స్థాపించాలని గురుదేవులు కల కనేవారు. విద్యాలయంలో విద్య లభిస్తుంది. వైద్యాలయంలో ఆరోగ్యం లభిస్తుంది. విశ్వ విద్యాలయంలో విశ్వం యొక్క జ్ఞాన విజ్ఞానాలు అందించేవారు.

ప్రాచీన కాలమందు ఉన్న గురుకుల వ్యవస్థ యొక్క విస్తృతి చెందిన రూపమే ఈ విశ్వవిద్యాలయాలు. ఈ విశ్వవిద్యాలయాలు ప్రాచీన భారతీయ విద్యలకు, సంస్కృతి మూలాధారముగా ఉండేవి. అందుకే భారతీయ సంస్కృతి గురించిన అవగాహన కోసము ఆనాటి విద్యా వ్యవస్థ యొక్క విధివిధానాలను తెలుసుకోవటం అత్యంత అవసరం.

గురుకులం అనగా గురువు యొక్క కులం అనగా కుటుంబం. గురుకులాలు ఉపనిషత్తుల కాలంలో నగరాలకు, జనపదాలకు దూరంగా అడవులలో ఉండేవి. గురువులు అడవులలోనే ఆశ్రమాలను నెలకొల్పి విద్యాస్థానాలుగా తీర్చిదిద్ది తాము గ్రహించిన విద్యను శిష్యులకు అక్కడే అనుగ్రహిస్తూ ఉండేవారు. శిష్యులు తమకు తగిన గురువును వెతుక్కుంటూ అతనిని ఆశ్రయించటం, అతని వల్ల తాము కోరుకున్న విద్యను నేర్చుకోవడం ఆనాటి ప్రధాన ధోరణి. ఈ గురుకులాలు గురువు కేంద్రంగా, శిష్యపరంపర అతణ్ణి ఆశ్రయించిన జిజ్ఞాసు సమాహంగా ఉండేది. శిష్యుని అంగీకరించటం, అతనికి ప్రవేశం కల్పించటం గురువు ఇష్టం మీద ఆధారపడి ఉండేది.

అదే విధముగా గురువును ఎన్నుకొవటం, ఆ గురువును ప్రసన్నుణ్ణి చేసుకుని తనకు కావలసిన విద్యను సంపాదించటంలో శిష్యునికి స్వేచ్ఛ ఉండేది. గురుకులాలలో శిష్యులు క్రమశిక్షణ కలిగి గురు కుటుంబానికి శుశ్రూష చేస్తూ ఉండేవారు. నియమితమైన శుల్కం కానీ, మరో విధి కానీ ఉండేది కాదు. విద్యాభ్యాసం తరువాత శిష్యుడు తనకు సాధ్యమైనది గురుదక్షిణగా ఇచ్చే అవకాశం మాత్రం ఉండేది. గురుకులాలలో శిష్యులకు కావలసిన అన్నపాన వ్యవస్థ గురువులే చేసేవారు. అలా పదివేల

మంది విద్యార్థులకు వ్యవస్థను ఏర్పాటు చేసిన వ్యక్తి కులపతి అని వ్యవహరింపబడేవాడు. ఈ గురుకులాలలో ప్రధానుడైన కులపతి కాకుండా వివిధ విద్యా విభాగాలను నిర్వహించే అనేకమంది విద్వాంసులు ఉండేవారు. మనకు ఇతిహాసాలలో ఆశ్రమంలో ఉండే విద్యా విభాగాల పరిస్థితి కనిపిస్తుంది.

ఇతిహాసాల కాలంలో ప్రాచీన ఋష్యాశ్రమాల ప్రసక్తి, ఋషుల ఆశ్రమాలు సనాతన విద్యా సంప్రదాయాన్ని వ్యవస్థను రక్షించినట్లుగా కనిపిస్తుంది. ఈ ఋషి కులాలలో ఒక్కొక్క చోట ఒక ప్రత్యేక వేద శాఖాధ్యయనమో, శాస్త్రాధ్యయనమో చేయబడేది. ఒక ఆశ్రమంలో ఉండే విద్యావిభాగాలను మనం పరిశీలించి చూస్తే ఆ వ్యవస్థ ఎంత విపులంగా భౌతిక జగత్తు యొక్క పరిణామక్రమాన్ని, మానవ చైతన్య విస్తారాన్ని, సృజనాత్మక చైతన్యాన్ని వ్యాఖ్యానించేదో తెలియవస్తుంది.

ఆనాటి ప్రధాన విద్యాస్థానాలు (విభాగాలు) ఈ విధముగా ఉండేవి.

1. **అగ్నిస్థానం:** అగ్ని ఉపాసనకు, యజ్ఞ యాగాదులకు, ఉపాసనలకు ఆధారభూతమైన స్థానం.
2. **బ్రహ్మస్థానం:** చతుర్వేదాలను అధ్యయనం చేసే స్థానం.
3. **విష్ణుస్థానం:** రాజనీతి, అర్థనీతి, వార్తాహరుల, గూఢాచారుల వ్యవస్థ మొదలైన క్షత్రియోచిత విద్యలకు స్థానం.
4. **మహేంద్రస్థానము:** సైనిక శిక్షణకు సంబంధించిన స్థానము.
5. **వివస్వత స్థానము:** జ్యోతిష్యము (గ్రహ, నక్షత్రవిద్య)
6. **సోమస్థానము:** వృక్షములు, ఓషధులు వానికి సంబంధించిన విద్య.
7. **గరుడ స్థానము:** ప్రయాణాలు, వాహనములు మొదలైన వానిని అధ్యయనం చేసే స్థానము.
8. **కార్తికేయ స్థానము:** సైన్య వ్యవస్థను ఏర్పాటు చేసే విధము, వివిధ విభాగాల నిర్వహణ, గ్రామ, జనపద, దేశరక్షణకు సంబంధించిన విద్య.

భయానికి పుట్టినిల్లు అజ్ఞానమే.

ఒక జిజ్ఞాసువు ఒక గురువును ఆశ్రయించగా అతని విద్యాభ్యాసము పూర్తి అయిన పిమ్మట ఇతర విద్యల అభ్యాసము కొరకు మరొక గురువు దగ్గరకు పంపటం జరుగుతుండేది.

పురాణాలలో మనకు ప్రసిద్ధంగా కనిపించేది నైమిశారణ్యం. ఇది ఒక విశ్వవిద్యాలయమే. ఇక్కడ పురాణ విద్యా అధ్యయనం, ప్రవచనము నిరంతరంగా సాగేది. శౌనకుడు ఈ గురుకులానికి అధిపతి. సుమారు పదివేల మంది విద్యార్థులు ఇక్కడ అధ్యయనం చేసేవారు. మరి కొన్ని ఉదాహరణలు

- మాలినీ నది తీరంలో కణ్వమహర్షి ఆశ్రమం ఉండేది. ఈ ఆశ్రమంలో నాలుగు వేదాల అధ్యయనము, కల్పసూత్రాలు, ఛందస్సు, వ్యాకరణము, న్యాయము, జంతుశాస్త్రము మొదలైన శాస్త్రముల అధ్యయనము జరిగేది.
- విశ్వామిత్రుడు రామలక్ష్మణులకు చిన్నతనములోనే బల, అతిబల అనే విద్యలను రాక్షస సంహారానికై బోధించాడు.
- అగస్త్య మహర్షి ఆదిత్య హృదయము అనే విద్య శ్రీరామ చంద్రునికి అందించి రావణ సంహారములో సహాయపడ్డాడు.
- వ్యాసమహర్షి ఆశ్రమంలో సుమంతుడు, వైశంపాయనుడు, పైలుడు, జైమిని అన్న నలుగురు శిష్యులు నాలుగు వేదాలను అధ్యయనం చేయడమే కాక, వారి విజ్ఞానం ద్వారా నూతన శాస్త్రాలను ఆవిష్కరించారు.
- వ్యాసుని కుమారుడు శుక మహర్షి భాగవత సంప్రదాయాన్ని ముందుకు నడిపించి దేశంలో నూతన ఉద్యమానికి కారుకుడైనాడు.
- సాందీపని గురుకులంలో శ్రీకృష్ణుడు విద్యాభ్యాసం చేసి 64 కళలో ప్రావీణ్యం సంపాదించుకున్నాడు.

ఇలా అనేక గురుకులాలు ఏర్పడి జ్ఞాన విజ్ఞాన విస్తరణ నిరంతరాయంగా సాగింది. పురాణాల కాలం దాటిన తరువాత గురుకుల వ్యవస్థ విస్తరించి విశ్వవిద్యాలయలుగా పరిణమించాయి.

ప్రాచీన నాగరికతలో నాలుగు రకాల విద్యలు కనిపిస్తాయి.

జీవించటం కోసం అవసరమైన వృత్తి విద్యలు: వీటిని స్థూలంగా గ్రామీణ జీవన మార్గాలుగా నిర్దేశించుకోవచ్చు. వీటి

క్రింద వ్యవసాయం కుమ్మరి, కమ్మరి, కంచరి, మంగలి, చాకలి, నేత, కంసాలి మొదలైన విద్యలన్నీ ఈ శ్రేణిలో చేరుతాయి. సాధారణంగా ఈ విద్యకు ఇల్లే విద్యాలయంగా తండ్రియే గురువుగా ఉంటాడు. ఆ వంశములో ఈ విద్యాసూత్రం తరతరానికి నైపుణ్యాన్ని సమకూర్చుకుంటూ అవసరాన్ని బట్టి సాంకేతికతను పెంచుకుంటూ ముందుకు సాగుతుంది.

సమాజ వ్యవహారానికి అవసరమైన విద్య : దీని క్రింద వ్యాపారము ఎగుమతులు దిగుమతులు, నిత్యావసర వస్తువుల వినియోగము, పైన పేర్కొన్న వృత్తుల వారు ఉత్పత్తి చేసిన వస్తువులను సమాజానికి అందించటం, ఈ రకమైన వ్యవహారమంతా సమాజహితముగా వర్తక వృత్తిలో దూరతీరాలకు అందజేసే విద్య వారికి వారసత్వముగా లభించేది.

సమాజ రక్షణకు అవసరమైన విద్య : గ్రామాలకు, పట్టణాలకు, జనపదాలకు, రాష్ట్రానికి అనేక విధాలైన ఆపదలు, ఇబ్బందులు కలిగే అవకాశం ఎప్పుడూ ఉంటుంది. క్రూర మృగాల వల్ల, దొంగల వల్ల, శత్రువులవల్ల, ప్రాకృతిక బీభత్సాల వల్ల సమాజం అల్లకల్లోలం కావచ్చు. ఈ సందర్భాలలో సమాజాన్ని రక్షించే జనశ్రేణులు రెండు రకాలుగా అవసరమవుతాయి.

(1) సమాజ శ్రేయస్సుకు పాటుపడే సాధు సజ్జన బృందం, సమాజానికి సేవ చేసే ధార్మిక సంస్థలు, ఉదార జన సమూహం.

(2) శత్రువులు మొదలైన వారి వల్ల ప్రాణ భీతి ఏర్పడవచ్చు, ఆస్తులకు నష్టం కలిగినప్పుడు రాష్ట్రం పరాధీనమయ్యే సందర్భం వచ్చినప్పుడు శత్రువులను ఎదుర్కొని దేశాన్ని రక్షించగల సైనిక సమూహము.

ఈ సందర్భంలో సమాజాన్ని రక్షించేవారు ఎంత అవసరమో సమాజానికి సేవ చేసే వారు అంతే అవసరము.

ప్రతి మానవునికి కావలసిన అంతర్గత విద్య : “యా విద్యా సా విముక్తయే” అనగా ఏది మానవుణ్ణి బంధాల నుంచి విముక్తుణ్ణి చేస్తుందో అదియే విద్య అని చెప్పబడినది. ఈ విద్య సమాజ పురోగతిలో అవసరమైన భావనలు ఆలోచనలు, లక్ష్యనిర్దేశాలకు మార్గ దర్శనము చేస్తుంది. ఈ విద్య నేర్చుకున్నవారు సమాజములో అట్టడుగు వర్గములోని మనుష్యుల నుండి ఉన్నత శిఖరాలను అధిరోహించినవారి స్థితి గతులను

మనసు అలసిపోతే ప్రతి చిన్న పనికి శరీరం మొండికేస్తుంది.

పరిశీలించి విశ్లేషించి నూతన మార్గాన్ని ప్రణాళికను అచరణ క్రమాన్ని చెప్పగలిగేవారు. వీరు మానవుడికి మానవుడికి నడుమ ఉండే సామరస్యం మాత్రమే కాక, మానవుడికి ప్రకృతికి ఉండవలసిన సమన్వయం, మానవుడికి ఈశ్వరుడికి మధ్య ఉన్న సంబంధం, అతని అంతర్బహిర్లోకాల మధ్య ఉండవలసిన సామరస్యం గురించి ప్రధానముగా తెలుసుకుని ఉండేవారు.

దీనిని ఆసాంతము అవగాహన చేసుకొనుటానికి సృష్టి వికాసము, గ్రహ నక్షత్ర గోళములు స్థితిగతులు, ఋతువులు, భౌగోళిక పరిస్థితులు, చరాచర జంతుజాలము భూగర్భ రహస్యము, వ్యాధులు దాని నివారణల జ్ఞానం ఎంతో అవసరం. ఆ సందర్భంలో మనిషికి ఓషధులే కాక ఆత్మ విశ్వాసము వల్ల కలిగే శక్తి ఇవన్నీ ఇక్కడ ప్రాధాన్యత వహిస్తాయి.

ఈ నాల్గవ విద్యను అభ్యసించిన వారు గురువులు అవుతారు. వీరు నేర్చుకున్న జ్ఞానమంతా సత్పాత్రులైన శిష్యులకు అనుగ్రహించేవారు. అటువంటి అనుగ్రహము పొందినవారి మామూలు మాట కావ్యమవుతుంది. కూనిరాగం సంగీతం అవుతుంది. వారి సముఖంలో తంతులు వాటంతట అవే గానం చేస్తాయి. చేతులు కాళ్ళు కదిలిస్తే నాట్యమవుతుంది. శిలను తాకితే శిల్పమవుతుంది. ఇటువంటివారు అంతటి అందరి యందు అసామాన్యమైన సౌకుమార్యాన్ని, సౌందర్యాన్ని ఆర్ద్రతను చూడగలుగుతారు.

ఇటువంటి వ్యక్తులు ప్రకృతిలో కొన్ని ద్రవ్యాల, ఓషధుల తత్వ దర్శనము చేసి శారీరక, మానసిక రుగ్మతల నివారణ కోసం ఉపయోగించే వారు. చరకుడు, శుశ్రుతుడు ఈ కోవకు చెందినవారు.

ఈ నాలుగవ శ్రేణి భావ భూమిక నుంచి అనేక శాస్త్రాలు విద్యలు వచ్చేవి. వీరి మార్గదర్శనములో మిగిలిన మూడు వర్గములవారు జీవన లక్ష్యాలను సాధించుకొని, సుఖ శాంతులు పొందేవారు.

ఈ నాలుగు విధాలైన విద్యాప్రావీణ్యం సమాజాన్ని పరిణామక్రమములో ముందుకు తీసుకుపోతుంది. ఇతర సమాజాలతో అనుబంధాన్ని ప్రకృతితోడి సామరస్యాన్ని సాధించుకొని జీవనాన్ని సుఖమయం చేస్తుంది.

★★★

గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులకు విజ్ఞప్తి

నెలనెల యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రికలో ప్రచురణ నిమిత్తము గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు పంపుచున్న వార్తల సంఖ్య పెరుగుచున్నది. స్ఫూర్తిదాయకము మరియు విశేషతతో కూడిన వార్తలకు ప్రాధాన్యతనిచ్చుట తప్పనిసరి. అందువలన పరివార్ సభ్యులకు విజ్ఞప్తి చేయునది ఏమనగా-

5 కుండములకు పైబడి నిర్వహించిన యజ్ఞవార్తలతోపాటు సాహిత్య విక్రయము మరియు గాయత్రీ మాసపత్రిక చందాదారులను చేర్చిన వివరములు, నమయదానమిచ్చెడి కార్యకర్తల వివరములు తెలియజేయండి.

అట్లే ఎక్కువమంది పాల్గొనిన సమావేశములు, సత్సంగములు, యజ్ఞముల ఫోటోలు ప్రచురణార్థము పంపించెడి సమయములో, సామూహికతను తెలియచేసే ఫోటోలు పంపవలసినదిగా కోరుతున్నాము. దీనికోసం సామూహికతతోపాటు ప్రముఖుల ఫోటోలు కలసివచ్చే విధముగా తీసిన ఫోటోలు పంపాలి.

యుగనిర్మాణ దిశగా పూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య దిశానిర్దేశముగా చేపట్టిన నూతన కార్యక్రమములపై నివేదికలు - అనగా బాల సంస్కారశాలల ప్రగతి, ప్రజ్ఞా మండలాల ద్వారా చేపట్టిన సామాజికహిత కార్యక్రమములు, ఉచిత హోమియోవైద్య శిబిరముల నిర్వహణ, మొక్కలు నాటుట మొదలైనవి తెలియపర్చాలి.

దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయం, హలద్వార్ వారి

దూరస్థ విద్యా కోర్సు (Distance Education) “వ్యక్తిత్వ పరిష్కారము” పరీక్షకు (Personality Refinement) 2008, 2009 & 2010లో ఎన్రోల్ అయిన విద్యార్థులకు జూన్ 2010 ఆఖరి వారములో పరీక్షలు హైదరాబాద్ లో నిర్వహించబడుతాయి. విద్యార్థులు అసైన్ మెంట్స్ & ప్రాజెక్టు వర్క్ సమర్పించవలసి ఉంటుంది. ఇతర వివరములకు కొరకు సంప్రదించండి.

వినసాముల సీతారాం, కో ఆర్డినేటర్
ఫోన్ : 9848979969, 9490935988,
9963578680

మిథ్యావిలువల కోసం ఉన్న కొద్దిపాటి ఆనందాన్ని వదులుకోరాదు.

వార్తలు

రాష్ట్రమంతటా జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

నిడమనూరులో

07.03.2010 నిడమనూరులో నవకుండీ గాయత్రీ యజ్ఞం శ్రీ ఐ. రామమోహనరావుగారి ఆధ్వర్యంలో జరిగింది. సుమారు 300 పరిజనులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

కరీంనగర్ జిల్లాలో

ధర్మారంలో :

20.01.2010 వసంత పంచమి శుభ సందర్భమున ధర్మారం గ్రామంలో దేవీ లింగయ్యగారి ఇంట్లో త్రికుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ నడిమెట్ల రాజేశం, శ్రీ రామనందస్వామి ఆధ్వర్యంలో నిర్వహించబడింది. సుమారు 40 మంది ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

వెల్గటూరులో :

20.01.2010 వసంత పంచమి నుండి 28.02.2010 వరకు జరిగిన 1,25,000 గాయత్రీ మంత్ర జప సాధనకు పూర్ణాహుతిగా వెల్గటూరు సద్గురు ఆనంద ఆశ్రమం నందు పంచకుండీ గాయత్రీ మహా యజ్ఞం శ్రీ ఆదెపు గంగారాం, నడిమెట్ల రాజేశం నిర్వహించారు. సుమారు 60 మంది పాల్గొన్న ఈ కార్యక్రమమునకు శ్రీ గడ్డం బుచ్చిరెడ్డి, గాజుల శివలింగం, కమల, నడిమెట్ల వరలక్ష్మి, పున్నంచంద్ గార్లు సహాయ సహకారాలందించారు.

అంబాలిపేటలో :

10.01.2010 గాయత్రీ ప్రజ్ఞా మండలి కొత్తపేట శాఖ ఆధ్వర్యంలో అంబాలిపేటలోని హనుమాన్ మందిరంలో పంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞంను నడిమెట్ల రాజేశం, గాజుల శివలింగంగార్లు నిర్వహించారు. గ్రామ సర్పంచ్ రాయంచ్ విజయ్, సదాశివ్, ఉప సర్పంచ్ సత్తన్న, బండారి శంకర్ తదితరులు సుమారు 80 మంది పాల్గొన్నారు. యజ్ఞ నిర్వహణకు శ్రీ నడిమెట్ల దత్తాత్రేయ, గాజుల నర్సయ్య, అడిచెర్ల రామన్న, గాజుల సంతోష్, నడిమెట్ల వరలక్ష్మి, పున్నంచంద్ గార్లు సహాయ సహకారాలందించారు.

పైడిపల్లిలో :

07.02.2010 కొత్తపేట ప్రజ్ఞామండలి ఆధ్వర్యంలో శ్రీ మల్లిఖార్జున స్వామి దేవాలయ వార్షికోత్సవ సందర్భమున 516 దీపాలతో గాయత్రీ దీపయజ్ఞం అద్భుతంగా జరిగింది. డా॥ పులి సత్యన్నారాయణ, శ్రీ నడిమెట్ల రాజేశం యజ్ఞ నిర్వహణ చేశారు. శ్రీ గాలి అయిలయ్య, శ్రీ గాలి కొమరయ్య, శ్రీ గాలి పర్వతాలు సహాయ సహకారాలందించారు. పురోహితులు శ్రీ అంజయ్యగారు, ఎనగండుల సత్యం, దాసరి శ్రీనివాస్, గడ్డం చుక్కారెడ్డి తదితరులు 150 మంది ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

12.02.2010 మహా శివరాత్రి సందర్భమున పైడిపల్లి గ్రామంలోని శ్రీరామాంజనేయ స్వామి దేవాలయంలో 500 దీపాలతో దీపయజ్ఞం కన్నులపండువగా జరిగింది. సుమారు 200 మంది పాల్గొన్న ఈ కార్యక్రమాన్ని శ్రీ నడిమెట్ల రాజేశం, రామానందస్వామి నిర్వహించారు. బద్రి కిష్టయ్య, బద్రి నర్సయ్య, గొల్లపెల్లి బాపు, గంగుల నరేశ్, పర్వతాలు, దాసరి శ్రీను సహాయ సహకారాలందించారు.

కొండ్లపల్లిలో :

జగిత్యాల గాయత్రీ ప్రజ్ఞామండలి ఆధ్వర్యంలో సారంగాపురం కొండ్లపల్లి గ్రామంలోని శ్రీ ఆంజనేయస్వామి ఆలయంలో హనుమత్ దీక్షాపరుల ఆధ్వర్యంలో 9 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ ఆదెపు గంగారాం, వేముల రెడ్డి నిర్వహించారు. శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ, గడ్డం బుచ్చిరెడ్డి, కాసం అశోక్ కుమార్ గుప్త, గంట్ల లక్ష్మణ్ సహకరించారు.

ధర్మపురిలో :

14.03.2010 జగిత్యాల ప్రజ్ఞామండలి ఆధ్వర్యంలో శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామి ఆలయ వార్షికోత్సవ సందర్భముగా 9 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహించబడింది. సుమారు 1000 మంది పాల్గొన్న ఈ కార్యక్రమానికి ప్రముఖ కార్యకర్త యెన్నం రామరెడ్డిగారు సహాయ సహకారాలందించారు. శ్రీ ఆడెం గంగారాం, శ్రీ వేముల రెడ్డి యజ్ఞం నిర్వహించారు. శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ, గడ్డం బుచ్చిరెడ్డి, కోసం అశోక్ కుమార్ గుప్త గంట్ల లక్ష్మణ్ కూడా సహకరించారు.

చిన్న పనులను నిర్లక్ష్యం చేస్తే, పెద్ద పనులు జరగవు.

కాకివాయి ఆశ్రమ కార్యక్రమాలు

మార్చి 2009 నుండి ఫిబ్రవరి 2010 వరకు నెల్లూరు జిల్లాలోని కాకివాయి ఆశ్రమము నుండి కార్యకర్తలు చుట్టుప్రక్కల పలు గ్రామాలలో యజ్ఞములు, దీప యజ్ఞములు, సత్సంగములలో గాయత్రి మంత్ర విశిష్టతలను గురించి, గురుదేవుల కార్యక్రమాల గురించి వివరణ ఇవ్వడం జరిగింది. కంభంపాడు, చింతల ఆత్మకూరు, త్రోవగుంట, గార్లపాడు, రాజుపాళెం, కలువాయి, బ్రాహ్మణపల్లి, వింజమూరు, కేశవనాయుడిపల్లి, కండ్రిగ, తిరుమలపాడు, చింతలూరు, తెగచెర్ల, కాకివాయి, పరాయిపల్లె, రాకమ్మవారిపల్లె, గుడిగుంట, గౌరవరం, బల్లగుంట, ఉలవపాడు, బోడిటవపాడు, చేజెర్ల, వాడపల్లి, బోడిపాడు, ఉలవపల్లి, కండాపురం, సాలుచింతల గ్రామాలలో పై కార్యక్రమాలు జరిగాయి. ఈ కార్యక్రమాలు నిర్వహించిన కార్యకర్తలు శ్రీమతి లీల, వెంగమ్మ, బాలయ్య-కృష్ణయ్య, రామచంద్రయ్య, సుజాతమ్మ, సంజీవమ్మ, సంజమ్మ, మంజులమ్మ, వేమన వెంకటేశ్వర్లు, ప్రమీల రంగనాయకులు, కోటేశ్వరరావు, బాబు, భాగ్యమ్మ, మణికుమార్, ఆంజనేయులు.

నెల్లూరులో

03.01.2010 గాయత్రి పరివార్ కార్యాలయంనందు శ్రీ భాస్కర నాయుడు ఆధ్వర్యంలో శ్రీమతి టి. భువన, నాగలక్ష్మి, సురేఖ, సరళగార్లు పంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహించారు. శ్రీ టి.సురేంద్ర, చిన్నపాపగార్ల జన్మదిన సంస్కారం నిర్వహించారు.

06.01.2010 నెల్లూరులోని శ్రీ దేవిశెట్టి వెంకట సుబ్బయ్య గారి ఇంటిలో పంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ భాస్కర నాయుడు ఆధ్వర్యంలో శ్రీ టి. రమణమూర్తి, శ్రీమతి సరళ, సురేఖ, నాగలక్ష్మి, సురేష్, ఆర్ముగం, రాగమ్మ, ఐ.వి. రమణయ్య, కె.యస్. కృష్ణమూర్తిగార్లు నిర్వహించారు. శ్రీ వెంకట సుకుమార్ గారి జన్మదిన సంస్కారం నిర్వహించబడింది. సుమారు 50 మంది భక్తులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

20.01.2010 వసంత పంచమి సందర్భమున గాయత్రీ పరివార్ కార్యాలయంలో పంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞమును శ్రీ భాస్కర నాయుడు ఆధ్వర్యంలో శ్రీ టి. రమణమూర్తిగారు నిర్వహించారు. పలువురికి జన్మదిన సంస్కారాలు, అక్షరాభ్యాసం నిర్వహించారు. సుమారు 100 మంది పరిజనులు పాల్గొన్న ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమమునకు శ్రీ శ్రీనివాసులు రెడ్డి సహకరించారు.

గోమతి స్కూలు నందు 500 మంది పిల్లలకు గాయత్రి మంత్రం 1 మాల జపించే దీక్ష శ్రీమతి సురేఖ ఇచ్చారు.

22.01.2010 రథ సప్తమి సందర్భమున నెల్లూరు జిల్లా బుచ్చి టవున్లో శ్రీ సత్యసాయి ధ్యానమండలి నిర్వహణలో శ్రీ భాస్కర నాయుడు ఆధ్వర్యంలో శ్రీమతి సురేఖ, నాగలక్ష్మిగార్లు పంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహించారు. కిశోర్సింగ్ దంపతులు, శ్రీ ఐ.వి.రమణయ్య సహాయ, సహకారాలందించారు. సుమారు 200 మంది పరిజనులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

24.01.2010 నెల్లూరు దర్గామిట్ట నందు ఎ. లక్ష్మణరావు గారి కళ్యాణమండప 4వ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా పంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞమును శ్రీ భాస్కర నాయుడు ఆధ్వర్యంలో శ్రీమతి టి. భువన, సరళ, సురేఖగార్లు నిర్వహించారు. సుమారు 150 మంది భక్తులు ఈ కార్యక్రమానికి హాజరైనారు.

28.01.2010 నెల్లూరు రాయాజీ వీధిలోని రాజ పురోహిత్ మందిరం నందు పంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞమును శ్రీ రాజ పురోహిత్ సంగము ఆధ్వర్యంలో శ్రీ ఆర్ముగం, శ్రీ భాస్కర నాయుడు, సరళ, సురేఖ గార్లు నిర్వహించారు. సుమారు 150 మంది పరిజనులు పాల్గొన్నారు.

07.02.2010 గాయత్రీ పరివార్ కార్యాలయం నందు పంచకుండీ గాయత్రి మహాయజ్ఞమును శ్రీ భాస్కర నాయుడు ఆధ్వర్యంలో శ్రీమతి సరళ నిర్వహించారు. శ్రీ ప్రకాశం, చిరంజీవిదేవిగార్ల జన్మదిన సంస్కారములు నిర్వహించబడ్డాయి. సుమారు 90 మంది పరిజనులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

బలుసుతిప్ప గ్రామంలో

20.03.2010 తూర్పు గోదావరి జిల్లా బలుసుతిప్ప గ్రామంలో శ్రీరామనంద స్వామి ఆధ్వర్యంలో 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞమును శ్రీమతి కె. నాగమణి, గాయత్రి, దుర్గ, కుమారి, సీతాకుమారి గార్లు నిర్వహించారు. శ్రీ యమ్. తిరుపతయ్య, శ్రీ పి.రామకృష్ణారావు (గౌతమమహర్షి గో సంరక్షణ సేవా సమితి) సహాయ సహకారాలను అందించారు.

నడిపూడి గ్రామంలో

15.03.2010 తూర్పు గోదావరి జిల్లా నడిపూడి గ్రామంలోని శివాలయంనందు శ్రీ రామనంద స్వామి ఆధ్వర్యంలో పంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ కె.నాగమణి, గాయత్రి, దుర్గ గార్లు నిర్వహించారు. 25 మంది గాయత్రి మంత్ర దీక్ష తీసుకున్నారు. వారమునకు ఒకసారి దీపయజ్ఞం చేయుటకు దీక్షపూనారు. ఈ

ధర్మం మూడు లోకాలనూ ప్రకాశింపచేస్తుంది.

కార్యక్రమానికి శ్రీ ఆర్.వి.నాయుడు సహాయ సహకారాలు అందించారు.

రంగాపురంలో

మార్చి 28,29,30 తూర్పుగోదావరి జిల్లా రంగాపురం గ్రామంలో శ్రీ రామనంద స్వామి ఆధ్వర్యంలో సత్రయాగం అత్యంత వైభవంగా జరిగింది. ప్రతిరోజు ఉదయం శాంతికుంజ్ సమాయానుసార కార్యక్రమములు, 10-12 గంల మధ్య సత్సంగము, సాయంత్రం వివిధ సంస్థల వారి ప్రవచనములు జరిగాయి. మొదటి రోజు శ్రీ రమణమహర్షి శిష్యులు చావలి సూర్య నారాయణ గారు, శ్రీ చావలి సుబ్రమణ్యశాస్త్రి (విశ్వహిందూ పరిషత్) శ్రీ వి.యల్. సత్యన్నారాయణ ప్రసంగించారు. రెండవరోజు రోజులలో మెహర్బాబా శిష్యులు, సహజయోగా వారు ప్రసంగించారు. గాయత్రీ పరివార్ యమ్. కామరాజు గారు 70 మందికి గాయత్రీ మంత్ర దీక్ష ఇచ్చారు. పిరపిడ్ సొ సైటి వారు కూడా ప్రసంగించారు. మూడవ రోజు పూర్ణాహుతిగా 24 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞం శ్రీమతి కె.నాగమణి దుర్గ, గాయత్రీ గార్లు నిర్వహించారు. 300 మంది పాల్గొన్న ఈ కార్యక్రమానికి శ్రీ నడింపల్లి రామకృష్ణంరాజు, సుభద్ర గార్లు సహాయ సహకారాలు అందించారు.

ఓడరేవు

30.03.2010 చైత్రమాస నవరాత్రుల సందర్భమున 30 మంది సాధకులు గాయత్రీ లఘు అనుష్ఠానంలో పాల్గొన్నారు. పూర్ణాహుతిగా శ్రీరామ హంస సహ్యాద్రి ఆశ్రమంలో పంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ సుబ్బారావుగారి ఆధ్వర్యంలో శ్రీమతి పార్వతి గారు నిర్వహించారు. సుమారు 60 మంది ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. జనవరి నుండి యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రికకు 80 మంది చందాదారులును చేర్చించారు.

కోసల నగరంలో

29.03.2010 చిత్తూరు జిల్లాలోని కోసల నగరంలోని శ్రీ శ్రీరామకృ ఆశ్రమమందు 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీమతి యన్ మునిలక్ష్మమ్మ, కన్వీనర్ చిత్తూరు జిల్లా ఆధ్వర్యంలో దివ్యముగా నిర్వహించబడింది. ముందు రోజు అనగా 28.03.2010 సాయంత్రం 108 కలశములతో శోభాయాత్ర కన్నులపండువగా జరిగింది. యజ్ఞములో సుమారు 400 మంది పాల్గొన్నారు. 29 రాత్రి 9 గంటలకు జరిగిన షౌర్ణమి ధ్యానంలో 100 మంది పాల్గొన్నారు. 200 రూపాయల సాహిత్య విక్రయం జరిగింది. ఈ కార్యక్రమములు ఆశ్రమ నిర్వాహకులు శ్రీ

సుబ్రమణ్యం రాజుగారి ఆర్థిక సహాయ సహకారాలతో జరిగాయి. ఈ కార్యక్రమములో రాయలసీమ జిల్లా పర్యవేక్షకులు శ్రీ వెంకటేశులు సతీ సమేతంగా పాల్గొన్నారు. విజయవాడ నుండి వచ్చిన కార్యకర్తలు ఈ కార్యక్రమంలో పాలుపంచుకున్నారు.

మణుగూరులో

06.04.2010 ఖమ్మం జిల్లా మణుగూరు సింగరేణి బొగ్గుగని ప్రాంతంలోని కనకదుర్గ అమ్మవారి ఆలయంలో జరిగిన ఒక కార్యక్రమంలో గురుదేవుల సాహిత్యం 10 రూపాయల సెట్స్ 450 విక్రయం చేసారు. 500 మంది పాల్గొన్న ఈ కార్యక్రమంలో జరిగిన ప్రచారంలో మణుగూరు మండల కన్వీనర్ శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ, జిల్లా జంతు సంక్షేమ సంఘ సభ్యులు శ్రీ జె.వి.సి. చంద్రశేఖర్ విశేష కృషి చేశారు. సహకరించిన గని కార్మికులకు, సింగరేణి అధికారులకు జిల్లా కన్వీనర్ శ్రీ సతీష్ ఖండేల్వాల్ కృతజ్ఞత తెలిపారు.

కామారెడ్డి ప్రజ్ఞాపీఠం మార్చి, 2010లో నిర్వహించిన యజ్ఞ కార్యక్రమాలు

02.03.10	న్యూసాయిబాబా	3 కుండముల యజ్ఞం మందిరం
04.03.10	రామాలయ	9 కుండముల యజ్ఞం మందిరం గంజ్లో
05.03.10	చండీమాత దేవాలయంలో	5 కుండముల యజ్ఞం
07.03.10	దేశాయి బీడి కంపెని	24 కుండముల యజ్ఞం
09.03.10	రామారెడ్డి గ్రామం	5 కుండముల యజ్ఞం
09.03.10	కాలభైరవ దేవాలయం	9 కుండముల యజ్ఞం
19.03.10	సాయి మందిరం	24 కుండముల యజ్ఞం
22.03.10	రామాలయ మందిరం	24 కుండముల యజ్ఞం గంజ్లో
29.03.10	సిద్ధి రామేశ్వర్	5 కుండముల యజ్ఞం దేవాలయం, బిక్ నూర్

గాయత్రీ చేతనాకేంద్రం, హైదరాబాద్ నుండి శ్రీ వెంకటనారాయణ, శ్రీ హీర్ సింగ్ రాజపురోహిత్, శ్రీ పూల్ సింగ్, శంకర్, సంతోష్ గార్లు ఈ కార్యక్రమములు నిర్వహించగా శ్రీ రంగారావు, శ్రీ యాద నాగేశ్వర రావు, శ్రీ రాజమౌళి, శ్రీ ప్రభు, ప్రియానంద్, విద్యాభారతి శ్రీనివాసరావు ఇతర స్థానికులు సహకారాలందించారు.

'బలము, తెలివి, సంపద' ఉండడం గొప్పకాదు - వినియోగించడంలోనే గొప్పదనం కనిపించాలి.